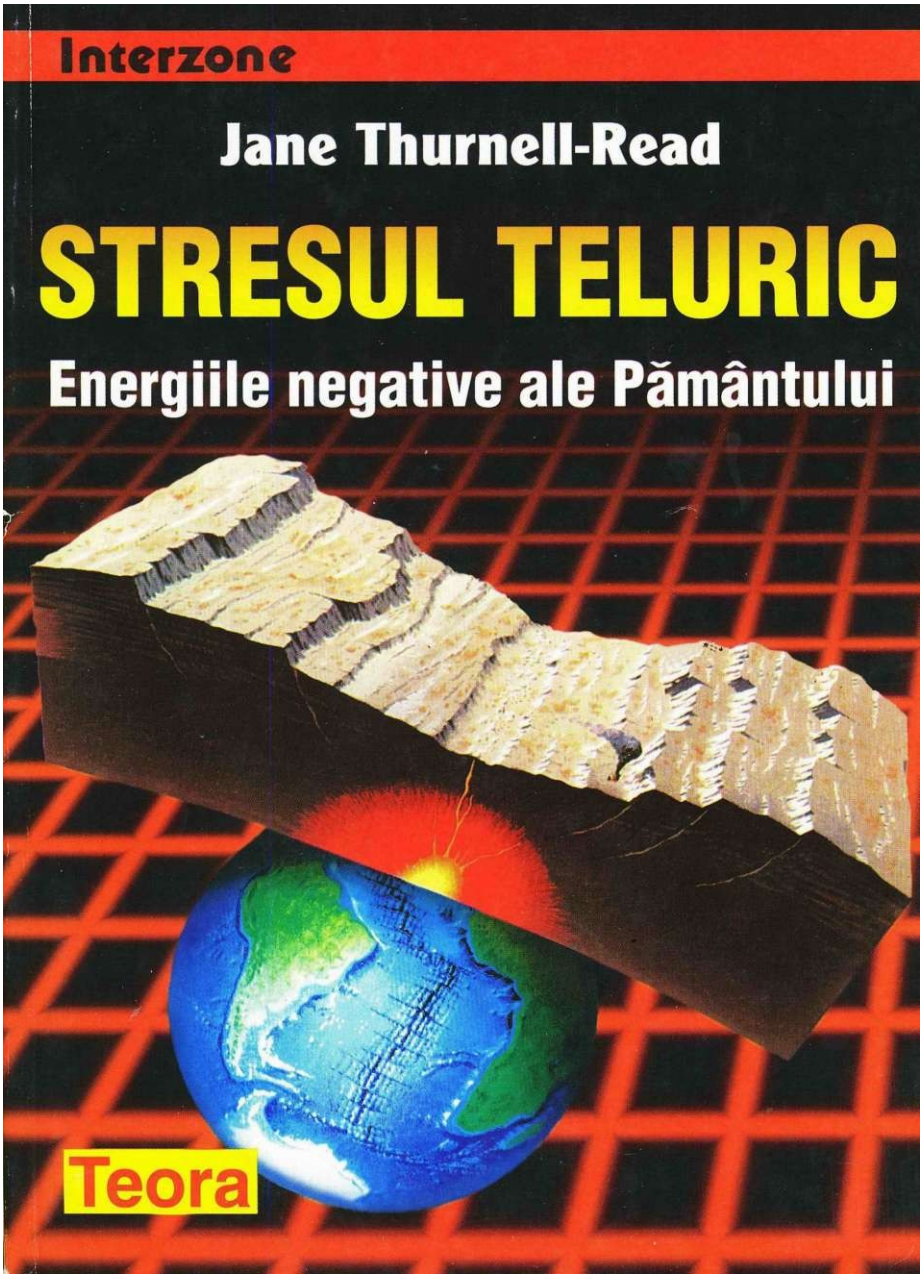

Pentru corectura: – mai avem note de subsol la FINAL DOC.

Jullien alphonse

Influenţa energiilor Pământului asupra vieţii noastre

Uneori, când pătrundeţi într-o clădire, nu vă simţiţi în largul dumneavoastră. Un instinct lăuntric vă avertizează asupra unei situaţii neplăcute, poate chiar un pericol.

Se ştie că viaţa sau munca în anumite case sau birouri vă pot afecta sănătatea. De fapt, străzi întregi pot purta, de-a lungul timpului, povara unor boli şi stări emoţionale proaste ale locuitorilor lor. Care este factorul răspunzător de aceste fenomene stranii?

Autoarea explică modul în care acţionează energiile negative ale Pământului vinovate de producerea fenomenului care poartă numele de stres teluric. În anumite locuri, câmpul magnetic natural al Pământului poate fi perturbat, dând naştere acestei forme de stres, potenţial vătămătoare pentru fiinţele umane.

Informaţiile incluse în această carte vă vor ajuta să vă protejaţi sănătatea şi bunăstarea acasă sau la serviciu, explicându-vă:

Ce este stresul teluric şi cum acţionează energiile Pământului asupra trupului dumneavoastră

Stresul teluric şi electromagnetismul; tipuri de energie telurică
Cum să detectaţi stresul teluric cu ajutorul radiesteziei şi kinesteziei

Cum să corectaţi stresul teluric folosind cristale, oglinzi şi simboluri

Relaţia dintre sindromul bolii de clădire şi stresul teluric

Autoajutorarea şi protecţia individului

Mulţumiri

Mulţi au fost aceia care m-au ajutat să formulez ideile incluse în această carte, dar aş dori să menţionez, în mod special, următoarele persoane: Dr. Jimmy Scott, din Ontario, Canada, de la care am dobândit multe cunoştinţe asupra kinesiologiei sănătăţii şi stresului teluric; Dr. Stephen Wright, care a verificat anumite părţi ale cărţii, urmărind exactitatea ştiinţifică a faptelor; Irvin Klein, pentru ajutorul oferit în elaborarea unora dintre ilustraţii.

În mod special, doresc să-i mulţumesc lui John Payne pentru critica sa atentă şi delicată asupra manuscrisului. Analiza şi ajutorul său mi-au fost de un folos inestimabil.

Cuprins

Mulţumiri
Introducere
Stresul teluric şi simptomele pe care le provoacă
Stresul teluric şi electromagnetismul
Tipuri de energie geopatică
Cum ne afectează stresul teluric
Sistemul energiei subtile
Detectarea stresului teluric
Corectarea stresului teluric
Stresul teluric şi arta
Feng shui
Autoajutorarea şi protecţia individului

10. Perspectivele anexă: sindromul „bolii de clădire”.

Note bibliografie adrese utile index

Introducere

Vi s-a întâmplat vreodată să intraţi într-o clădire în care să nu vă simţiţi în largul dumneavoastră? Poate că atmosfera era rece şi neprimitoare sau poate că situaţia se datora altei cauze, mai greu de identificat. În asemenea locuri, simţim fiori pe şira spinării şi suntem neliniştiţi. Privim împrejur, încercând să descoperim cauza acestui sentiment, dar adesea nu găsim nimic deosebit. Încercăm să ne autoliniştim, dar tot ceea ce ştim este că nu ne place casa şi că nu dorim să stăm acolo mai mult decât este necesar. De obicei, plecăm cât mai repede posibil, fără a ne putea explica rezervele pe care le avem în privinţa locului respectiv. Ceea ce simţim în asemenea situaţii reprezintă o reacţie a subconştientului faţă de stresul geopatic sau teluric.

Termenul geopatic îşi are originea în cuvintele greceşti ***geo,*** care înseamnă „Pământ”, şi ***pathos,*** care înseamnă „suferinţă” sau „boală”. Cuvântul geopatic înseamnă, în sens literal, suferinţa sau boala pământului; în consecinţă, stresul geopatic este termenul general pentru energiile care emană din Pământ şi care pot provoca fiinţelor umane stări de nelinişte şi indispoziţie. Reacţia intuitivă în situaţiile de tipul celei menţionate mai sus este aceea de a părăsi locul cât mai curând, deoarece o expunere de durată ar putea fi vătămătoare corpului său minţii noastre.

Atunci când dorim să ne mutăm într-o casă nouă, nu trebuie să cumpărăm o casă supusă stresului teluric, chiar dacă din toate celelalte puncte de vedere ea corespunde dorinţelor noastre. Vocea profundă a instinctului ne avertizează asupra situaţiei care poate deveni neplăcută, sau chiar periculoasă, şi uneori acordăm atenţie acestei voci fără glas. Există însă oameni care nesocotesc aceste sentimente instinctuale, deoarece nu şi le pot explica. De obicei, ei fac o enumerare a calităţilor pe care le apreciază

la casa respectivă, apoi le pun în balanţă cu sentimentele lor inexplicabile, luând în final decizia că este normal şi logic să lase deoparte aceste sentimente şi să cumpere casa. Asemenea situaţii sunt posibile în special în cazul când alte persoane implicate în achiziţionarea casei nu împărtăşesc sentimentele menţionate. Unii oameni par a nu percepe asemenea avertismente sau, dacă le percep, nu sunt conştienţi de existenţa lor.

Dacă expunerea la energiile geopatice este de scurtă durată, efectele sunt în general nesemnificative, deşi unele persoane pot da semne de oboseală, incapacitate de concentrare a atenţiei şi dureri de cap, chiar atunci când staţionează numai o oră-două într-o zonă supusă şocului geopatic. Lipsa de atenţie în cadrul adunărilor care durează mult nu reprezintă, neapărat, un semn de plictiseală. Un inginer mi-a lansat provocarea de a face o anticipare cu privire la cei care se vor simţi rău în urma unei după-amiezi petrecute într-un anumit amfiteatru.

Anticiparea mea urma să se bazeze pe localizarea energiei negative din încăpere. În timpul cursului său, el a rugat ca persoanele care au dureri de cap sau se simt rău să ridice mâna. Mulţi dintre cei care au răspuns pozitiv erau aşezaţi pe scaunele indicate de mine. Chiar luând în considerare faptul că unele persoane s-ar fi simţit oricum rău, corelaţia era foarte puternică. Orice efect datorat unei expuneri de scurtă durată, de tipul celei menţionate mai sus, este trecător, organismul restabilindu-se repede şi revenind la starea normală. Problemele apar numai atunci când omul rămâne timp îndelungat în locurile unde energia pământului este afectată – de pildă, în situaţia când casa ori locul de muncă al unui individ (sau uneori ambele) sunt amplasate deasupra unei zone cu un stres teluric ridicat.

Cum terenurile rezervate construcţiilor de locuinţe se împuţinează continuu, şansele de a alege un loc potrivit de

casă se reduce tot mai mult; iar dacă arhitecţii şi constructorii ar dispune de cunoştinţe privind stresul teluric, numărul opţiunilor s-ar reduce şi mai mult. În situaţia actuală, amplasarea clădirilor este determinată pe baze pur comerciale, luându-se în consideraţie preţul terenurilor, apropierea de mijloacele de transport şi aşa mai departe. Ziua în care terenurile destinate locuinţelor vor fi supuse testelor de rutină privind stresul teluric este încă departe.

În zilele noastre, oamenii pot locui timp de mulţi ani în aceeaşi clădire, iar expunerea lor la o formă specială de energie negativă poate fi de durată. Rolf Gordon, fondatorul Asociaţiei Dulwich pentru Sănătate Publică, a remarcat faptul că ţiganii şătrari se îmbolnăvesc rareori de cancer. Gordon este de părere că aceasta se datorează faptului că ei se deplasează continuu dintr-un loc în altul, astfel încât orice expunere la acţiunea unui loc „rău" durează cel mult câteva săptămâni. El menţionează de asemenea că, atunci când îşi aleg un loc, ţiganii iau în consideraţie ceea ce simt pentru locul respectiv. Nu există dovezi concludente cu privire la teoria lui Gordon, dar ea este extrem de interesantă. Există, totuşi, anumite mărturii ce pledează în favoarea faptului că în epocile „primitive" oamenii înţelegeau într-o oarecare măsură aceste probleme şi se comportau în consecinţă, ţinând seama de senzaţia provocată de un teren.

Energia geopatică este un fenomen insidios: nu o putem vedea şi nici nu o putem explica în mod adecvat în termenii ştiinţifici actuali; cu toate acestea, efectele sale se pot dovedi la fel de devastatoare ca şi poluarea mediului înconjurător. Energiile geopatice trec prin pereţi, ferestre şi prin uşile închise, ele nu ţin seama de niciun fel de limite, ziduri sau îngrădiri. Energiile geopatice nu sunt fixe şi stabile – ele se pot modifica în funcţie de anotimp şi de momentul zilei. Ele se pot schimba şi în funcţie de lucrările de construcţie, chiar dacă acestea se desfăşoară în case

situate oarecum la distanţă, deoarece energiile geopatice pot fi distorsionate şi transferate şi altor clădiri decât acelea în care se efectuează lucrările.

Există multe tipuri de energie geopatică. Fiecare dintre acestea exercită un anumit efect asupra omului, unii indivizi fiind mai sensibili decât alţii. Somnul, viaţa sau munca de-a lungul unui interval mare de timp într-o zonă supusă stresului teluric determină apariţia unor probleme şi dificultăţi de ordin emoţional şi fizic, care afectează puternic atât subiecţii supuşi acestor influenţe, cât şi familiile acestora. În lumea frenetică de astăzi, acesta reprezintă un stres suplimentar la care poate fi expus omul şi care îi subminează sănătatea şi pofta de viaţă. Din păcate, oamenii nu îşi dau seama ce se întâmplă. Ei nu sunt conştienţi de faptul că au posibilitatea de a opera modificări care să inactiveze aceste energii negative ale Pământului, permiţând evitarea şubrezirii stării de sănătate sau recâştigarea sănătăţii şi bunăstării. Poate că, într-o zi, prospectarea geopatică a terenurilor destinate construcţiilor de locuinţe sau clădiri va deveni o practică obişnuită. Dacă va fi necesar, proprietarul sau constructorul va întreprinde atunci acţiuni de remediere a situaţiei, pentru a facilita vânzarea terenului. Similar, putem spera că va deveni de neconceput să se construiască un spital pe un teren care nu a fost verificat sau de a se opera modificări în zidăria unei şcoli fără a se lua în consideraţie implicaţiile energetice.

Interesul iniţial pentru ideea stresului teluric a fost stimulat de lucrările lui Winzer şi Melzer, efectuate în Germania, în perioada anilor ’20. Ei au observat că amplasarea faliilor geologice din oraşul Stuttgart corespundea cu acele zone ale oraşului unde incidenţa cazurilor de cancer era cea mai ridicată. Gustav Freiherr von Pohl a continuat aceste lucrări, studiind alte două localităţi – Vilsbiburg, care se caracteriza printr-o frecvenţă foarte ridicată a cancerului, şi Grafenau, unde

frecvenţa bolii era foarte redusă. În Vilsbiburg, von Pohl a indicat cu precizie incidenţa cancerului, în timp ce căuta să determine prin radiestezie izvoarele subterane, folosindu-se de o hartă a oraşului alcătuită la scara 1: 1.000. Acest studiu de prospectare a fost întâmpinat cu oarecare scepticism, deoarece oraşul era mic (8300 locuitori) iar rata îmbolnăvirilor de cancer era ridicată. Von Pohl şi-a îndreptat apoi atenţia către Grafenau, oraşul cu cea mai scăzută incidenţă a cancerului în zonă. Şi de această dată, el a putut evidenţia o corelaţie între cazurile de cancer şi zonele geopatice1.

Interesul pentru stresul teluric a continuat să existe până în zilele noastre în Germania, fiind foarte puternic şi în Franţa, unde s-au întreprins multe alte cercetări în domeniu. O mare parte a studiilor efectuate în aceste două ţări a fost asociată cu încercarea de a stabili caracteristicile fenomenelor geopatice. Alte ţări au fost mai reţinute în privinţa investigării acestui subiect, parţial datorită scepticismului ştiinţific. Evident, cunoştinţele noastre în acest domeniu sunt limitate, dar aceasta nu înseamnă că energiile despre care vorbim nu există. Existenţa lor poate fi intuită după efectele pe care le exercită asupra omului, animalelor şi plantelor. Similar, în fizică şi biologie, multe dintre cunoştinţele noastre au fost, cel puţin iniţial, intuite pe baza extrapolării fenomenelor ce puteau fi văzute şi măsurate în lumea de toate zilele. Se pot crea sau sugera modele cu privire la producerea sau existenţa unui anumit lucru pe baza activităţii care rezultă din acesta, chiar dacă procesul său fenomenul în sine nu poate fi indicat. Scepticii sunt impresionaţi în mod special de faptul că animalele sunt şi ele afectate de energiile geopatice; în consecinţă, există speranţa că se vor întocmi studii de caz bine documentate în această direcţie.

Deşi înţelegerea stresului teluric se află încă în stadii incipiente, chiar cunoştinţele şi experienţa noastră curentă pot aduce schimbări dramatice în viaţa omului. Este deja

posibil să ajutăm multe persoane care, altfel, ar suferi o degradare zilnică a stării de sănătate şi a bunăstării. Posibilitatea unei intervenţii pozitive este cea care m-a determinat să scriu această carte. În legătură cu acest subiect există foarte puţin material, de aceea am considerat că accesul mai multor persoane la cunoştinţele privind aceste energii care ne perturbă mediul de viaţă este important. Principalele metode de detectare sunt complet explicate şi există multe sfaturi practice privind măsurile preventive şi de protecţie. Am citat mai multe studii de caz pentru a arăta modul în care aceste energii negative pot fi corectate cu succes. Deşi multe dintre dovezi sunt respinse de oamenii de ştiinţă, care le privesc ca pe nişte fapte anecdotice, aceasta nu înseamnă că ele sunt neadevărate sau nedemne de a fi luate în consideraţie. Pe măsură ce se adună tot mai multe informaţii, dovezile devin din ce în ce mai convingătoare.

Interesul meu pentru stresul teluric s-a născut datorită unor inconsecvenţe care au apărut în practicarea metodelor mele de medicină naturistă. De multă vreme, am acordat asistenţă pentru o gamă largă de probleme de sănătate aplicând un sistem numit kinesiologia[1] sănătăţii. Deşi am repurtat multe succese remarcabile în ceea ce priveşte o gamă largă de simptome şi boli, de natură fizică sau psihologică, au existat momente când pacienţii mei, în mod surprinzător, nu au reacţionat la tratament. Nu am contat pe faptul de a avea succes cu toată lumea, dar de-a lungul anilor mi-am format o intuiţie instinctuală ce-mi permite să-i cunosc pe cei pe care îi pot ajuta. Şi iată că apare un grup mic de pacienţi a căror stare de sănătate ar fi trebuit să se îmbunătăţească, dar acest lucru nu s-a întâmplat, din anumite motive. Ar fi fost simplu să renunţ la aceste cazuri, considerând că aveam de-a face cu

1 a) Studiul principiilor mecanicii şi anatomiei, în legătură cu mişcarea corpului; b) Procedeu elaborat de dr. Goodheurt, bazat pe folosirea reacţiei musculare ca indicator al diferitelor aspecte ale funcţionării corpului, (n. trad.)

indivizi ipohondri, care nu doreau să se însănătoşească, dar îmi era foarte clar faptul că mulţi dintre ei nu se încadrau în această categorie. Am început să-mi pun întrebarea dacă nu cumva stresul teluric era veriga care îmi lipsea. Atunci când am început să ţin seama de acest factor, am constatat că mulţi dintre pacienţii care aveau probleme ce păreau nerezolvabile au început să se simtă mai bine.

Nu pot prezenta o modalitate de măsurare a acestor energii care să corespundă rigorii unei metode ştiinţifice, dar sunt sigură că stresul teluric reprezintă un fenomen real. Această convingere se bazează pe munca pe care am desfăşurat-o cu mulţi dintre pacienţii mei şi pe urmărirea reacţiilor lor în momentul când locuinţele sau locurile lor de muncă au fost supuse unor corecţii pentru această stranie şi subtilă energie. Am scris despre ceea ce ştiu din experienţă că este corect şi sper ca cititorii să poată folosi observaţiile mele pentru a-şi îmbunătăţi nivelul cunoştinţelor cu privire la energiile din mediul lor de viaţă, luând măsuri de corectare a acestora, dacă este necesar.

1. Stresul teluric şi simptomele pe care le provoacă

Stresul teluric (ST) reprezintă efectul energiilor negative ale Pământului (termenul „negativ” se referă în acest context la un efect dăunător, şi nu la o sarcină electrică negativă). Unele persoane utilizează termenul de stres teluric numai pentru a descrie liniile de câmp (linii de energie create de om) sau perturbările energetice provocate de apele freatice. Alţii folosesc termenul într-un sens care include atât perturbările energetice datorate Pământului, cât şi poluarea electromagnetică provocată de om, cum ar fi reţelele de fire electrice, undele radio şi aşa mai departe.

În această carte, vom analiza întregul domeniu de

energii negative, precum şi sursele acestora. Cei care reduc stresul teluric la liniile de câmp sau la apele subterane ignoră multe energii care au un efect distructiv asupra sănătăţii omului.

Surse de energie geopatică

Câmpul magnetic al Pământului

Pământul are un câmp magnetic natural: el acţionează ca şi când ar avea în centru un mare magnet. Rotaţia să creează curenţi electrici în metalele topite care se găsesc în centrul său, producând în acest fel un câmp magnetic. Fiinţele umane au apărut în condiţiile existenţei acestui câmp magnetic, fiind obişnuite să trăiască în prezenţa sa. Se crede, de asemenea, că păsările se folosesc de câmpul magnetic pentru migraţie şi că balenele pot înota pe distanţe lungi prin monitorizarea sa. Acest câmp magnetic prezintă în mod continuu uşoare modificări de diferite tipuri, cărora majoritatea persoanelor le pot face faţă. Unele variaţii naturale ale câmpului magnetic static al Pământului sunt provocate de modificările condiţiilor meteorologice; de pildă, intensitatea câmpului creşte în timpul furtunilor, dar acest lucru nu pare a provoca probleme. Oamenii sunt expuşi şi la variaţiile câmpului magnetic dependente de anotimp, provocate în principal de modificările activităţii solare, dar acestea nu par nici ele a avea un efect negativ asupra omului.

S*tresul teluric apare în momentul când câmpul magnetic terestru este perturbat, fie în mod natural, fie artificial, iar câmpul de fond, pe care îl simţim în mod normal, se modifică.*

Perturbări naturale

*P*erturbările naturale ale câmpului magnetic terestru sunt provocate de faliile geologice, de masele subterane de

minereuri sau de apele freatice, în special de cele curgătoare. Aceste tipuri de perturbări sunt relativ stabile, deşi cutremurele şi apele subterane curgătoare pot eroda rocile, exercitând un efect destabilizator. Apa este unul dintre puţinele lichide conducătoare de electricitate, motiv pentru care în camera de baie trebuie să fim foarte atenţi cu dispozitivele electrice. Posibilitatea transmiterii electricităţii într-un mod impropriu este mult mai ridicată în acest caz datorită existenţei în incintă a unei cantităţi mari de apă, combinaţia între apă şi electricitate exercitând un efect letal. Probabil că din acest motiv interesul iniţial pentru stresul teluric s-a concentrat foarte mult asupra apei subterane. Acest tip de perturbare a fost întotdeauna prezent, provocând dezechilibre la nivelul câmpului energetic al Pământului.

Rolf Gordon, fondatorul Asociaţiei Dulwich pentru Sănătate Publică, este menţionat ca fiind cel care a făcut următoarea afirmaţie:

„Radiaţiile naturale care penetrează din interior către suprafaţa Pământului sunt distorsionate de câmpurile electromagnetice slabe create de apele curgătoare subterane, de anumite concentrări de minerale, de liniile de faliere şi de cavităţile subterane. Lungimea de undă a radiaţiei naturale distorsionate în acest mod devine dăunătoare pentru organismele vii". 2

Rodney Girdlestone, într-un articol intitulat ***Construiţi într-un loc sigur?*** scrie:

„Zonele geopatice sunt caracterizate prin variaţii ale magnetismului terestru, deoarece câmpul terestru nu este uniform, prezentând multe distorsiuni extrem de bine localizate, unele fiind dispuse la întâmplare, altele destul de regulat. Ele… sunt aşezate deasupra faliilor geologice, peşterilor şi cursurilor de ape subterane. Există locuri unde câmpul terestru natural şi benefic creşte sau scade rapid (există un puternic gradient magnetic). Cursurile de apă din subteran produc efectele cele mai ample iar

canalele colectoare şi cele de drenaj pot reprezenta pericole la fel de mari ca şi cursurile de apă subterane".3

Jacob Stăngle, un inginer german, a inventat un dispozitiv pentru detectarea radiaţiilor gamma. În mod normal, există o radiaţie gamma de fond, însă Stăngle a inventat un detector – scintilatorul – pentru testarea variaţiilor existente la nivelul fondului. El a descoperit că la suprafaţa apelor subterane se observă mici creşteri ale nivelurilor de radiaţii gamma. Aceste creşteri s-au dovedit a fi corelate, în mod clar, cu adâncimea şi viteza de curgere a apelor.4

Perturbări provocate de intervenţia omului

Perturbările determinate de om la nivelul câmpului magnetic al Pământului includ: mineritul, lucrările de fundaţie efectuate pentru clădirile înalte, sistemele de transport subteran şi lucrările de utilitate publică (canalizare, apă şi altele). Aceste perturbări sunt mai recente decât cele naturale şi s-au amplificat pe măsură ce omul a făcut progrese tehnologice, modificându-şi atât modul de a folosi Pământul, cât şi relaţia cu acesta.

Ar fi interesant de observat dacă conducta principală destinată apelor Tamisei, care are o formă inelară, înconjurând Londra, va influenţa energiile telurice din zona respectivă. Apele rezultate din uzinele de epurare ajung în conducta principală inelară după o cădere de 40 de metri, fiind apoi extrase şi trimise spre Londra prin 11 staţii principale de pompare. Conductele transportă o cantitate de apă de 285 milioane galoane[2] pe zi, pentru 6 milioane de oameni. Pentru controlul apei calculatoarele verifică în mod constant calitatea şi cantitatea ei pe o distanţă de 50 de mile[3]. În afară de curgerile subterane de

2 1 galon = 4,541 (n. trad.)

3* 1 milă terestră = 1,85 km (n. trad.)

apă, există şi modificările bruşte ale nivelului apelor, ambele fiind implicate în producerea şocului geopatic.

În multe zone lucrările de minerit pot fi răspândite la distanţe mari faţă de gură de puţ, iar lucrările de utilitate publică (cum ar fi canalizarea şi conductele de apă potabilă), deşi contribuie în multe moduri la îmbunătăţirea **sănătăţii** publice, pot afecta energiile telurice deteriorând astfel sănătatea publică. Fundaţiile săpate pentru clădirile înalte sunt foarte adânci, putând afecta şi ele energiile geopatice.

Există, desigur, posibilitatea ca structurile şi formele de intervenţie ale omului să îmbunătăţească situaţia prin canalizarea energiilor negative la distanţă de locuinţe şi de alte clădiri. Dar rezultatele pozitive astfel obţinute sunt destul de rare, deoarece nu se apelează la persoane care împărtăşesc mentalitatea mea.

Desigur, interesul nostru vizează cazurile în care situaţia s-a înrăutăţit prin intervenţia omului, deoarece aici trebuie să se întreprindă ceva. Atunci când lucrurile se îmbunătăţesc fără nicio explicaţie faptul se poate datora altor lucrări de construcţie din apropiere, dar suntem repede tentaţi să luăm lucrurile ca atare. Exemplele pe care le-am menţionat arată că problemele provocate de stresul teluric sunt în continuă schimbare ca urmare a modului în care omul foloseşte mediul înconjurător.

Cu toate acestea, deocamdată, oamenii nu sunt suficient de conştienţi de faptul că atunci când amplasează o clădire, lărgesc un drum sau sapă un tunel trebuie să ţină seama de energiile telurice.

Atât perturbările naturale, cât şi cele provocate de mâna omului canalizează şi concentrează energia magnetică naturală a Pământului, ceea ce creează probleme nu numai pentru om, ci şi pentru animale şi

plante.

Alte surse

Adesea stresul teluric este considerat ca fiind întotdeauna de origine electromagnetică. Cu toate acestea, unele dintre energiile vătămătoare vibrează, aproape sigur, la un nivel inferior spectrului electromagnetic detectat în mod curent şi recunoscut de ştiinţa şi tehnologia contemporane. Este posibil, totuşi, ca o parte dintre energii să fie de natură complet diferită de acesta.

Într-o carte asupra radiaţiilor telurice, intitulată ***Earth Rays,*** Paul Schmidt scrie (p. 3):

„Radiaţiile telurice nu sunt uniforme, ci numai combinaţia dintre radiaţii şi diferite unde. Prin observaţii personale, am descoperit că radiaţiile care pot fi măsurate cu ajutorul contorului Geiger au o importanţă redusă pentru acest domeniu. Undele reprezintă partea cea mai importantă a energiei dintre Cosmos şi Pământ. Ele formează între Cer şi Pământ un câmp energetic regulat, care este concentrat deasupra dislocărilor de teren, a surselor de apă subterană, a faliilor şi cavităţilor (peşteri) şi, de asemenea, deasupra depozitelor de minereuri, într-o manieră similară concentrării radiaţiilor solare cu ajutorul unei lupe”.

Acest fragment descrie o sursă de energii geopatice care nu-şi are originea în interiorul câmpului magnetic al Pământului. Nu este clar dacă Schmidt consideră radiaţiile cosmice ca interacţionând cu câmpul magnetic terestru sau ca fiind separate de acesta.

În consecinţă, energiile geopatice sunt energii vătămătoare ce emană din Pământ şi produc efecte negative de durată asupra persoanelor sensibile care sunt expuse acţiunii lor, fie la locul de muncă, fie în locuinţe.

Efectele stresului teluric

Există mai multe moduri în care stresul teluric poate afecta omul, independent de sursa care perturbă energia. Deoarece efectul este insidios, el este greu de detectat. După ce stau sau dorm într-un loc vătămător, oamenii nu mor brusc şi nici nu se îmbolnăvesc imediat. Efectul este treptat, implicând o deteriorare lentă a stării de sănătate la persoanele sensibile faţă de acest tip de stres. Ca rezultat al expunerii, oamenii sunt adesea nefericiţi, lipsiţi de energie, instabili din punct de vedere emoţional şi cu o proastă condiţie fizică. Reacţia stranie pe care o avem faţă de anumite clădiri ar putea reprezenta încercarea trupului nostru de a ne înştiinţa asupra faptului că ceva nu este în ordine şi că ar fi dăunător să locuim sau să petrecem mult timp acolo. Adesea, însă, fie ignorăm. Această avertizare, fie ne-am pierdut abilitatea de a recepţiona asemenea semnale.

Unde se poate produce?

Case

*O*amenii care locuiesc în case amplasate deasupra unor zone de stres teluric prezintă adesea tulburări ale somnului: ori nu pot dormi, ori au vise stranii şi se trezesc obosiţi şi iritaţi. Aceasta poate determina o stare proastă a sănătăţii, lipsă de toleranţă faţă de alţii şi simptome generale de depresie nervoasă. În asemenea situaţii apar discuţii cu cei dragi, iar viaţa devine din ce în ce mai dificilă. În case de acest fel, nou-născuţii şi copiii nu dorm bine, ceea ce le este dăunător, creându-le probleme şi părinţilor. Persoanele adulte se îmbolnăvesc, suferinţele lor fiind uneori foarte serioase. Acest lucru se întâmplă în special atunci când energia negativă este focalizată în jurul patului, unde petrecem aproximativ o treime din timpul nostru. Casele afectate nu se vând, deoarece posibilii cumpărători „simt că ceva nu le place la casă, deşi

nu pot preciza ce anume”. În consecinţă, casa rămâne goală şi adesea se deteriorarează, devenind şi mai greu de vândut.

După câţiva ani de la cumpărarea unei asemenea case, îi putem auzi pe proprietari spunând: „De când m-am mutat în această casă nu m-am simţit niciodată bine” sau: „Lucrurile nu mi-au mers bine de când ne-am mutat aici”. Ei se pot referi fie la starea proastă a sănătăţii lor, fie la insomniile pe care le-au avut de când s-au mutat, fie la problemele pe care le au ceilalţi membri ai familiei. În disperare, ei pot lua decizia de a se muta din nou. Casa poate cunoaşte schimbări constante ale proprietarilor, fie din cauză că proprietarii nu se pot acomoda cu locul, fie deoarece ei se hotărăsc să se mute, pentru a se simţi bine, deşi vecinii de pe ambele părţi rămân pe loc multă vreme. În casele acestea apar uneori cazuri de cancer sau boli serioase.

Pe unele străzi există întotdeauna case de vânzare. În acest caz, o zonă întreagă pare a fi afectată de ceva. Oamenii care locuiesc în asemenea imobile se pot îmbolnăvi, nou-născuţii au malformaţii congenitale, iar adulţii sunt mai dispuşi la enervare, ceea ce conduce la ceartă, divorţuri sau nefericire. Asemenea străzi sau case au uneori reputaţia de a fi locuri cu ghinion, dar nimeni nu ştie din ce cauză. Anumite case ridică mari probleme în vânzare datorită reputaţiei lor, şi uneori, de-a lungul anumitor drumuri, se pot vedea însemnele multor agenţi imobiliari.

Stresul teluric poate afecta zidăria unei clădiri. Planşeul şi pereţii pot crăpa, tencuiala se poate umezi, iar becurile explodează fără un motiv evident. Proprietarul, exasperat, poate cheltui timp şi bani pentru a înlătura umezeala, poate cere sfatul experţilor, şi cu toate acestea problema recidivează fără o cauză clară. Instalaţia electrică poate fi verificată şi reverificată, dar becurile vor

continua să explodeze frecvent, cu o regularitate monotonă. Încercările de a decora unele camere par sortite eşecului; acestea par întotdeauna întunecate şi „nu tocmai în regulă”, indiferent de ceea ce s-a făcut. În ciuda unui nou tapet, a unei noi zugrăveli sau a decoraţiunilor vesele, nimeni nu doreşte să petreacă mult timp într-o asemenea cameră, fără însă a-şi explica motivul.

M*agazine*

*M*agazinele amplasate deasupra terenurilor supuse stresului teluric nu pot prospera datorită faptului că potenţialii clienţi nu doresc să rămână mult timp în clădire; în loc să zăbovească, căutând ce i-ar putea interesa, ei pleacă repede atunci când nu văd ceea ce doresc. Clienţii părăsesc adesea incinta fără a se fi uitat cu seriozitate la mărfuri. În anumite magazine, problemele geopatice au o localizare mai pronunţată, fiind afectată numai o anumită zonă, care este adesea „moartă” din punctul de vedere al vânzărilor.

Unele magazine trec din mână în mână, deşi se poate întâmpla că patronul să fi muncit din greu, iar spaţiul comercial să fie corect amplasat. Adesea, magazine cu profil similar, situate la distanţă mică, se bucură de apreciere şi pot prospera. Dacă proprietarul unui magazin situat în zona supusă stresului teluric se îmbolnăveşte, faptul este pus de obicei pe seama stresului asociat începerii unei afaceri noi şi istovitoare. Motivul pentru care în acest spaţiu comercial nimeni nu poate înregistra un succes rămâne un mister. Oamenii decid că spaţiul este, într-un fel, „cu ghinion”, deoarece potenţialii cumpărători devin tot mai puţini, dar poate că există şi o altă explicaţie.

B*irouri*

Unele birouri sunt cunoscute ca spaţii în care este greu să-ţi desfăşori activitatea, deşi nimeni nu ştie care

este explicaţia. Asemenea locuri cunosc o mişcare puternică a personalului, şi mulţi dintre angajaţii care rămân mai mult timp se îmbolnăvesc frecvent, astfel încât absenteismul şi cazurile de boală cunosc procente ridicate. Dacă firma are mai multe filiale, problemele înregistrate în acest birou vor apărea în contrast puternic cu succesul înregistrat în birourile amplasate în alte spaţii. Firmele pot cheltui sume mari de bani încercând să afle ce anume nu merge bine. Ele pot înlocui managerii care răspund de filială, pot solicita serviciile unor tehnicieni specializaţi în mecanică pentru a verifica aerul condiţionat şi încălzirea, pot folosi experţi pentru a examina posibilitatea existenţei sindromului „bolii de clădire", pot încerca diferite modalităţi de a organiza munca şi pot cere consultanţilor să discute cu personalul; dar nici. Una dintre aceste măsuri nu va da rezultate. În final, conducerea centrală fie va decide că personalul din filiala amplasată în zona cu probleme este „dificil" şi nu doreşte să muncească, fie va continua să rămână nedumerită, considerând problemele ca nerezolvate.

Stresul teluric poate fi privit ca unul dintre aspectele sindromului „bolii de clădire" – sau, aşa cum mai este numit de către unele persoane, maladia provocată de clădire –, care se instalează atunci când oamenii se îmbolnăvesc datorită clădirii în care muncesc sau locuiesc. Totuşi, majoritatea specialiştilor care lucrează în acest domeniu nu recunosc stresul teluric drept un factor ce poate contribui la îmbolnăvire. De fapt, în anul 1993, când am luat cuvântul la o conferinţă cu caracter tehnic, vorbind despre poluarea aerului din interiorul clădirilor, dintre cei 60 de ingineri prezenţi, numai unul singur auzise de stresul teluric. (A se vedea Anexa, pentru o prezentare mai completă a sindromului „bolii de clădire".)

În 1991, am fost invitată de către un inginer mecanic să vizitez un bloc cu birouri localizat în City, Londra. Avusesem în prealabil o discuţie cu el despre munca mea,

el fiind interesat să afle ce anume aveam să deduc din examinarea situaţiei respective – fireşte, dacă aveam să trag vreo concluzie. S-a discutat despre faptul că problema ar putea fi determinată de sindromul „bolii de clădire”, dar nu au putut fi găsite dovezi concludente.

În clădire, existau multe cazuri de boală şi acumulări misterioase de praf Pe ecranele calculatoarelor. Aerul condiţionat a fost minuţios revizuit, dar fără folos. Echipamentul şi oamenii însărcinaţi cu menţinerea curăţeniei au fost examinaţi şi s-a dovedit a corespunde sarcinilor care le reveneau. Atunci când am verificat clădirea, am găsit că ea era străbătută de un curent de energie

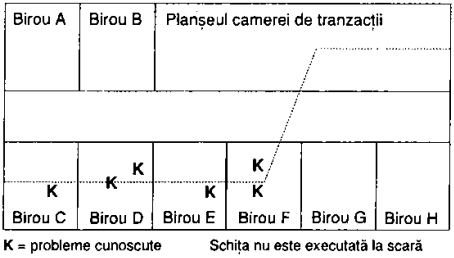

Fig. l Traseul energiei negative la nivelul planşeului biroului de tranzacţii, Londra, zona centrală negativă de forma literei Z, pe care l-am marcat pe planul parterului. (Vezi fig. l, reprodusă cu permisiunea redacţiei „Revistei de medicină alternativă şi complementară” – ***Journal of Alternative and Complementary Medicine.)***

Unul dintre unghiurile Z-ului conţinea o energie vătămătoare deosebit de puternică, localizată la nivelul planşeului unuia dintre birourile de tranzacţii. Deşi în dimineaţa când mi-am efectuat vizita pe etajul respectiv se aflau o mulţime de „dealeri”, atât eu, cât şi inginerul care mă însoţea nu am văzut nici măcar unul în zona respectivă. Celelalte părţi ale traseului în formă de Z străbăteau alte birouri, iar şeful biroului pentru resurse umane ne-a confirmat faptul că aproape toate persoanele bolnave

aveau locul de muncă amplasat de-a lungul acestei linii. Celălalt unghi era cunoscut pentru rata ridicată a îmbolnăvirilor. Curând, s-a dovedit că pe etajul de deasupra exista o problemă similară. De asemenea, deşi în aceste birouri lucrau multe femei, foarte puţine dintre ele rămăseseră însărcinate. Mai târziu, am aflat că o firmă cu sediul la etajele superioare avea o mulţime de probleme cu îmbolnăvirea personalului. Nu am fost surprinsă de acest fapt, deoarece, conform concepţiei mele, energia geopatică emanată de Pământ poate traversa betonul şi alte materiale solide. Un alt element pe care l-am observat a fost o colonie de pisici ce vagabondau în zonă (animale care reacţionează pozitiv faţă de stresul teluric) şi care se aşezaseră în afara clădirii, pe o suprafaţă situată în prelungirea literei Z.

S*pitale*

*B*olnavii care ocupă paturi ce sunt supuse stresului teluric pot suferi mai multe complicaţii post-operatorii, iar vindecarea lor poate dura un timp mai îndelungat. În asemenea condiţii, chiar dacă mediul de viaţă este foarte bun tinzând spre ideal, stresul teluric poate afecta energia şi somnul pacienţilor, întârziind refacerea lor şi perturbându-le evoluţia.

S*ăli de clasă*

*C*opiii ale căror bănci sunt aşezate deasupra unor locuri ce emană energie negativă se vor putea concentra cu greu la şcoală; atenţia lor poate fi uşor distrasă – ei sunt fie neastâmpăraţi, fie letargici, ceea ce conduce la scăderea notelor, la deranjarea celorlalţi elevi şi la crearea unor stări de stres şi nemulţumire în rândul profesorilor.

Dacă este afectată o zonă mai mare a clasei, copiii vor întâmpina dificultăţi în procesul de învăţare, iar o parte dintre ei vor lipsi frecvent de la şcoală, având

diferite probleme de sănătate. Situaţiile de acest gen pot fi puse pe seama profesorului, dând naştere la consideraţii negative cu privire la disciplină şi performanţele copiilor. Deoarece şi profesorul este supus efectelor pe care le exercită forţele energetice negative, nu va fi nici el în stare să facă faţă clasei în modul cel mai eficient.

D*rumuri*

*E*ste cunoscut faptul că există drumuri cu zone „negre”, expuse accidentelor. Uneori există explicaţii evidente, de exemplu vizibilitatea proastă la intersecţie; alteori, însă, nu există niciun motiv clar. În asemenea locuri, se pot înregistra accidente de automobil, alte vehicule nefiind implicate. Adesea, şoferul nu-şi poate explica din ce cauză s-a produs accidentul. Răspunsul său confuz va fi: „S-a întâmplat ceva”. Desigur, o parte dintre aceste accidente s-ar putea datora neatenţiei, dar este posibil ca, în unele cazuri, energiile geopatice să interfereze temporar cu concentrarea sau cu vederea şoferului, cu rezultate dezastruoase.

Pot fi afectate şi alte forme de viaţă?

A*nimale*

*N*u toate fiinţele reacţionează în acelaşi mod faţă de stresul teluric. În timp ce majoritatea oamenilor sunt afectaţi în mod negativ de această energie, iar unele animale (de pildă câinii şi caii) nu se dezvoltă bine dacă trăiesc într-o zonă supusă stresului teluric, alte animale (de exemplu pisici, furnici, viespi gândaci) reacţionează într-o manieră diferită. Pentru ele, energia geopatică acţionează mai mult ca o forţă pozitivă, decât ca una negativă, dăunătoare.

O pacientă m-a consultat odată cu privire la diferite probleme de sănătate şi mi-am dat seama că o parte dintre

acestea se datorau stresului teluric. Am întrebat-o dacă are pisică, însă răspunsul a fost negativ. Totuşi, a adăugat că toate pisicile din zonă petreceau mult timp în grădina sa. I-am dat instrucţiuni detaliate cu privire la măsurile pe care trebuia să le ia în casa ei, pentru evitarea problemelor de stres teluric. Ulterior, când am revăzut-o, ea a menţionat nu numai că se simţea mai bine, ci şi faptul că pisicile încetaseră să-i mai viziteze grădina. Probabil că, odată cu corectarea energiilor negative, pisicile nu au mai fost atrase de zonă.

Câinii sunt afectaţi în mod negativ de asemenea energii vătămătoare, la fel ca şi omul, astfel încât, dacă aveţi un câine, ar fi bine să vă amplasaţi patul exact în locul unde acesta preferă să doarmă. Şi alte animale, ca porcul, vaca sau calul, reacţionează la energiile negative în mod similar cu fiinţele umane.

O pacientă pe care o tratăm pentru probleme de sănătate mi-a pomenit despre o iapă care avorta mereu în stadii avansate ale gestaţiei. Această situaţie genera atât suferinţă, cât şi mari cheltuieli medicale care ridicau notele de plată aferente hergheliei. O verificare a grajdului a scos la iveală faptul că în interiorul acestuia se afla o mare cantitate de energie geopatică, însă în unele boxe situaţia era bună. Iapa a fost mutată într-una dintre aceste boxe şi i s-a administrat un supliment de minerale. Ulterior, ea a fătat un mânz sănătos.

Doctorul Joseph Kopp, din Elveţia, a urmărit o perioadă modul în care animalele sunt afectate de stresul teluric. Lucrările sale de început s-au referit la taurine; el a urmărit energia terestră în 130 de grajduri care găzduiau animale bolnăvicioase. În toate cazurile, el a stabilit existenţa unor linii de energie negativă ce treceau pe sub grajduri, traversând adesea exact locurile unde erau priponite animalele.5

P*lante*

*C*a şi animalele, plantele reacţionează faţă de stresul teluric în două moduri: unele se ofilesc, în timp ce altele luptă pentru existenţă şi cresc. Plante ca trandafirul, azaleea, lemnul-câinesc şi ţelina nu se dezvoltă bine în zonele de stres teluric, în timp ce sparanghelul, ciupercile, stejarul şi şocul reacţionează de obicei printr-o intensificare a creşterii şi printr-o vigoare sporită. Având în vedere plantele care ar trebui să crească bine într-un anumit loc, examinarea speciilor ierboase şi copacilor viguroşi dintr-o grădină ne poate oferi anumite indicii asupra prezenţei sau absenţei stresului teluric.

Chiar dacă sunt îndeplinite toate condiţiile de creştere, unele plante cresc anemic, dar o dată mutate în alt loc, toate celelalte condiţii rămânând aceleaşi, ele încep brusc să crească şi înfloresc. Uneori, copacii cresc cu trunchiurile strâmbe, contorsionate, sau se îndoaie într-o anumită direcţie, deşi acest lucru nu este întotdeauna determinat de sursa de lumină sau de vânt. În unele cazuri, ei refuză complet să crească şi se veştejesc sau mor, chiar dacă arborii din jur se prezintă bine. Pomii fructiferi pot înflori, dar nu leagă fructe, iar grădinarul conştiincios este pus în încurcătură atunci când trebuie să explice fenomenul. Unele plante nu cresc deloc în ciuda satisfacerii condiţiilor menţionate în manualele de specialitate, în timp ce altele, despre care se ştie că se dezvoltă greu în condiţiile respective, pot prospera, dincolo de toate aşteptările.

M*ucegaiuri*

*K*opp a cercetat şi produsele alimentare şi a arătat că gemurile prind mucegai şi vinurile se acresc mai repede atunci când sunt păstrate deasupra unor locuri supuse stresului teluric. Această cercetare sugerează că microorganismele care provoacă degradarea alimentelor

proliferează în prezenţa energiilor vătămătoare ale Pământului6. S-a sugerat că grămezile de compost ar trebui aşezate peste zone geopatice, deoarece aceasta ar favoriza putrezirea mai rapidă a vegetaţiei.

Se poate obsemn că stresul teluric afectează toate aspectele vieţii noastre, ca şi viaţa animalelor şi plantelor. Aproape fiecare boală are şi o componentă geopatică, dependentă de relaţiile dintre diferitele modalităţi în care stresul teluric poate afecta omul. Stresul teluric este însă implicat în mod special în sindromul post-viral, în insomnii, în durerile de cap, în stările hiperactive, în alergii şi în anumite forme de cancer. Lipsa de fecunditate, defectele congenitale şi avorturile repetate pot avea, de asemenea, o componentă geopatică, afectând fie fătul, fie formarea spermatozoizilor sau ovulelor.

Adesea, s-a dovedit că atunci când viaţa sau activitatea omului se desfăşoară în zone supuse stresului teluric este favorizată dezvoltarea unor boli cronice. Cu alte cuvinte, chiar dacă simptomele bolii s-ar fi dezvoltat oricum, expunerea permanentă la stresul teluric poate agrava problema. Uneori, în aceste situaţii oamenii devin din ce în ce mai bolnăvicioşi, prezentând o mulţime de simptome şi acuze. Din păcate, asemenea indivizi sunt consideraţi adesea că fiind astenici sau ipohondri, atât de către medici, cât şi de către familie şi prieteni. Acest fapt conduce la accentuarea stresului general, deoarece ei simt să nu sunt înţeleşi – simptomele li se agravează, iar sănătatea le este din ce în ce mai compromisă.

2. Stresul teluric şi electromagnetismul

Energiile geopatice au existat probabil întotdeauna, însă tema centrală a acestei cărţi este legată de creşterea sensibilităţii noastre faţă de acestea, în special datorită unor modificări tehnologice care se produc în prezent. Din păcate, trăsăturile precumpănitoare ale multora dintre tehnologiile moderne lasă să se înţeleagă faptul că mulţi

oameni nu doresc să ia în consideraţie posibilitatea existenţei unor forţe dăunătoare care nu pot fi încă precis măsurate. Pentru a înţelege modul în care modificările operate de om pot afecta energia naturală a Pământului este necesar să apelăm la unele cunoştinţe de electricitate şi magnetism.

SPECTRUL ELECTROMAGNETIC

Radiaţiile electromagnetice au făcut întotdeauna parte din mediul natural al omului: lumina solară şi câmpul magnetic natural al Pământului existau cu mult timp înainte de apariţia omului. Specia umană s-a format şi s-a dezvoltat în armonie cu acest fond energetic, acesta fiind de altfel necesar pentru o stare bună a sănătăţii. De pildă, multe cercetări medicale au arătat că, în lipsa unei expuneri la lumina solară, omul poate prezenta simptome de rahitism datorită deficitului de vitamină D. În timpul lunilor de iarnă, unele persoane suferă de deprimare şi de lipsă a energiei, stare cunoscută în prezent sub numele de astenie nervoasă sezonieră. Tratamentul cu lumină spectrală s-a dovedit a fi benefic. Lumina ultravioletă poate fi, de asemenea, utilizată cu succes pentru distrugerea bacteriilor, dovedindu-se utilă şi în tratamentul anumitor forme de psoriazis, o dermatoză dureroasă şi extrem de supărătoare. Cu toate acestea, având în vedere îngrijorarea tot mai mare cu privire la cancerul pielii, radiaţia solară, cu componenţa sa ultravioletă, este considerată azi ca ridicând anumite probleme. Pe măsura distrugerii stratului de ozon, care s-ar putea datora unora dintre substanţele chimice pe care le folosim, tot mai multe radiaţii ultraviolete ajung pe suprafaţa Pământului, acestea fiind vinovate de creşterea frecvenţei cancerului pielii. Astfel, deşi nu putem trăi fără lumina solară, aceasta, datorită dezvoltării tehnologiilor moderne, începe să exercite un impact negativ asupra vieţii noastre. Acelaşi lucru se poate întâmpla şi cu alte tipuri de energie. Acestea pot avea şi ele efecte vătămătoare, care abia acum

încep să fie, încetul cu încetul, înţelese; la fel ca în problema radiaţiilor solare, interesul a fost stârnit datorită tehnologiei moderne.

Lumina solară constituie numai o parte a spectrului electromagnetic, la fel ca şi undele radio şi microundele, dar ce sunt aceste unde? Ele reprezintă o combinaţie a câmpurilor electric şi magnetic, care transportă energia dintr-un loc în altul, de la sursă la receptor. Undele pot fi considerate nişte fascicule de energie în deplasare/Energia electromagnetică reprezintă o combinaţie între energia electrică şi cea magnetică. Undele electromagnetice constau în câmpuri electrice şi magnetice cuplate, perpendiculare, ce se deplasează în spaţiu cu viteza luminii. Acestea diferă de undele mecanice (ca, de pildă, undele sonore, cele formate în apă, cele produse de vibraţie), care sunt provocate de perturbarea mediului fizic (aerul, apa sau coarda unui instrument muzical). Lumină este ea însăşi o radiaţie electromagnetică, parte a spectrului electromagnetic.

Diferitelor unde le corespund lungimi de undă diferite, cele cu lungimi de undă mai scurte având o frecvenţă mai ridicată (vezi fig. 2). Întregul domeniu de frecvenţă formează spectrul electromagnetic. Fiecare undă are caracteristici proprii. De pildă, anumite părţi ale spectrului pot fi văzute, ele alcătuind domeniul spectrului luminos vizibil, pe care îl cunoaştem, în timp ce altele sunt invizibile. Suntem, de asemenea, conştienţi de energia infraroşie a unui foc sau a unui cuptor, datorită căldurii emanate de acesta.

Tehnologia modernă permite afişarea undelor pe monitorul unui osciloscop, oferind o reprezentare grafică a formei lor. Undele radio pot „găti” pentru noi (microunde) şi pot fi codificate, pentru a transmite sunete şi imagini. Fiecare tip de energie afectează omul în mod specific. De pildă, radiaţiile gamma, care au o frecvenţă foarte înaltă,

sunt emise de substanţe de tipul uraniului. Aceste radiaţii sunt foarte periculoase pentru fiinţa umană, deoarece pot vătăma celulele, provocând modificări chimice care duc la boli grave şi chiar la moarte. Razele X însă, care au o lungime de undă ceva mai mare şi o frecvenţă mai mică, deşi sunt şi ele potenţial dăunătoare, pot fi utile pentru salvarea vieţii, dacă sunt utilizate în mod corect.

Fig. 2 Sistemul electromagnetic

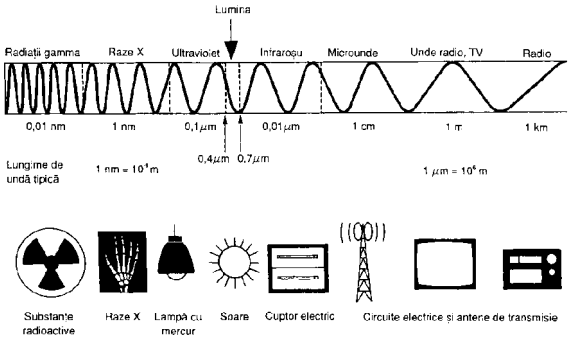

Câmpurile electrice şi magnetice

Câmpurile electrice şi magnetice ne înconjoară, acţionând fără să le putem vedea. Atmosfera este străbătută de diferite unde electromagnetice. De pildă, microundele sunt folosite în comunicaţiile prin satelit, la dispozitivele de detectare radar şi în telemetrie (acţionarea de la distanţă a pompelor de apă, a instalaţiilor, a lucrărilor de canalizare, a substaţiilor electrice etc.), precum şi la cuptoarele cu microunde. Undele de televiziune au frecvenţe specifice pentru transmiterea imaginii, a sunetului şi teletextului. Undele radio, undele de televiziune şi microundele străbat spaţiul şi ţesuturile corpului nostru. Acest lucru se întâmplă indiferent dacă în preajma omului se află sau nu dispozitivele bazate pe folosirea acestor unde. Totuşi, dacă cineva se află aproape de o staţie electrică de transformare sau de un post de televiziune, efectul este

mai pronunţat.

Mulţi oameni îşi închipuie că, deoarece nu posedă televizoare sau calculatoare, evită poluarea electromagnetică provocată de asemenea surse. Acest lucru nu corespunde realităţii, deoarece transmisiile au loc continuu, chiar dacă nu dispunem de dispozitive pentru a transforma aceste unde electromagnetice în sunet şi" imagine.

Ţinând cont de dispozitivele şi maşinile electrice pe care le folosim în casele noastre, trebuie să înţelegem că prezenţa câmpului electric este permanentă, chiar dacă acestea nu sunt folosite. Curentul care se deplasează prin conductorii electrici produce un câmp electric, însă perpendicular pe firul conductor se produce şi un câmp magnetic. Câmpul magnetic apare numai atunci când dispozitivele sunt acţionate şi electricitatea pătrunde prin conductorii de conectare. Cu alte cuvinte, atunci când se foloseşte un echipament electric se produce atât câmp electric, cât şi magnetic.

POLUAREA ELECTROMAGNETICĂ

Fără îndoială că există domenii care au ajutat! A îmbunătăţirea substanţială a stării sănătăţii noastre. Datorită condiţiilor mai bune de încălzire, sistemului de canalizare şi condiţiilor mai bune de igienă, trăim astăzi mai mult, iar unele boli, cum este tuberculoza, au devenit rare. Multe dintre aceste îmbunătăţiri au apărut ca rezultat al descoperirii electricităţii. Posibilele efecte negative ale acestei dependenţe de electricitate au început însă să se arate abia acum. Pentru mulţi oameni, este greu de conceput că lucruri pe care nu le pot vedea şi despre care cunoştinţele noastre sunt atât de limitate pot avea un efect dăunător asupra stării noastre de sănătate. Efectele negative ale electricităţii sunt de obicei cunoscute sub numele de poluare electromagnetică sau smog

electromagnetic. Sub atacul puternic al poluării electromagnetice şi al stresului teluric, corpul uman se dovedeşte fragil şi începe să-şi piardă din propria integritate electromagnetică. Probabil că unii oameni ar putea face faţă unuia dintre aceste fenomene fără a prezenta simptome, însă existenţa ambelor supune corpul unei suprasarcini de energie negativă în faţa căreia este greu să reziste. În asemenea împrejurări, este din ce în ce mai dificil să se menţină o stare bună a sănătăţii.

Fără electricitate şi magnetism, nu am fi avut televiziunea şi sistemele de înaltă fidelitate, calculatoarele, telefonul, iluminatul electric şi multe alte facilităţi ale lumii moderne. O pană de curent ne aminteşte foarte repede cât de dependentă de electricitate a devenit viaţa noastră. De asemenea, în casele noastre există mulţi magneţi, deşi în mare parte nu suntem conştienţi de aceasta: la uşile frigiderului există unul de obicei, pentru a realiza o închidere etanşă; difuzoarele de înaltă fidelitate şi receptoarele telefonice sunt dependente de magneţi, care le asigură funcţionarea; multe alarme de protecţie împotriva furturilor au magneţi încorporaţi în sistemele de avertizare. Fâşia brună de pe spatele cărţilor de credit este magnetică, permiţând modificarea informaţiilor pe care le conţin şi citirea lor cu ajutorul dispozitivelor special destinate acestui scop. Dischetele de calculator, benzile video şi cele audio conţin, de asemenea, magneţi minusculi. Atunci când informaţia de calculator, programele de televiziune sau muzica sunt transferate pe aceşti magneţi, ei se realiniază conform unui tipar, care este apoi fixat pe bandă, putând fi citit cu ajutorul aceluiaşi echipament sau al altui echipament. Din această cauză, cărţile de credit şi dischetele de calculator trebuie ţinute la distanţă de magneţi, deoarece aceştia ar putea determina realinierea haotică a magneţilor minusculi din bandă, distrugând informaţia.

Electricitatea produsă în centralele electrice este

distribuită prin reţeaua naţională către locuinţe, uzine şi instituţii situate în întreaga ţară. În Marea Britanie, centralele electrice produc electricitate la tensiunea de 25.000 V (25 kv). Această tensiune suferă o mărire ulterioară cu ajutorul transformatoarelor de tensiune, ajungând la 400 kv. Electricitatea cu această tensiune este transportată cu ajutorul unor stâlpi de linie electrică foarte bine izolaţi, deoarece ea este potenţial mortală. Utilizarea acestor tensiuni înalte se bazează pe faptul că ele asigură cel mai eficient transport al electricităţii, cu pierderi minime de căldură şi, deci, de energie. Pe măsură ce curentul se apropie de oraşe, staţiile de transformare reduc tensiunea la 132 kv. Din acest moment, electricitatea poate fi transportată cu ajutorul unor stâlpi de linie mai mici sau, acolo unde este cazul, prin cabluri subterane. La staţiile electrice de transformare, tensiunea este redusă mai departe, până la 230 V pentru liniile din zonele de locuinţe (sau 110 V, în S.U.A.).

Valoarea de 230 V este considerată ca un compromis între nivelul de securitate şi transportul eficient al electricităţii în interiorul casei (este posibilă supravieţuirea la un şoc electric de 230 V, dar nu şi la un şoc mai ridicat). O dată intrată în casele noastre, electricitatea este condusă prin reţeaua circulară în inel către prize. Acum, ea poate fi utilizată pentru a pune în funcţiune diferite aparate şi instalaţii electrice. Chiar automobilul este o maşină cu acţionare electrică, necesitând un curent de tensiune ridicată pentru asigurarea aprinderii motorului. Ori de câte ori se produce o circulaţie de curent electric, apare şi un câmp magnetic, în unghi drept faţă de conductor. Se pare că mai ales acest câmp magnetic, şi nu cel electric, exercită un efect negativ mai pronunţat. De fapt, orice aparat alimentat de o sursă de curent, precum şi majoritatea dispozitivelor sau aparatelor care conţin baterii generează un câmp electromagnetic. Folosirea electricităţii şi a magnetismului ne-a adus multe foloase, dar preţul pe care trebuie să-l

plătim pentru acestea începe abia acum să se întrevadă.

După cum am menţionat deja, multe dintre procesele care se desfăşoară în corpul nostru au o componentă electrică sau magnetică. Deci, va trebui să medităm asupra faptului că aceste procese ar putea fi influenţate de surse externe. Ştim că undele electromagnetice nu sunt oprite de pielea noastră, ele pătrunzând în corp. De fapt, corpul uman se comportă ca un receptor. Acest lucru poate fi demonstrat foarte simplu, cu ajutorul unui televizor. Dacă se deconectează cablul de la antena exterioară irrtaginea se deteriorarează. Dacă însă cineva pune un deget pe bucşa de antenă, imaginea se îmbunătăţeşte imediat. Recepţia nu este la fel de bună ca şi aceea obţinută cu antenă de exterior, dar această demonstraţie arată că undele de televiziune din aer pot fi conduse prin corpul uman, pătrunzând apoi în interiorul televizorului. Chiar dacă nu suntem conectaţi la televizor, aceste unde sunt prezente în corpul nostru.

În timpul războiului rece, Uniunea Sovietică transmitea continuu un semnal electromagnetic îndreptat spre ambasadele Statelor Unite din întreaga lume. Semnalul era cunoscut sub numele de „Ciocănitoarea”, datorită zgomotului produs (asemănător celui provocat de ciocănitoare) şi interferenţelor pe care le determina la nivelul radioreceptoarelor. Acest semnal a exercitat un efect vătămător asupra multor funcţionari ai ambasadelor, determinând stări de anxietate, iritabilitate şi ameţeli. „Ciocănitoarea” a fost chiar cauza câtorva cazuri de leucemie.

Odată cu diversificarea utilizărilor curentului electric în viaţa noastră, se amplifică şi posibilitatea producerii efectelor vătămătoare. Astfel, dacă în prezent cunoaştem faptul că razele X pot fi vătămătoare şi am elaborat măsuri corespunzătoare de protecţie atât pentru cei care sunt expuşi iradierilor, cât şi pentru cei care le administrează,

efectele emisiilor care rezultă din liniile electrice de înaltă tensiune, ale undelor radio şi ale altor surse sunt în mare parte ignorate.

Radiaţia electromagnetică poate fi ionizantă sau neionizantă. Radiaţiile ionizante, cum ar fi razele X sau radiaţiile emise de uraniul radioactiv, sunt cunoscute ca fiind vătămătoare pentru organism, deoarece cantitatea mare de energie pe care o emană poate rupe moleculele, extrăgând electronii şi formând ioni. Microundele, de pildă, pot face să vibreze moleculele, determinând încălzirea; de aceea, ele sunt potenţial periculoase, în cazul expunerii directe. Microundele trec prin multe lucruri, inclusiv prin corpul nostru. Mecanismele prin care aceste energii vatămă corpul uman sunt pe deplin necunoscute de către oamenii de ştiinţă, iar pericolele la care este expus organismul au fost confirmate. Undele cu frecvenţă extrem de joasă (ELF) – de pildă, cele emise de firele electrice şi de circuitele electrice – nu produc scindarea sau vibraţia moleculelor. Întrucât cunoştinţele ştiinţifice curente nu ne furnizează nicio informaţie care să faciliteze înţelegerea modului în care undele ELF ar putea vătăma organismele vii, mulţi dintre oamenii de ştiinţă nu acceptă posibilitatea ca aceste radiaţii să fie dăunătoare. Totuşi, ar fi greşit să acceptăm acest punct de vedere, deoarece faptul că nu înţelegem cum anume se întâmplă un lucru nu înseamnă că el nu se întâmplă. Nu dispunem de suficiente dovezi pentru a fi siguri că lucrurile se petrec într-un fel sau în altul.

Securitatea în condiţiile câmpurilor electromagnetice

Atunci când auzim afirmaţia că nivelurile câmpurilor magnetice la care suntem expuşi respectă condiţiile de securitate pentru organism, este bine să ne amintim că acelaşi lucru s-a spus şi despre razele X, la începutul utilizării acestora. Repercusiunile economice ale acceptării

faptului că undele electromagnetice sunt dăunătoare ar fi imense. Multe autorităţi şovăie să accepte că ar putea exista anumite implicaţii negative. Pentru moment, nu dispunem de dovezi absolute sau substanţiale pentru a demonstra implicaţiile undelor electromagnetice în producerea îmbolnăvirilor, însă dovezile se acumulează, iar răspunsul înţelept ar fi acela de a ne situa pe o poziţie de precauţie.

În anul 1992, Consiliul Naţional pentru Protecţie Radiologică a analizat informaţiile privind câmpurile electromagnetice şi riscurile îmbolnăvirii de cancer. Deşi în raport s-a afirmat că multe dintre studiile care susţin existenţa unei legături între cele două elemente menţionate mai sus prezentau unele fisuri, Consiliul a decis că erau necesare mai multe studii riguroase, arătând că:

„Nu se poate conchide că un câmp electromagnetic nu exercită niciun efect asupra fiziologiei celulelor, chiar dacă este slab, dar nici că acesta produce efecte care, în unele împrejurări, ar putea fi considerate potenţial cancerigene”. 7

Totuşi, ştiinţa dispune deocamdată de o înţelegere limitată a fenomenelor electricităţii şi magnetismului. În secolele trecute, atât magnetismul cât şi electricitatea erau considerate ca fiind datorate fluidelor. Un astfel de punct de vedere este recunoscut în mod clar ca fiind incorect, dar aceasta nu înseamnă că opinia ştiinţifică modernă este total corectă. Teoria ştiinţifică se modifică în mod continuu, în funcţie de elementele nou apărute şi de concepţiile noi. Deşi ştiinţa modernă, în general, nu este de acord cu faptul că un câmp electromagnetic poate fi vătămător, acest lucru se explică în mare parte prin aceea că o asemenea idee nu se potriveşte cu modelele acceptate în prezent. S-ar putea însă ca modelele să fie eronate, şi nu concepţia conform căreia câmpurile electromagnetice sunt vătămătoare pentru organismul uman.

Indiferent de modul de folosire a electricităţii, ea generează un câmp magnetic. În timp ce câmpurile electrice pot fi oprite de anumite bariere, de exemplu pereţii, câmpurile magnetice le pot străbate, fiind oprite numai de anumite ecrane, cum sunt acelea constituite din plumb. Vătămările termice provocate de electricitate sunt puse uşor în evidenţă: cuptoarele cu microunde care prezintă defecţiuni pot coace atât hrană, cât şi bucătarul, iar şocurile electrice cauzatoare de moarte, determinate de defecţiuni ale aparatelor electrice, se produc cu regularitate.

Mult mai disputate sunt efectele netermice, determinate de aparatele cu funcţionare normală, în special în ceea ce priveşte nivelul începând de la care efectele devin vătămătoare. Expunerea la aceste unde, pe perioade îndelungate, s-ar putea dovedi vătămătoare în mod serios, dar mai puţin dramatică decât expunerea la radiaţii ionizante şi la radiaţii neionizante de frecvenţă mai înaltă.

L*iniile electrice*

*D*ensitatea câmpurilor magnetice poate fi măsurată în mod ştiinţific în nanotesla (ni). Un ni este echivalent cu a mia parte dintr-o milionime de Tesla. Nivelul casnic mediu al câmpului este de 70 ni. Testele au arătat că nivelul înregistrat sub firele electrice poate ajunge la 1.000 ni. Acest lucru este mai degrabă şocant, dacă ne amintim faptul că însuşi nivelul casnic „normal” constituie o presiune anormală asupra noastră. Primul studiu care a evidenţiat legătura dintre liniile electrice şi cancerul infantil a fost publicat în 19798; ulterior, s-au efectuat numeroase alte studii, însă toate au confirmat această corelaţie. Anumite state din S.U.A. au stabilit deja limite privind densitatea câmpurilor magnetice, exprimată în nanotesla, admisă în casele de locuit din apropierea liniilor

electrice, iar în Suedia Consiliul Naţional Industrial şi Tehnic (NUTEK) a propus restricţii privind amplasarea liniilor electrice în apropierea locuinţelor, până în momentul când pericolele vor fi mai clar identificate.

S-a susţinut, de asemenea, că atunci când oamenii locuiesc în apropierea liniilor electrice, ei pot suferi de dureri de cap, de o agravare a migrenelor, de depresie nervoasă, alergii, insomnie şi iritabilitate.

Calculatoare şi echipamente cu afişaj în prezent, a apărut un sentiment de nelinişte în ceea ce priveşte unităţile de afişaj ale calculatoarelor. Acestea au fost corelate cu tensiuni oculare, migrene şi, mai grav, cu avorturi spontane sau defecte congenitale. Ecranele calculatoarelor emană niveluri joase de radiaţii, care aparţin unui domeniu larg de frecvenţe. Într-o broşură editată de Centrul londonez pentru expunere la riscuri, autorul scrie:

„Radiaţia electromagnetică, de frecvenţe corespunzătoare radiaţiilor ionizante sau neionizante, este virtual imposibil de măsurat cu precizie în birouri şi la nivelurile actuale reduse. Radiaţiile cu frecvenţe diferite necesită metode diferite de măsură, iar în cazul frecvenţelor extrem de joase, instrumentele înseşi pot provoca interferenţe şi distorsiuni ale câmpului pe care îl măsoară”.

În aceeaşi broşură, se arată că:

„... În funcţie de aranjamentul din interiorul unei încăperi, persoanele care nu lucrează deloc la calculator pot înregistra expuneri mai mari decât cele care lucrează direct, folosind ecranul; multe ecrane emit o cantitate mai mare de radiaţii pe părţile laterale şi în spate, decât pe partea din faţă”. 9

În analiza sa cu privire la o serie de studii asupra unităţilor cu afişaj video, Simon Best10 a arătat că unele

emit niveluri mai ridicate de radiaţie decât altele. El consideră important faptul că radiaţia din spatele unităţilor de afişaj poate fi mai serioasă decât aceea din faţa ecranelor. Unele dintre studiile în care nu s-a menţionat o legătură statistic semnificativă între activitatea desfăşurată în faţa ecranelor şi stările de boală au ignorat faptul semnalat de Best, calculând numai expunerea la radiaţii în partea din faţă a ecranului. Powerwatch UK, o organizaţie din Marea Britanie care se ocupă cu informarea asupra poluării electromagnetice şi cu campaniile împotriva acesteia, sugerează că este bine ca persoanele care lucrează ***în spatele*** monitoarelor să fie aşezate la distanţa de cel puţin 1, 20 metri. Conform specialiştilor din cadrul ei, este bine să fie folosite monitoare cu emisii scăzute de radiaţii, de tipul celor care respectă standardele legislaţiei suedeze. De asemenea, Simon Best este de părere că ecranele cu diode electroluminescente (LED) sunt preferabile ecranelor convenţionale cu tuburi catodice (CRT). Oftalmologul Anne Silk a menţionat că lentilele cu permeabilitate puternică pentru oxigen prezintă distorsiuni după ce purtătorii lor lucrează în faţa ecranelor timp de şapte ore sau mai mult.11 Evident, încercarea de a convinge oamenii asupra pericolelor pe care le prezintă aceste emisii ridică probleme reale. Una dintre cele mai importante constă în faptul că efectele benefice ale electricităţii sunt mai mult decât evidente, în sensul că aceasta ne asigură o viaţă mai confortabilă şi mai uşoară. Efectele dăunătoare, dacă există, sunt mult mai greu de sesizat.

În numărul din septembrie 1989 al „Revistei Internaţionale de Medicină Alternativă şi Complementară” (***International Journal of Alternative and Complementary Medicine***), Steve Ea bry afirmă că „s-a adunat o cantitate foarte mare de cunoştinţe” care demonstrează pericolul pe care îl prezintă câmpurile electrice şi magnetice generate de om, efectele dăunătoare „incluzând creşterea mai intensă a tumorilor, multe

probleme emoţionale şi de stres, probleme legate de dezvoltarea fătului şi, după cât se pare, chiar îmbolnăvirile de cancer". Într-un alt articol din aceeaşi publicaţie Roger Coghill descrie diferite lucrări prezentate cu ocazia reuniunii Societăţii Americane de Bioelectromagnetism, ţinută în S.U.A., în 1989. Coghill subliniază faptul că multe dintre cercetările atât de nçcesare suferă din cauza lipsei de fonduri. Chiar în aceste condiţii, el a observat o acumulare a probelor ştiinţifice cu privire la pericolul pe care îl prezintă undele electromagnetice de joasă frecvenţă.

Totuşi, într-un studiu cuprins în lucrarea ***Cum se poate întreţine sănătatea?*** (decembrie 1992), se subliniază că frecvenţa cancerului nu a crescut odată cu creşterea consumului de electricitate. Autorul articolului conchide: „Până când nu vom dispune de motive mai puternice de îngrijorare, nu trebuie să renunţăm la folosirea zilnică a electricităţii numai din cauza temerilor privind radiaţia electromagnetică".

Consideraţii similare, liniştitoare, au mai fost făcute şi în perioada de debut a cercetărilor privind efectele consumului de nicotină şi utilizarea pe termen lung a pilulelor contraceptive. Atunci când ne gândim că sume mari de bani sunt cheltuite pentru a găsi mijloace de vindecare a cancerului, obţinându-se numai un succes limitat, suntem tentaţi să ne întrebăm dacă nu cumva multe dintre aceste cercetări nu sunt bine (jirecţionate. Dacă numai o mică parte din fondurile cheltuite în mod curent pentru descoperirea medicamentelor de combatere a cancerului ar fi cheltuită pe cercetările asupra câmpurilor electromagnetice, s-ar putea înregistra, probabil, un progres rapid. Din păcate, majoritatea lucrărilor în acest domeniu sunt finanţate din surse particulare; firmele producătoare de medicamente nu au niciun interes comercial în ceea ce priveşte câmpurile electromagnetice; de asemenea, spre marele nostru regret,

majoritatea fondurilor donate pentru sprijinirea cercetărilor în do**meniul** cancerului sunt alocate instituţiilor cu caracter medical şi ştiinţific.

Sensibilitatea faţă de fenomenele electromagnetice

Pentru a complica şi mai mult problema, trebuie spus că s-ar putea întâmpla ca numai anumite persoane să fie sensibile faţă de câmpul electromagnetic. Chiar şi acestea ar putea să nu manifeste sensibilitate faţă de toate tipurile de unde electromagnetice. Într-un studiu intitulat ***Sensibilitatea electrică a pacienţilor alergici,*** dr. V.S. Choy şi colaboratorii au constatat că unii dintre pacienţii alergici manifestau mai degrabă o sensibilitate pentru frecvenţe specifice, decât pentru intensităţi specifice. Ei au stabilit că mecanismul prin care se poate înlătura această sensibilitate este similar celui care se aplică în cazul alergiilor provocate de alimente şi substanţe chimice. În activitatea mea practică, am observat că persoanele care sunt sensibile faţă de multe alimente, substanţe inhalante sau substanţe de contact sunt, de asemenea, foarte sensibile faţă de fenomenele geopatice şi emisiile electromagnetice determinate de intervenţia omului. „Alergiile" aparente reprezintă, de fapt, niveluri foarte reduse de toleranţă faţă de aceste substanţe. Atunci când sensibilitatea pacienţilor faţă de aceste energii negative se reduce, toleranţa lor faţă de o gamă largă de substanţe creşte deseori în mod spectaculos. Acest lucru se întâmplă în special cu persoanele sensibile la energia negativă.

Atitudinea faţă de posibilitatea riscului expunerii la câmpul electromagnetic se schimbă treptat. Era o vreme când toate autorităţile ştiinţifice şi medicale considerau câmpurile electromagnetice ca fiind nepericuloase. Cu toate acestea, în iulie 1994, un tribunal american a considerat că un muncitor dintr-o uzină de aluminiu, James Brewer, s-a îmbolnăvit de cancer în urma activităţii

desfăşurate într-o turnătorie de aluminiu în perioada 1969 – 1986. Procesul de turnare a aluminiului presupune utilizarea unor niveluri ridicate de curent electric. În mărturia sa, domnul Brewer a arătat că mulţi alţi angajaţi s-au îmbolnăvit de limfom sau de leucemie, cu efecte letale. Medicul său curant a arătat că „ipoteza producerii cancerului în urma expunerii la undele electromagnetice, în timpul serviciului, are o probabilitate mare”.12

Desigur, nu ne putem întoarce la timpurile când omenirea nu folosea electricitatea şi magnetismul, dar este important ca acest domeniu, în privinţa căruia îngrijorarea creşte tot mai mult, să fie pe deplin cercetat.

3. Tipuri de energie geopatică

După ce am văzut modul în care poluarea electromagnetică poate mări sensibilitatea noastră faţă de efectele stresului teluric, trebuie să privim mai îndeaproape energiile Pământului şi modul în care acestea se manifestă.

Există multe tipuri de energie terestră negativă, fiecare cu caracteristici specifice. Atunci când se verifică o anumită suprafaţă de teren, este important să fie luate în consideraţie toate acestea. S-a stabilit că atunci când se testează energiile geopatice este insuficient să avem numai o idee generală, vagă, asupra energiei negative dăunătoare. Procesul pare a fi asemănător cu acordarea unui aparat de radio. Nu este suficient ca aparatul să fie acordat aproximativ, „după ureche”; trebuie să se cunoască frecvenţa staţiei pe care dorim să o prindem. Privind problema în alt mod, putem spune că în univers există multe tipuri de energie, şi un radiestezist iscusit sau un specialist în kinesiologie îşi poate da seama, fără îndoială, de multe dintre acestea. Pentru a găsi energiile geopatice, este necesar să avem o definiţie clară şi „sentimente” pentru toate implicaţiile, altfel există riscul de a ne lăsa copleşiţi şi distraşi de toate celelalte energii

care ocupă acelaşi spaţiu. Înţelegerea de către practician a acestor energii influenţează ceea ce acesta determină: cu cât înţelegerea sa este mai clară, mai cuprinzătoare, cu atât testarea este mai exactă.

Multe aspecte ale energiei pot fi descrise în termeni ştiinţifici (frecvenţă, coerenţă, amplitudine, direcţie, spân, transformare şi aşa mai departe). Din Păcate, nu este posibil ca energia geopatică să fie analizată în acelaşi mod, astfel încât diferenţierea tipurilor de energie geopatică depinde de experimentator, adică se bazează pe cunoaşterea şi percepţiile observatorului având o experienţă practică. Este imposibil să se asigure o înţelegere deplină a caracteristicilor şi a modului de percepere a diferitelor tipuri de energie geopatică; sub îndrumarea unui practician experimentat şi bine informat, va trebui să se dezvolte o conştienţă privind aceste energii.

Apa

Multe persoane interesate de geobiologie se concentrează exclusiv asupra detectării apelor freatice. Apa este un fenomen important, dar nu este singurul, în general, cu cât apa curge cu o viteză mai mare şi volumul apei care se scurge este mai ridicat, cu atât efectul geopatic se măreşte.

Dacă nivelul apei se schimbă brusc, aşa cum se întâmplă atunci când în straturile geologice apar modificări, problemele geopatice tind să se intensifice, în special în zonele situate deasupra locului de încrucişare a doua cursuri de apă, chiar dacă ele se află la diferenţă mare de adâncime. Acolo unde apele freatice determină probleme geopatice, se pare că ele provoacă energii negative. Totuşi, apa freatică nu produce întotdeauna probleme. Apa care este negativă din acest punct de vedere este, de obicei, cunoscută sub numele de „apă neagră” sau „izvor negru”. Unii specialişti în radiestezie

utilizează aceşti termeni pentru orice fel de energie geopatică, indiferent dacă ea este generată sau nu de apă, ceea ce creează confuzie. Este, deci, important să se cunoască definiţia pe care o utilizează un vorbitor sau un autor. Apa situată la suprafaţa pământului nu determină, de obicei, probleme.

Liniile Curry

Liniile Curry reprezintă o reţea generală de tip grilă alcătuită din linii de origine naturală, încărcate electric. După cum rezultă din fig. 3, ele sunt aşezate în diagonală, pe direcţia polilor (NE-SV şi SE-NV) şi au fost descoperite pentru prima oară de către dr. Manfred Curry şi dr. Wittmann.

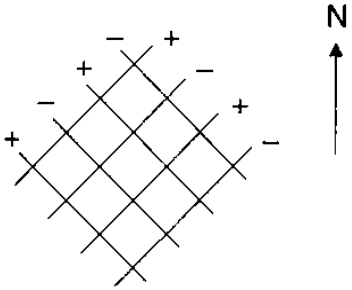

Fig. 3 Reţeaua Curry

*E*xistă o oarecare discordanţă în părerile specialiştilor, referitoare la distanţa la care sunt amplasate aceste linii; se pare că există un cönsens în ceea ce priveşte distanţa de 3 metri, deşi cei mai mulţi dintre experţi recunosc faptul că şi aici există variaţii. Liniile ca atare nu sunt considerate o problemă, ci numai punctele în care se intersectează, şi este evident că liniile dispuse în acest fel vor avea multe puncte de intersecţie. Cum liniile sunt încărcate electric, punctele de intersectare sunt fie dublu pozitive, fie dublu negative, fie încărcate cu o sarcină pozitivă şi cu o sarcină negativă. Din studiile efectuate, dr. Curry a tras concluzia că zonele încărcate

pozitiv conduc la o proliferare a celulelor, asociată cu posibilitatea creşterii celulelor canceroase, în timp ce zonele încărcate negativ pot provoca inflamaţii.

Liniile Hartmann

Reţeaua Hartmann (fig. 4) constă, de asemenea, în linii naturale încărcate electric, orientate N-S şi E-V. Reţeaua poartă numele doctorului Ernst Hartmann, care a descris.

— O pentru prima oară. Liniile dispuse alternativ sunt încărcate pozitiv şi negativ, astfel că, atunci când se produce încrucişarea liniilor N-S şi E-V, este posibil să se acumuleze sarcini dublu pozitive, dublu negative sau încărcări cu o sarcină pozitivă şi cu o sarcină negativă. Şi în acest caz, intersecţia este considerată ca fiind o sursă potenţială de probleme.

S-a sugerat că atât liniile Curry, cât şi liniile Hartmann constituie linii de împământare a radiaţiilor cosmice şi că ele pot fi distorsionate prin intervenţia altor factori, ca, de pildă, liniile corespunzătoare faliilor geologice şi mineritul în subteran.

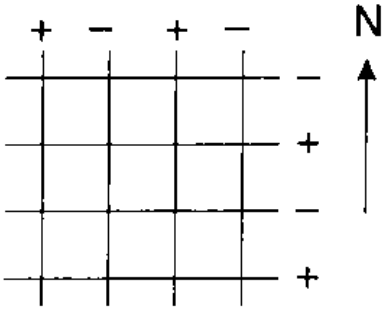

Fig. 4 Reţeaua Hartmann Există şi posibilitatea intersectării liniilor Curry şi Hartmann, provocând probleme suplimentare. În general, zonele care corespund unor asemenea intersectări sunt considerate ca fiind mai periculoase decât o intersecţie simplă, aparţinând fie

sistemului Hartmann, fie sistemului Curry.

Liniile negre

Liniile negre par a fi generate pe cale naturală, deşi nu se cunoaşte modul în care se întâmplă acest lucru. Ele pot fi localizate şi nu formează reţele de tip Hartmann şi Curry. Liniile negre pot fi drepte sau curbate, amplasate la nivelul solului său mai sus – e posibil ca ele să apară la etajele superioare ale clădirilor, dar nu sunt prezente la cele inferioare. Din această cauză, unei persoane fără experienţă i-ar putea scăpa aceste linii, dacă ea urmăreşte să identifice perturbările energetice numai la nivelul solului. Par să existe mai multe tipuri de linii negre. Cineva care poate „vedea" aceste energii a descris o categorie de linii ca fiind negre şi înfundate, precum şi o alta, cuprinzând linii strălucitoare, negre, dure şi bine conturate.

Există tendinţa de a crede că energiile geopatice apar întotdeauna sub formă de linii sau fluxuri. Din păcate şi foarte mulţi specialişti în domeniu nu sunt capabili să-şi imagineze energia decât în acest fel. În consecinţă, ei scapă din vedere multe energii care pot afecta în mod negativ omul. În radiestezie şi kinesiologie (vezi capitolul 6), conceptele şi prezumţiile au o importanţă vitală. Energii importante pot fi excluse involuntar din cauza faptului că definiţiile specialistului nu includ posibilitatea de a identifica o energie cu asemenea caracteristici.

Spoturi şi spirale

Unele energii geopatice apar sub formă de spoturi şi spirale. În cazul spiralelor, energia se poate scurge spre centru sau către periferie. Fluxul energetic poate avea o formă de spirală care intră sau iese din pământ. În toate cazurile, însă, deşi forma spiralei este aceeaşi, efectele energiei sunt diferite. Spoturile au o localizare

întâmplătoare, fiind amplasate câte unul, în timp ce spiralele sunt de obicei dispuse împreună şi, atunci când se examinează o anumită zonă, se poate întâmpla să fie găsită numai o singură spirală, deoarece cealaltă este situată puţin mai la distanţă, nu neapărat în perimetrul zonei respective.

Nori energetici sau ceaţă energetică

Norii sau ceaţa energetică par a exista numai în interiorul clădirilor. Se pare că este vorba despre o energie prinsă în interiorul structurii, într-un oarecare mod, deşi ea poate trece prin pereţi sau tavane. Un nor are, de obicei, lăţimea de 3 metri. Descrierea este poate mai exactă dacă este raportată la clădire şi la relaţiile dintre pereţi. În acest sens, se poate spune că norul nu emană din pământ, ci este format din neglijenţă, în special în structurile construite de mâna omului, care nu permit ca fluxul energetic să se desfăşoare normal. Din punct de vedere psihic, un nor energetic are calităţile unei energii imature, fără o delimitare clară sau o formă oarecare.

Oamenii care au capacitatea de a vedea asemenea manifestări spun că ele „arată" ca un fum sau ca o ceaţă, prezentând o uşoară vibraţie. Aceasta nu pare a fi o formă de energie în mod special vătămătoare, probabil cel puţin parţial, deoarece este adesea amplasată în casa scărilor sau în alte locuri de acest fel unde oamenii nu petrec prea mult timp. S-a emis părerea că este posibil ca oamenii să se împiedice şi să se accidenteze dacă în casa scărilor este amplasat un nor energetic.

Undele Schumann

Undele Schumann sunt unde electromagnetice benefice, naturale, care oscilează între Pământ şi anumite straturi atmosferice. Ele au fost identificate pentru prima oară în 1952, de către profesorul W.O. Schumann, un om

de ştiinţă german. El a stabilit că aceste unde au aproape aceeaşi frecvenţă ca şi undele cerebrale şi-urmăresc acelaşi tipar diurn. S-a sugerat că ele ajută la reglarea ceasornicului intern al organismului, influenţând astfel somnul, secreţiile hormonale, ciclul menstrual al femeilor etc. Agenţia spaţială americană NASA a început să se interesele de fenomeh atunci când primii astronauţi, reveniţi pe Pământ după o şedere în spaţiu care a durat un interval scurt, au început să se simtă epuizaţi şi dezorientaţi. Ulterior, NASA a instalat în navele cosmice echipamente care să genereze pe cale artificială unde Schumann.

Anumite clădiri moderne construite din beton armat şi având acoperişuri de metal îi pot împiedica, în mod neintenţionat, pe ocupanţii lor să se bucure de aceste unde benefice. Cauza întârzierii reacţiilor omului în avioanele cu reacţie constă parţial în faptul că undele Schumann sunt mult mai slabe la altitudinile normale de zbor, efectul undelor fiind şi mai mult slăbit de către fuselajul din metal.

Scurgerile de energie

Acum aproximativ doi ani, am descoperit, cu ajutorul kinesiologiei, un fenomen pe care l-am numit „scurgere de energie”. La început, am fost uşor nedumerită în privinţa naturii sale exacte; abia ulterior am început să înţeleg mai multe în legătură cu acest fenomen. În localităţile din Anglia şi Canada unde am efectuat studii, aceste scurgeri au fost depistate la distanţe de aproximativ o jumătate de milă, în toate direcţiile. Ele nu se produc neapărat la nivelul solului. De fapt, prima scurgere pe care am găsit-o era localizată în aer, într-o cameră situată la etajul al doilea. Am lucrat un oarecare timp la testarea ei, precum şi a altor energii care îmi creau un sentiment similar, şi în cele din urmă am ajuns la concluzia că ele reprezintă, de fapt, o parte din structura normală a lucrurilor. Ele trebuie să se afle acolo şi constituie o parte din energia normală a

planetei. Problemele apar numai atunci când sunt „blocate” Într-un anume fel, astfel încât această energie nu se mai poate scurge liber printre ele. Orice activitate de corecţie nu trebuie să fie condusă în sensul îndepărtării lor, deoarece se pare că ele sunt esenţiale pentru dispersarea corectă a energiei din lumea fizică într-o altă dimensiune, într-un mod pe care încă nu îl înţelegem.

Dr. Jimmy Scott, fondatorul kinesiologiei sănătăţii, a sugerat faptul că aceste scurgeri pot acţiona foarte bine ca nişte supape de siguranţă prin care o cantitate de energie acumulată poate fi dispersată într-un fel. Este posibil să existe mai multe tipuri de scurgere energetică, determinate de diferitele forme de energie. Este evident că, în cazul când nu funcţionează corect, aceste căi de drenaj energetic trebuie „curăţate”, astfel încât acumularea energiei în cantitate prea mare să nu creeze „presiuni”. Conceptul scurgerii sau al drenajului energiei pare foarte diferit de multe alte fenomene geopatice pe care dorim să le neutralizăm sau să le inactivăm într-un fel. În cazul scurgerilor energetice, nu avem în vedere îndepărtarea lor, ci mai degrabă readucerea la starea primitivă. S-ar putea foarte bine ca întreaga planetă să fie acoperită de un sistem de asemenea scurgeri, care joacă un rol esenţial în fluxul şi refluxul energiei în actul creaţiei. Pare probabil să existe alte mecanisme similare care să formeze o parte a anatomiei sistemului energetic subtil al universului. În cazul de faţă, aceste structuri pot crea şi ele probleme atunci când nu funcţionează normal. După părerea mea, aceste fenomene ar putea constitui, în viitor, o direcţie foarte interesantă de cercetare.

Liniile de câmp

Liniile de câmp sunt, în general, recunoscute ca fenomene generate de mâna omului, care se produc în cazul când pietrele sacre, care au fost, într-un anumit fel, încărcate energetic, sunt aşezate în linie dreaptă. Unii

oameni atribuie denumirea de linii de câmp tuturor energiilor geopatice, şi acest lucru creează confuzie. O linie de câmp apare în mod „natural” şi spontan dacă un număr de cel puţin cinci pietre sunt aşezate în linie, distanţa dintre cele situate la extremităţi nefiind mai mare de 46 de kilometri. Adesea, pietrele încărcate energetic sunt pietre rămase din vechime, cu forme spectaculoase, cum sunt cele din Stonehenge şi cele răspândite în Cornwall. Chiar şi pietrele mici pot fi încărcate energetic, fie prin încălzire în foc, fie prin izbirea lor, cu o forţă considerabilă, de o altă piatră. Valul de căldură rezultat pare a fixa în interiorul pietrei încărcătura energetică a persoanei sau a persoanelor implicate, astfel încât energia nu se descompune şi nu dispare în mod normal. În cărţile lor, Lethbridge şi Havelock Fidler prezintă descrieri care stârnesc curiozitatea cu privire la pietrele încărcate energetic. Înseşi liniile de câmp sunt invizibile şi se pot întinde de-a lungul multor kilometri. Deşi, de obicei, se află la nivelul solului, câteodată ele sunt aşezate deasupra lui. Se crede, în general, că liniile de câmp au fost create în mod deliberat.

S-a sugerat şi faptul că aceste linii ar fi fost folosite de popoarele din vechime ca mijloc de comunicaţie. Acest lucru poate părea absurd, dar aşa s-a crezut şi despre ideea telefonului sau a poştei electronice, acum două secole. Liniile de câmp ar fi putut fi folosite şi pentru indicarea mijloacelor şi limitelor stimulării plantelor agricole şi fertilităţii animalelor. Atunci când întâlnesc linii de câmp, sunt foarte conştientă de sentimentele şi calitatea oamenilor care le-au generat. Energia liniei de câmp conţine o personalitate distinct umană!

În cartea sa ***Needles of Stone Revisited*** (O nouă vizită la acele de piatră), Tom Graves sugerează faptul că omul din timpurile străvechi amplifica pur şi simplu energiile existente ale Pământului, el asemuind pietrele vechi, nemişcate, cu o formă de acupunctură a Pământului.

Majoritatea celorlalţi autori cu autoritate în domeniu nu se alătură acestui punct de vedere, considerând mai degrabă că cei ce au generat liniile de câmp sunt creatorii unor noi linii energetice, care nu se aflau acolo mai înainte. O parte a liniilor de câmp par a avea un efect negativ asupra persoanelor expuse energiei lor. Este posibil ca acestea să fi fost generate cu scopul de a îndepărta din zonă o energie necorespunzătoare, sau n-ar fi exclus ca influenţa lor, iniţial benefică, să fi fost distorsionată ulterior prin intervenţia neintenţionată a omului. După cum afirmă Havelock Fidler, în cartea sa ***Ley Lines*** (Liniile de câmp), la pagina 109:

„S-a subliniat că activităţile omului modern, «civilizat», provoacă ruperea multora dintre liniile de câmp existente. Trebuie să ne gândim numai la efectul tăierii unei benzi largi de teren, care traversează ţara, cu scopul de a construi o şosea, pentru a ne da seama cât de puternică este distrugerea continuă a sistemului liniilor de câmp”.

Ar fi tentant să se încerce, în continuare, generarea unor linii de câmp, dar Fidler avertizează asupra faptului că, în acest sens, este nevoie de multă precauţie (p. 118):

„Până în prezent, cunoaştem foarte puţin despre puterea potenţială, bună sau rea, a acestei energii, deşi există indicii că aceasta poate fi mare. Până în momentul când vom ajunge să dobândim cunoştinţele necesare, este de dorit ca sistemul existent să nu fie completat sau alterat”.

Pietre încărcate emoţional

Faptul că pietrele pot fi încărcate energetic prin lovire are implicaţii profunde pentru casele construite din piatră. Înseamnă oare aceasta că acele case care sunt construite din piatră de carieră conţin „ceva” din energia constructorului? Într-un caz, am descoperit că piatra din casa unei cliente s-a dovedit a conţine într-adevăr o

vibraţie emoţională negativă. Punându-i întrebări cu privire la aceasta, am aflat că cel care construise casa dăduse faliment la scurt timp după încheierea construcţiei; ca atare, este foarte probabil ca el să-şi fi cunoscut problemele financiare încă din timpul construcţiei. Este deci posibil ca, într-un fel oarecare, calitatea vibraţională a necazului său să fi fost reţinută în pietrele folosite la construcţia casei, putând fi ulterior simţită în mod subtil de către cei ce locuiau în casă. Pentru ca acest lucru să se poată întâmpla, emoţia trebuie să fi fost intensă şi să fi fost simţită de-a lungul unei perioade semnificative de timp. Dacă această teorie este într-adevăr corectă, este important să fim siguri dacă cei care construiesc o casă sunt, în limitele posibilului, fericiţi, nesupuşi stresului său, în caz contrar, că orice încărcare cu energie negativă este înlăturată ulterior din clădire.

Paranormalul

Nicio discuţie despre energiile geopatice nu ar fi completă fără a se lua în consideraţie elementul paranormal. Strict vorbind, energiile paranormale nu sunt geopatice, însă efectul lor poate fi foarte asemănător. Există multe discuţii cu privire la ceea ce reprezintă, în mod exact, fenomenele paranormale şi la faptul dacă asemenea energii există cu adevărat în afara imaginaţiei unor persoane oarecum isterice sau sensibile. Dacă, aşa după cum se pare, gândurile profunde rămân, într-un oarecare mod, asociate clădirilor, faptul ar putea constitui o explicaţie pentru fantome şi alte apariţii. Evenimentele traumatizante pot genera, în interiorul unei persoane, emoţii atât de puternice încât vibraţia energetică a acestor gânduri şi sentimente să se imprime, într-un oarecare mod, în clădire, rămânând acolo mult timp după moartea persoanei respective. În anumite condiţii, gândurile de acest fel pot fi puse din nou în scenă, astfel încât apar „fantomele”. Din nou, deşi noţiunea pare fantezistă, ca şi în cazul analogiei dintre liniile de câmp şi poşta

electronică, avem şi în acest caz un echivalent modern sub forma filmelor video. S-a sugerat, de asemenea, că fantomele ar apărea atunci când o persoană a murit brusc, iar corpul eteric a fost, într-un sens, „lăsat în urmă”.

Datorită formelor diferite pe care le pot lua fenomenele paranormale, este posibil ca la baza mecanismului exact prin care acestea se produc să existe mai multe explicaţii. Indiferent de originea întâmplărilor paranormale, este foarte clar că unele persoane reacţionează negativ faţă de acestea. Pentru clarificarea acestor energii au fost folosite diferite tehnici, şi este interesant de menţionat faptul că majoritatea lor (ca, de pildă, exorcismul) implică şi forme de gândire. Se poate întâmpla ca o formă de gândire puternic pozitivă să fie opusă formei de gândire negativă, anulând efectul negativ.

Deşi am discutat separat diferitele tipuri de energie geopatică, este de multe ori posibil ca în aceeaşi clădire să existe mai multe tipuri de energii vătămătoare care să interacţioneze, influenţându-se reciproc şi înrăutăţind situaţia mai mult decât dacă ar acţiona suma energiilor individuale. Din păcate, energiile geopatice nu se anulează, în general, una pe cealaltă, ci dimpotrivă, tind să se accentueze. Acolo unde se suprapun mai multe energii, situaţia poate fi extrem de complexă, ceea ce face şi mai dificilă înţelegerea problemei. Atunci când se corectează energiile geopatice, este, de obicei, mai bine să se aibă în vedere întregul ansamblu şi nu să se lucreze cu energiile individuale.

4. Cum ne afectează stresul teluric

Multe persoane cred că virusurile, bacteriile şi alţi agenţi străini de organismul nostru constituie cauza bolilor şi consideră că medicamentele şi intervenţiile chirurgicale asigură vindecarea. Cu toate acestea, dat fiind faptul că noi suntem expuşi în mod constant la acţiunea unei game largi de organisme ostile, se poate pune întrebarea din ce

cauză nu suntem în permanenţă bolnavi? Dacă microbii ***ar provoca*** boala, atunci ori de câte ori am fi expuşi acţiunii unui microb ne-am îmbolnăvi, ceea ce, de fapt, nu se întâmplă. Răspunsul simplu este acela că trupul poate rezista celor mai multe microorganisme, dacă nu, sau până când nu este debilitat într-un oarecare mod prin acţiunea altor factori, iar unul dintre aceşti factori este stresul.

Stresul general

Ideea că stresul constituie un factor major în determinarea unei stări proaste a sănătăţii este astăzi larg acceptată. Stresul poate lua multe forme şi poate exacerba orice situaţie, determinând o creştere a sensibilităţii la boli. Acolo unde există un factor ereditar – de pildă, practica medicală arată în mod clar că atât astmul, cât şi eczemele sunt boli de familie – mulţi dintre suferinzi ştiu că orice formă de stres accentuează simptomele.

Corpul are o reacţie generală faţă de stres. Dr. Hans Selye, unul dintre specialiştii de frunte în domeniu, numeşte această reacţie sindrom de adaptare generală (***General Adaptation Syndrome***, GAS). Sub influenţa stresului de orice tip, corpul fizic prezintă o reacţie fizică specifică, indiferent, dacă stresul este emoţional (o ceartă cu cel iubit), financiar (pierderea serviciului) sau fizic (lipsa de somn sau lucrul într-un mediu care este în mod constant prea rece sau prea cald). Reacţia corpului este controlată de hormoni, iar în condiţii de stres se produc o gamă largă de modificări (GAS). Hipotalamusul controlează corpul fizic şi, prin legăturile sale cu scoarţa cerebrală, controlează şi starea psihologică a individului. El iniţiază schimbările necesare pentru contracararea stresului, prin instruirea glandei pituitare, care, la rândul său, indică glandelor suprarenale hormonul pe care trebuie să-l elibereze.

Reacţia corpului faţă de stres se manifestă în două

etape: reacţia de alarmă şi reacţia de rezistenţă. Reacţia de alarmă este numită, de obicei, reacţia luptă-sau-fugi, deoarece ea iniţiază la nivelul corpului modificările necesare pentru a ne ajuta fie să fugim cu succes, fie să luptăm. Creierul este puternic alertat, tensiunea sanguină creşte, ritmul respiraţiei se măreşte, iar digestia – temporar fără importanţă – devine mai lentă. Cea de-a doua etapă a GAS este reacţia de rezistenţă, a cărei iniţiere este mai lentă, dar care are efecte de durată. Dacă însă stresul continuă pe o perioadă mai lungă, corpul rămâne într-o stare de teamă şi tensiune. Cu timpul, el se epuizează, datorită faptului că reacţia de rezistenţă permanentă impune organelor interne anumite cerinţe. Treptat, corpul se debilitează tot mai mult din cauza efectului continuu al stresului, iar capacitatea lui de a-i face faţă în mod constructiv se reduce din ce în ce mai mult. Persoana se îmbolnăveşte. Tensiunea sanguină poate rămâne la valori mari, stomacul poate secreta un exces de acizi, determinând instalarea ulcerului gastric; diminuarea activităţii leucocitelor conduce la o rezistenţă mai mică faţă de virusuri şi bacterii, iar persoana afectată de stres poate avea dificultăţi cu somnul, deoarece corpul se află continuu în alertă.

Într-o asemenea situaţie, organismul este susceptibil de a contracta maladii, întrucât starea generală a sănătăţii este subminată. Rezistenţa redusă conduce la răceli şi la gripe frecvente care subminează mai mult organismul, determinând alunecarea lui în jos, pe panta unor noi stări de boală şi debilitate.

Stresul teluric

Deşi efectele stresului devin tot mai bine cunoscute nu există încă o documentaţie bună privind toate cauzele reale care îl generează. Stresul teluric, de pildă, este în general ignorat, deoarece majoritatea oamenilor nu sunt conştienţi de prezenţa lui. Acest tip de stres de obicei este

cronic, expunerea la acţiunea sa având loc în fiecare zi, adesea pe durată mai multor ore, dacă o persoană doarme într-un pat sau stă aşezată pe un scaun deasupra unor energii terestre negative, organismul fiind obligat să producă mari cantităţi de hormoni de stres. Această situaţie exercită un efect debilitant asupra corpului, făcându-l mai sensibil la bacterii şi virusuri şi diminuându-i capacitatea de a face faţă altor situaţii.

Efectele stresului teluric subminează şi micşorează forţa vitală a organismului. Aceasta nu înseamnă că stresul teluric ***provoacă*** boli, ci, mai degrabă, că prin debilitatea trupului creează un teren slab, pe care se pot dezvolta bolile. Pe măsură ce forţele de apărare ale organismului devin tot mai solicitate, omul, plantă sau animalul este tot mai puţin capabil de a rezista virusurilor, bacteriilor, sporilor, poluării atmosferice şi altor agenţi. De fapt, interacţiunea dintre cele două elemente – trupul slăbit datorită stresului teluric şi atacul virusului – este cea care creează probleme.

Acceptarea energiei geopatice ca noţiune ştiinţifică se loveşte de trei probleme: există cu adevărat stresul teluric?; cum poate fi acesta măsurat?; şi care este mecanismul prin care provoacă vătămarea organismului? Din păcate, dovezile privind existenţa stresului teluric se bazează mai mult pe povestiri, iar fenomenul poate fi detectat şi măsurat prin metode care nu sunt acceptate în ştiinţele fizice, convenţionale. Afirmaţia că energiile geopatice sunt vătămătoare pentru organism nu poate fi susţinută prin cunoştinţe exacte privind modul în care se produce acest efect. Mecanismul prin care este afectată sănătatea organismului se bazează momentan pe secvenţe speculative. Persoanele care lucrează în acest domeniu au propus mai multe teorii, dar până acum nu există un consens în această privinţă. Este însă aproape sigur că sunt implicate mai multe mecanisme.

Sistemul energiilor subtile

Un mecanism important de afectare a corpului de către stresul teluric este influenţarea prin intermediul sistemului energiilor subtile. Acest sistem are o importanţă majoră pentru sănătatea organismului. Vătămarea corpurilor subtile, în special a corpului eteric, a chakrelor şi meridianelor (concepte asupra cărora vom reveni în detaliu) poate provoca în final vătămarea corpului fizic. Energiile subtile interne şi energiile subtile externe (de pildă, stresul teluric) prezintă multe caracteristici similare. ***Este probabil că, pe măsură ce înţelegerea şi capacitatea noastră de a măsura energiile corpurilor subtile vor progresa, se va dovedi că acestea constituie mecanismul prin care se exercită efectul primar al energiilor geopatice.*** Având în vedere importanţa sa, sistemul energiei subtile va fi analizat în profunzime în capitolul următor.

Sistemul electric al corpului

O altă explicaţie privind modul în care energia geopatică afectează organismul este aceea că energiile geopatice interferează cu activitatea electrică proprie trupului. De obicei, considerăm că undele electromagnetice se află în afara noastră, dar acest lucru este departe de a fi adevărat. De pildă, corpurile noastre conţin o cantitate mică de radioactivitate naturală; astfel, în corp există izotopul radioactiv potasiu-40, care emite particule beta şi radiaţii gamma. Dr. C.W. Smith a menţionat că anumiţi indivizi cu sensibilitate de tip alergic emit un semnal electromagnetic la un nivel care poate produce interferenţă cu echipamentele electrice şi electronice.13 Acest semnal poate fi demonstrat dacă o asemenea persoană ţine în mână un casetofon cu carcasă din material plastic, butonul de înregistrare fiind apăsat, dar fără a se utiliza un microfon. Acest experiment a permis înregistrarea unei game întregi de sunete, o parte

dintre acestea fiind asemănătoare celor emise de peştii care generează impulsuri electrice.

Corpul în sine conţine multe procese de natură electrică. Creierul, care guvernează în măsură àtât de mare partea internă a organismului, este esenţialmente electric. Atunci când inima bate, ea produce mici impulsuri electrice. Ne putem mişca braţele şi picioarele datorită faptului că ele recepţionează mesajele electrice primite de la creier, transmise muşchilor prin intermediul nervilor. Nervii şi muşchii prezintă excitabilitate electrică. Muşchii funcţionează prin reacţia lor faţă de impulsurile primite de la creier, prin nervi. Chiar visurile implică o activitate electrică în interiorul creierului. Suntem adevărate creaturi electrice; corpul nostru funcţionează ca un generator electromagnetic.

Ţesuturile noastre sunt şi ele bune conducătoare de electricitate; ele trebuie să funcţioneze normal pentru a permite circulaţia liberă, de la creier către corp, a mesajelor nervoase care reprezintă mici impulsuri de activitate electrică. În general, se consideră că, în corpul nostru, apă există într-o proporţie de 70 – 90 la sută, ea fiind cunoscută că bun conducător de electricitate. Toate fluidele din corp sunt conducători electrici excelenţi. S-ar putea foarte bine că această activitate electrică internă, precum şi conductivitatea ţesuturilor să ne facă mai sensibili la forţele electrice şi magnetice externe.

Câmpurile electromagnetice externe pot provoca interferenţe în recepţia de televiziune şi radio şi este posibil ca ele să poată afecta, într-un anumit fel, funcţionarea creierului uman. Perturbarea câmpului magnetic exterior prin energiile geopatice poate tulbura procesele electrice şi magnetice interne ale organismului provocând boli şi degradarea stării psihice.

Ritmurile creierului într-un scurt articol, publicat

într-o revistă editată de Wessex Cancer Help Centre, în iunie 1994, Peter Rivett prezintă următoarea teorie:

„Efectul stresului teluric este evidenţiat prin distorsiunea ritmurilor cerebrale. Ritmul producerii undelor alfa creşte la aproximativ 15 herg, iar ritmul beta corespunzător este de aproximativ 30 herg – ceea ce se apropie de câmpul magnetic de 50 hg, generat de sistemul nostru de producere a energiei. Stresul teluric pare a afecta sistemul de gospodărire a organismului în ceea ce priveşte producerea de celule noi, sistemul imunitar fiind debilitat. Multe dintre persoanele afectate se plâng că nu se pot odihni bine în timpul nopţii şi că sunt lipsite de energie. Deoarece sistemul lor imunitar funcţionează la parametri situaţi sub valoarea normală, organismul devine sensibil la boli”.

Reînnoirea celulară

Avem tendinţa de a crede că, de îndată ce dezvoltarea organismului s-a încheiat complet, acesta trece într-un stadiu static, cu excepţia modificărilor care depind de vârstă. Cu toate acestea, corpul suferă o continuă reînnoire, iar la anumite intervale (între trei şi zece ani) întregul organism este schimbat, în mod sigur, corpul fizic pe care cineva îl are la un moment dat nu mai conţine niciunul dintre atomii sau moleculele pe care le avea cu cincisprezece ani în urmă. Moleculele sunt înlocuite atât de lent încât trăim iluzia că ochii, mâinile, faţa şi organele noastre interne sunt identice cu cele pe care le-am avut acum cincisprezece ani. Există însă anumite indicii vizibile ale acestui proces – părul şi unghiile cresc, pielea se jupoaie –, reînnoirea celulară producându-se continuu, nevăzută, în interiorul întregului organism. După cum afirmă Deepak Chopra, în ***Quantum Healing*** (p. 48):

„Cu toţii semănăm mai mult cu un râu, decât cu ceva îngheţat în spaţiu şi timp. Dacă aţi putea să vă vedeţi trupul aşa cum este el în realitate, nu l-aţi vedea de două

ori la fel. Nouăzeci şi opt la sută dintre atomii existenţi în trup la un moment dat nu erau prezenţi cu un an în urmă”.

Chopra continuă, prezentând cifre referitoare la viteza cu care se reînnoiesc diferite părţi ale trupului: pielea se înlocuieşte în timp de o lună, celulele care căptuşesc stomacul din patru în patru zile, ficatul este complet reînnoit la fiecare şase săptămâni. Medicina convenţională nu dispune de o explicaţie adecvată privind mecanismul prin care se realizează acest lucru: cum ştie corpul modul în care să se reproducă pe sine în mod exact şi repetat? Terapiile alternative consideră că aici intervine rolul corpului eteric, despre care se spune că ar conţine tiparul corpului fizic. Această reînnoire constantă a trupului dă posibilitatea vindecării profunde, dar reprezintă şi un pericol de a provoca vătămări. Este posibil ca energiile geopatice să poată întrerupe, într-un fel, acest proces continuu de refacere şi reînnoire.

Rezonanţa

Energiile geopatice pot provoca vătămarea anumitor părţi ale corpului în mod mai direct, deoarece aceste energii prezintă un fenomen de rezonanţă la aceeaşi frecvenţă ca şi organul sau partea respectivă a corpului. Chiar o privire superficială asupra subiectului stresului teluric sugerează faptul că există tipuri diferite de energie geopatică, fiecare având frecvenţa ei specifică. Toate obiectele au o frecvenţă naturală ce poate fi pusă în mişcare sau amplificată de un element aflat în apropiere, care vibrează cu aceeaşi frecvenţă sau înălţime a sunetului. Când se întâmplă acest lucru, spunem că cele două elemente au aceeaşi rezonanţă. Faptul că un cântăreţ de operă poate sparge, cu ajutorul vocii sale, un pahar se bazează pe această idee. Paharul este afectat de o notă muzicală, începe să vibreze la aceeaşi frecvenţă şi în final se sparge. În anii ’40, podul Tacoma> din America, s-a prăbuşit datorită faptului că un vânt lateral a dat naştere

unor vibraţii la nivelul structurii, provocând o balansare atât de puternică încât aceasta s-a rupt. Rezonanţa este frecvenţa la care are loc transferul maxim de energie – ea poate fi observată, în forme mai puţin spectaculoase, în viaţa cotidiană. Astfel, diferite părţi ale unui automobil pot vibra zgomotos în cazul atingerii anumitor viteze, acelaşi lucru întâmplându-se şi cu anumite părţi ale casei, la trecerea pe stradă a unor autovehicule de mare tonaj. Vibraţia unui obiect provoacă vibraţia celuilalt.

Lucrurile care vibrează rapid au o înălţime mai mare a sunetului. Diferite energii geopatice vibrează la diferite frecvenţe, ceea ce le conferă calităţi proprii, unice, şi capacitatea de a afecta fiinţele umane. Similar exemplului cu cântăreţul de operă şi paharul, dacă energia geopatică intră în rezonanţă la aceeaşi frecvenţă ca şi unul dintre organele corpului, ea va putea vătăma organul respectiv. Fiecare organ al corpului îşi are frecvenţa proprie de rezonanţă. Atunci când o persoană sau o parte a corpului acesteia intră în rezonanţă cu o undă electromagnetică, energia din undă este absorbită în trup. Este, desigur, posibil ca această energie să exercite un efect benefic, dar în general, prin natura lor, energiile geopatice vatămă organismul său ţesuturile pe care le străbat. Cele mai puternice efecte negative apar atunci când se ajunge la rezonanţa maximă. Acest lucru explică din ce cauză nu toţi cei care trăiesc sau lucrează în acelaşi mediu sunt afectaţi de energiile geopatice ale locului.

În cursul cercetării energiilor geopatice, am constatat că unele forme ale acestora afectează numai femeile. Cauza acestui fenomen pare a fi aceea că o anumită formă de energie intră în rezonanţă la aceeaşi frecvenţă ca şi ovarele.

Deşi bărbaţii nu sunt afectaţi în mod direct de această energie, e foarte posibil ca ei să suporte totuşi o influenţă negativă generală (vezi capitolul următor), sub

forma unei suprasolicitări. De asemenea, nu toate femeile manifestă aceeaşi sensibilitate, ceea ce ar putea însemna că există un domeniu de frecvenţă specific ovarelor, iar femeile ale căror ovare se întâmplă să se situeze exact la aceeaşi frecvenţă cu energia dăunătoare sunt cel mai puternic afectate. John Davidson, în cartea sa ***Radiation,*** aseamănă acest efect cu cel produs de introducere a unei chei într-o broască. În acest caz, ea poate fi acţionată numai dacă are forma şi dimensiunile potrivite. Atunci când cheia nu are forma potrivită, introducerea unei chei de dimensiuni mai mari nu ne va ajuta să deschidem uşa. Similar, frecvenţa energiei este mai importantă decât intensitatea ei.

Majoritatea criticilor adresate lucrărilor asupra perturbărilor geopatice şi electromagnetice au tendinţa de a presupune că frecvenţele mai puternice au un efect mai consistent. Acest lucru, după cum ne demonstrează şi analogia cu cheia, nu este neapărat necesar. Dr. C.W. Smith arată în mod clar că:

„O mare parte a lucrărilor de cercetare a efectelor câmpurilor electrice şi magnetice asupra sistemelor biologice pleacă de la presupunerea că, în cazul când un experiment se efectuează la un câmp de – să spunem – zece mii de gauss (o măsură a forţei câmpului magnetic), va trebui să se obţină un efect de zece mii de ori mai mare decât efectul obţinut la un gauss. Dacă la un câmp mai mare nu se găseşte nimic atunci se poate afirma că la un câmp inferior trebuie să existe mai puţin decât nimic”. 14

Suprasolicitarea anumitor părţi ale corpului în afară de rezonanţa prin simpatie, organismul unui om poate fi afectat într-un anumit punct în cazul când o linie energetică negativă traversează punctul respectiv în timp ce acea persoană doarme. Atunci când sunt reprezentate liniile energetice care traversează o casă, este interesant să se observe dacă linia negativă traversează patul şi cum anume. Uneori, întregul pat este afectat, alteori însă linia

este mai bine localizată, iar ocupantul este expus forţelor negative numai cu o anumită parte a trupului său. Frecvent, aici vor fi localizate organele sau ţesuturile afectate.

Cartea lui Käthe Bachler asupra radiaţiilor terestre, ***Earth Radiation,*** prezintă exemple clare privind acest fenomen. În lucrarea sa, ***The Divining Hand*** (p. 268), Christopher Bird menţionează cuvintele lui Herbert Douglas, un radiestezist american:

„M-am gândit că filoanele subterane pot fi cel mai bine ilustrate dacă aş amplasa o serie de şipci de lemn pe pat, pentru a urmări direcţia de scurgere. Procedând astfel, am rugat persoana care dormea în pat să se întindă în poziţia în care se aşază atunci când doarme. În repetate rânduri, încrucişarea şipcilor a arătat cu precizie locul unde este afectată persoana".

Stresul teluric poate provoca îmbolnăvirea prin influenţarea celui mai slab punct al unei persoane. Dacă gâtul este veriga dumneavoastră sensibilă, veţi avea probleme cu gâtul; dacă stomacul este organul cel mai slab, pot apărea probleme digestive. Efectul stresului va evidenţia toate slăbiciunile organismului.

Utilizarea magneţilor la nivelul organismului

Cercetările au arătat că magnetita este prezentă într-un număr mare de organisme, inclusiv în organismul uman. Magnetita mai este numită magnet natural şi era folosită de marinari pentru a-i ajuta la navigaţie; un fragment de magnetită era făcut să plutească pe apă prin amplasarea pe o bucată de lemn şi, întrucât o extremitate arăta mereu nordul, cursul navei putea fi astfel dirijat. Magnetita a fost identificată atât în glandele suprarenale, cât şi în creierul omului. Încă nu s-a stabilit rolul său în organism, în cazul în care ea joacă un anumit rol. Totuşi, dacă, după cum se bănuieşte, magnetita face parte din

sistemul mesager al corpului, acest fapt ar sugera un alt mecanism prin care ar putea fi afectată sănătatea. Steve Ea bry, în analiza sa privind cercetările de mai sus, scrie:

„Trebuie să recunoaştem că aici avem de-a face cu un sistem acordat continuu la câmpurile magnetice foarte joase, cu un receptor sensibil ce urmăreşte obţinerea de informaţii pe care să le transmită mai departe şi să le utilizeze în interiorul organismului. Mulţi, mulţi magneţi minusculi răspândiţi în creier, osul etmoid şi glandele suprarenale, urmărind semnalele de curent continuu (staţionare), dar care, în loc de aceasta, sunt acaparaţi de un semnal de 60 Hz (de 60 de ori pe secundă). Este evident că o asemenea interferenţă din partea unor câmpuri de putere joasă, determinate de activitatea omului (adică egale sau mai mici decât puterea câmpului geomagnetic sau a câmpului biologic), va fi receptată de acest sistem, tulburându-l în asemenea măsură încât va fi de aşteptat să se producă efecte biologice negative”. 15

Deşi Ea bry vorbeşte despre câmpurile electromagnetice determinate de activitatea omului, acelaşi lucru se întâmplă şi cu stresul teluric, dacă acesta este, într-adevăr, în cea mai mare parte de origine electromagnetică. Mai mult, William Philpott arată că „există dovezi clinice confirmând concluzia că un câmp magnetic negativ păstrează intact sistemul pH tampon.16 Această afirniaţie sugerează că este posibil ca un mecanism magnetic interior să permită organismului să-şi menţină echilibrul acido-bazic corect, atât de important pentru sănătate. Dacă lucrurile stau astfel, este posibil ca acest mecanism delicat să poată fi deranjat de influenţele electromagnetice externe, inclusiv de energiile geopatice. Philpott descrie şi unele studii interesante de caz, în care magneţii au fost utilizaţi în scop curativ, în special în diabet. Acest lucru demonstrează faptul că forţele magnetice pot fi folosite pentru a produce schimbări în interiorul corpului. În cazul menţionat modificările sunt, desigur, benefice.

Polaritatea corpului

Ideile neobişnuite ale lui René Naccachian, un inginer francez, sunt explicate într-un articol aparţinând lui Ronnie Turner.

„El arată că trupul funcţionează ca o baterie. Fiecare celulă trebuie conectată la un pol negativ, reprezentat de energia Pământului, îndreptată în sus, şi la energia cosmosului, care constituie polul pozitiv, îndreptată în jos. Mulţi oameni sunt „deconectaţi" din cauza stresului teluric. În aceste cazuri, energia nu ajunge la toate celulele, iar zonele cele mai slabe se deteriorarează. Toxinele şi celulele moarte nu mai sunt eliminate". 17

Polaritatea sangvină în lucrarea sa privind rolul vibraţiilor în medicină, intitulată ***Vibraţional Medicine,*** Richard Gerber enumeră testele efectuate cu un dispozitiv Vega şi cu un aparat destinat testelor de rotaţie în care s-au pus în evidenţă modificări la nivelul sângelui persoanelor expuse stresului teluric. S-a stabilit că, la aceste persoane, polaritatea de rotaţie în sânge era de tip levogir. O dată îndepărtate din zona energiilor dăunătoare, ele au revenit la polaritatea normală a sângelui, de tip dextrogir. În timp ce sângele lor prezentă o polaritate anormală, aceste persoane au dat dovadă şi de rezistenţă faţă de terapiile aplicate pentru afecţiunile de care sufereau.

Mai departe, Gerber menţionează că s-a demonstrat faptul că mulţi suferinzi de cancer prezintă această polaritate de tip levogir, atunci când sunt supuşi la teste cu dispozitivele Vega.

Sensibilitatea magnetică într-o lucrare privind forţele care acţionează asupra organismului, ***Places of Power*** (pp. 202 – 203), Paul Devereux scrie:

„Astăzi, după o lungă perioadă de neîncredere, se

ştie că o varietate largă de organisme vii pot manifesta sensibilitate faţă de nivelurile scăzute de magnetism… Alte vietăţi testate în mod ştiinţific, care s-au dovedit a poseda o sensibilitate magnetică, sunt: algele, crabii, somonul, albinele, salamandrele, măcăleandrul, şoarecii… Lista formelor de viaţă sensibile la nivelurile subtile de magnetism este foarte lungă… Dacă alte organisme sunt capabile să detecteze magnetismul, ce se poate spune despre fiinţele umane?”

Cei care cred în puterea homeopatiei nu vor găsi nimic straniu în ideea că modificările electromagnetice de nivel foarte redus pot provoca probleme de sănătate. Homeopatia foloseşte doze de substanţe care sunt prea mici pentru a fi testate prin metode convenţionale. Adepţii ştiinţelor convenţionale consideră că remediile homeopatice sunt diluate până la un asemenea nivel încât ar fi imposibil ca fiecare granulă să conţină o fracţiune din substanţa originală, fără ca atomii să fie scindaţi. Cu toate acestea, homeopatia este tot mai mult acceptată, deoarece oamenii îi constată eficienţa nu numai pentru adulţi, ci şi pentru copiii mici şi animale. Mulţi cercetători ar putea spune că granulele homeopatice nu conţin o doză materială dintr-o substanţă, însă homeopatul ar răspunde că ele conţin modelul energetic al substanţei originale, iar acesta acţionează asupra altor niveluri decât acelea specifice corpului fizic.

Sensibilitatea faţă de energiile geopatice

Fără îndoială, unele persoane sunt mai sensibile faţă de stresul teluric în general. De asemenea, deoarece există mai multe tipuri de energii geopatice, fiecare cu trăsăturile sale specifice, este posibil să existe o sensibilitate mai mare faţă de unele dintre aceste energii, decât faţă de altele. Prin urmare, atunci când verificăm problemele de stres teluric ale unui loc este important să luăm în consideraţie atât sensibilitatea ***generală*** a indivizilor faţă

de energiile terestre negative, cât şi gama ***specifică*** a energiilor prezente. Am văzut că există multe mecanisme posibile prin intermediul cărora stresul teluric ne poate afecta sănătatea. Sunt convinsă că mecanismul principal este acela al unui efect direct asupra integrităţii sistemului energiei subtile, în general, şi asupra corpului eteric şi chakrelor, în particular. Capitolul următor este integral dedicat unei discuţii privind acest subiect complex şi important.

Orice sensibilitate faţă de energiile terestre negative este modificată în cazul când persoana în cauză este expusă şi altor forme de stres. Dovezile cu privire la sensibilitatea omului faţă de poluarea electromagnetică sunt tot mai multe. Odată cu creşterea utilizărilor electricităţii, sub formă de calculatoare, linii electrice, televiziune şi aşa mai departe, presiunea electromagnetică asupra omului se măreşte; de aceea, astăzi, multe persoane par sensibile la niveluri mult mai reduse ale stresului teluric. Aceste persoane, dacă au fost expuse şi poluării electromagnetice, vor prezenta mai de timpuriu simptome în urma unui nivel dat de expunere la acţiunea energiei geopatice. Frecvenţele Pe care le avem în vedere, în cazul stresului teluric, sunt probabil mult mai ridicate decât cele caracteristice spectrului electromagnetic cunoscut, dar în acest domeniu problema dovezilor este mult mai dificilă. Unii oameni de ştiinţă acceptă astăzi că liniile electrice pot avea un efect vătămător asupra anumitor persoane; totuşi, emisiile terestre, de nivel scăzut, chiar dacă sunt acceptate ca existente, sunt adesea considerate ca nedăunătoare.

A recunoaşte că fenomenul stresului teluric poate afecta, în mod profund, sănătatea unei persoane şi starea bună a organismului nu este suficient. Există multe cauze care pot determina îmbolnăvirea şi în multe cazuri stresul teluric poate contribui la aceasta. Dar, graţie unei asistenţe sporite, fie prin mijloace clasice, fie prin metode

alternative, este posibil că indivizii sensibili să se vindece sau să se simtă mai bine, fără ca energiile geopatice să fie detectate şi corectate.

5. Sistemul energiei subtile

După toate Aparenţele, există anumite energii dincolo de „limitele" spectrului, electromagnetic, şi tocmai în această zonă situată dincolo de puterea normală de înţelegere ştiinţifică se află şi îşi manifestă efectele unele energii geopatice.

În momentul de faţă, ştiinţa nu dispune de mijloace de detectare a respectivelor energii, dar aceasta nu înseamnă că ele nu există. Energiile de acest fel sunt numite energii subtile. Dicţionarul Oxford, ***The Concise Oxford Dictionary,*** le descrie ca fiind „fluide sau rarefiate... evazive, misterioase, greu de înţeles sau detectat... determinând semne distinctive subtile". Energia subtilă este un termen larg folosit pentru a descrie orice energie care nu este recunoscută în mod precis şi nu este clasificată conform cunoştinţelor ştiinţifice convenţionale. Unele dintre ele sunt considerate ca aparţinând omului. În schimb, altele sunt localizate în afara individului, fiind generate de surse complet separate. Energia geopatică este una dintre acestea.

Premisă de bază a acestei cărţi constă în faptul că sistemul energetic propriu unei persoane este subminat de energia vătămătoare care emană din Pământ. Se consideră că energiile geopatice afectează în mod direct anumite energii subtile ale individului. Vătămările fizice apar în urma vătămărilor produse la nivelul unor energii mai subtile ale corpului.

O documentare largă asupra sistemului energiei subtile s-a realizat prin fotografierea acestora cu ajutorul unui dispozitiv special. Fotografia de tip Kirlian, cunoscută şi sub numele de electrografie, este un procedeu elaborat

în Rusia, de către Semyon Kirlian. Imaginile fotografice sunt luate în prezenţa unui câmp electric de frecvenţă ridicată, tensiune mare şi intensitate redusă.

Aceasta provoacă apariţia unui halou în jurul obiectului, despre care se spune că ar reprezenta câmpul său energetic. Fotografia de tip Kirlian evidenţiază faptul că legumele cultivate în prezenţa îngrăşămintelor organice şi anorganice prezintă halouri diferite, acelaşi lucru fiind valabil pentru persoanele bolnave şi cele sănătoase. Se afirmă că acest procedeu poate furniza informaţii privind starea fizică şi emoţională pe baza fotografiei mâinilor.

Avem tendinţa de a considera că lumea fizică este alcătuită din obiecte solide, dar, în realitate, chiar aceste obiecte conţin spaţii în interiorul lor. În interiorul moleculelor, ca şi între acestea, există goluri care alcătuiesc forme fizice. Atomii înşişi sunt compuşi dintr-un spaţiu aparent gol. Motivul pentru care putem vedea obiectele solide constă în faptul că ritmul vibraţiei lor este atât de lent încât dă impresia de soliditate. Nu putem vedea microundele, deoarece nivelul vibraţiei lor este prea ridicat. Ca atare, încăpăţânarea unor persoane de a accepta numai ceea ce pot vedea este foarte limitată şi ilogică. Ele nu pot vedea sunetul, dar îl acceptă, deoarece folosesc alţi receptori (urechile) pentru a-i stabili prezenţa. Unele probleme prezentate în cartea de faţă nu pot fi înţelese pe calea normală de prelucrare a informaţiei, dar aceasta nu înseamnă că asemenea lucruri nu există. Lumea fizică nu încetează să existe dacă cineva este orb. Prin activitatea desfăşurată de clarvăzători şi de alţi specialişti în domeniul energiilor subtile, aceste forţe şi fenomene încep să fie descrise.

Conceptul de molecule şi atomi contribuie la formarea unei imagini a universului foarte diferită de ceea ce vedem în viaţa cotidiană. Moleculele şi atomii se deplasează conform unor trasee pe care nu le putem vedea

cu ochiul liber, dar, totuşi, această mişcare este reală. Energia subtilă este concepută ca existând în interiorul şi în afara materiei normale, alcătuind un tipar al realităţii fizice. Această schiţă de energie subtilă poate reprezenta foarte bine mecanismul prin care corpul ştie exact cum să crească, astfel încât braţele să-şi încheie creşterea ajungând la aceeaşi lungime, iar rănile să se vindece, în caz de rănire. În cartea sa ***Radiation*** (p. 47), John Davidson scrie: „Energia subtilă este energia «fantomă» din care se formează materia fizică". El continuă ideea, afirmând: „În mediul de viaţă, armonia sau lipsă de armonie din interiorul tiparelor energiei subtile şi energiei subatomice dă naştere unor atmosfere sau vibraţii bune sau rele... tulburarea armoniei câmpurilor energetice se poate... produce din interior către exterior, dar şi din exterior către interior".

În ţările occidentale, atunci când spunem că o persoană are energie, înţelegem că ea este viguroasă şi activă; deci, ne referim la o caracteristică fizică. În fizică, termenul de energie are un înţeles specific: capacitatea de a realiza lucru mecanic. Lucrul mecanic are, de asemenea, un înţeles specific: este ceea ce se face atunci când o forţă se mişcă – atunci când lucrul mecanic se execută asupra unui obiect, acel obiect câştigă energie, iar sursa lucrului pierde energie. Energia există sub multe forme şi poate trece dintr-o formă în alta; de pildă, hrana este o sursă de energie care se transformă în energie fizică, în interiorul corpului. Energia subtilă despre care discutăm aici nu ***mişcă*** nimic într-un mod evident. Totuşi, ca şi în cazul energiilor fizice, ea modifică starea obiectului asupra căruia se acţionează. David Spangler intuieşte faptul că energia subtilă modifică modul în care este organizat sau se autoorganizează ceva. El consideră că energia subtilă se automultiplică, în bine sau în rău, în interiorul obiectului:

„Punând problema în mod simplist, în timp ce energiile fizice produc, într-un anumit fel, mişcarea obiectului asupra căruia acţionează, energiile subtile se

impregnează prin rezonanţă… În ce măsură acestea au succes depinde de claritatea, forţa şi caracteristicile… identităţii interne (a obiectului), deoarece inducţia se produce prin rezonanţă.18

CH I-UL ŞI MERIDIANELE DIN ACUPUNCTURĂ

Conceptul de sistem energetic propriu, specific fiecărui individ, este bine conturat în medicina chinezească, fapt ilustrat şi de meridianele cu care se lucrează în acupunctură. În medicina chinezească, ca şi în multe terapii alternative şi complementare, a căror popularitate creşte mereu, conceptul de bază este acela că sănătatea omului sau sensibilitatea la boală sunt determinate de sănătatea sistemului energiei sale subtile – şi că orice vătămare a acestuia poate produce vătămarea corpului fizic.

Sistemul energiei subtile se bazează parţial pe meridiane. Există 14 meridiane principale, care trec, în adâncimea pielii, prin cap, tors şi membre. Meridianele sunt bilaterale, având un traseu în oglindă, pe ambele părţi ale corpului. Corpul absoarbe o formă benefică de energie subtilă, care este distribuită în interiorul său prin meridiane. În gândirea tradiţională chinezească, această energie este cunoscută sub numele de Ch‘i (pronunţată chi); în terminologia hindusă ea se numeşte prana, în vreme ce majoritatea autorilor occidentali fac referire la o forţă a vieţii, sau forţă vitală. Energia Ch‘i este considerată ca fiind baza forţei vitale; ea este intrinsecă universului – în absenţa ei nu poate exista viaţă. În cartea sa ***Vibraţional Medicine,*** Richard Gerber afirmă că „acest tip special de energie subtilă ce ne înconjoară şi-ar putea avea originea, parţial, în radiaţia solară situată dincolo de fereastra electromagnetică cunoscută a luminii vizibile” (p. 176).

Dr. Julian Kenyon a descris numeroasele tipuri de

aparate folosite pentru a măsura diferite aspecte ale sistemului energiei subtile.19 Pe această bază, el a tras concluzia că Ch'i-ul este „legat de energia electrică, însă există şi alte aspecte ale Ch'i-ului care par a nu fi legate de electromagnetism, aşa cum îl înţelegem noi, în momentul de faţă". Nu suntem conştienţi de Ch'i ca atare, deoarece energia este extrem de bine echilibrată. Energia Ch'i a fost asemănată cu un exerciţiu izometric, în care două forţe egale, ce se opun una alteia, creează impresia că nu se întâmplă nimic. Noi nu suntem conştienţi nici de mecanismul prin care absorbim această energie. O parte a energiei Ch'i este absorbită din substanţele fizice – aer, apă, hrană şi lumină solară –, dar o cantitate mai mare este absorbită direct din rezerva acestei energii existente în univers.

Unul dintre rolurile Ch'i-ului în corp pare a fi acela de a furniza informaţii celulelor şi spaţiilor intercelulare, dincolo de informaţiile asigurate prin nervi şi sistemul hormonal. Boala constituie, deci, un semn că fluxul Ch'i-ului este oarecum defectuos şi neechilibrat. Natura meridianelor este electromagnetică – de aceea, ele sunt sensibile la perturbaţiile produse de către alte energii electromagnetice. Deoarece meridianele sunt canale sau căi prin care fluxul Ch'i-ului se scurge în interiorul ţesuturilor fizice, funcţionarea lor corectă prezintă o importanţă vitală pentru sănătate.

Meridianele formează o parte a interfeţei dintre corpul fizic şi cel eteric (vezi capitolul următor). Punctele de acupunctură sunt aşezate de-a lungul acestor meridiane şi în aceste puncte sunt înfipte acele în timpul terapiei prin acupunctură (vezi fig. 5). Scopul unei asemenea terapii este de a echilibra fluxul de energie la nivelul meridianelor. Practicienii experimentaţi „simt" unde sunt amplasate aceste puncte. Vreme îndelungată, medicina occidentală a respins acupunctură, deoarece teoria acupuncturii nu se potrivea cu înţelegerea medicală a

modului de funcţionare a organismului. Treptat, însă, unii medici au început să descopere că acupunctura poate acţiona în sensul îndepărtării durerilor. Pe măsură ce evidenţele medicale privind succesul acupuncturii în terapiile administrate adulţilor, copiilor şi animalelor s-au acumulat, cercetătorii din domeniul medicinei au început să acorde mai multă atenţie conceptelor de energie subtilă, cum ar fi meridianele. De fapt, realitatea meridianelor şi punctelor de acupunctură începe acum să fie demonstrată cu ajutorul tehnicilor bazate pe trasorii radioactivi şi al echipamentului electric de mare sensibilitate. Acest lucru sugerează faptul că meridianele au o prezenţă fizică reală.

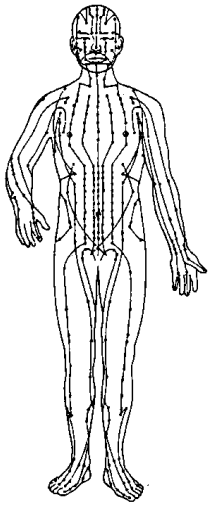

Fig. 5 Diagrama meridianelor de acupunctura

*C*orpurile subtile

O parte din energiile subtile asociate corpului fizic sunt ele însele numite, de obicei, corpuri. Există multe discuţii cu privire la numărul corpurilor subtile şi la denumirile acestora. Cei mai mulţi autori care tratează acest subiect acceptă faptul că, în afara corpului fizic, există şi un corp eteric, un corp astral său emoţional, unul

sau mai multe corpuri mentale şi un corp spiritual (vezi fig. 6). Multe sisteme de gândire mai includ şi alte corpuri. Corpul fizic este corpul material, pe care îl putem vedea şi care este alcătuit din atomi şi molecule supuse legilor fizicii, chimiei şi biologiei. Corpul eteric se consideră că ar conţine planul de detaliu al corpului fizic, el determinând modul de dezvoltare a fătului şi modul de refacere a organismului în urma vătămărilor. Dezvoltarea embrionului pleacă de la o singură celulă originală, care suferă un proces multiplu de diviziune şi reproducere prin copiere. Într-un anumit mod, care deocamdată nu este complet înţeles de ştiinţă, aceste celule devin în final specializate, îndeplinind fiecare o funcţie specifică într-o anumită parte a corpului. În lucrarea sa ***Vibraţional Medicine,*** Richard Gerber scrie (p. 51):

Acest câmp sau «corp eteric» este un model de energie holografică, ce poartă informaţia codificată privind organizarea spaţială a fătului, dar şi o hartă a drumurilor în vederea refacerii celulare, în cazul când organismul care se dezvoltă este vătămat".

Corpul emoţional este centrul emoţiilor şi sentimentelor, la nivelul acestuia fiind generată atmosfera din jurul unei persoane. Corpul (sau corpurile) mentale constituie sursa gândurilor: gândurile cotidiene practice, gândirea filosofică abstractă şi imaginaţia. Corpul spiritual conţine simţul divinului. Multe reprezentări schematice ale corpurilor subtile înfăţişează corpurile superioare ca înconjurându-le pe cele inferioare, dar acest lucru este, probabil, departe de adevăr. Toate aceste corpuri se întrepătrund şi sunt interconectate în mii de feluri, greu de reprezentat într-o diagramă. Ele trebuie privite mai degrabă ca o reţea de interconexiuni, decât ca nişte straturi ale unei uniuni alcătuite din entităţi separate. Fiecare corp subtil este considerat a avea ritmul său specific de vibraţie. Corpul fizic poate fi văzut în mod exact deoarece ritmul vibraţiei sale este scăzut, în timp ce corpul spiritual nu este vizibil deoarece ritmul vibraţiei sale este

foarte ridicat. Termenii de „superior” şi „inferior” sunt adesea utilizaţi în legătură cu corpurile menţionate, cel fizic fiind situat pe nivelul cel mai jos, pe când cel spiritual ocupă ultimul nivel superior. Terminologia nu este bine aleasă întrucât sugerează că, într-un fel, corpul fizic este inferior celorlalte.

Corpurile subtile au o existenţă situată dincolo de domeniul fizic. Nu este surprinzător faptul că ştiinţa nu a putut identifica celelalte corpuri, câtă vreme ea se ocupă foarte mult de lumea materială. A crede în existenţa corpurilor subtile nu înseamnă a ataca demersul ştiinţific; acest lucru sugerează, pur şi simplu, că uneltele cu care operează demersul ştiinţific nu sunt deocamdată potrivite pentru analiza şi măsurarea unor astfel de fenomene.

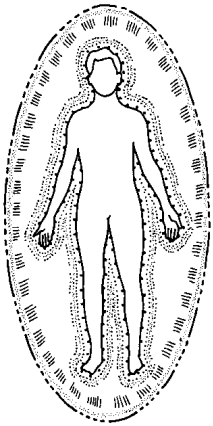

Fig. 6 Reprezentarea corpurilor subtile

Chakrele

Deşi corpurile individuale prezintă diferite ritmuri de vibraţie, ele trebuie să fie legate într-un anumit mod. Această conexiune reprezintă una dintre funcţiile chakrelor. În sanscrită, „chakra” înseamnă „disc” sau „roată”, deoarece aceasta este forma sub care sunt văzute, de obicei, chakrele de către clarvăzători. În mod obişnuit,

ele sunt reprezentate sub forma unor vârtejuri energetice. Majoritatea autorilor interesaţi de acest domeniu sugerează faptul că există şapte chakre principale: chakra bazală, chakra abdominală, chakra plexului solar, chakra inimii, chakra gâtului, chakra sprâncenelor şi a celui de-al treilea ochi şi chakra creştetului (capului). Ele sunt reprezentate în fig. 7. Fiecare chakră este considerată ca având caracteristici particulare, specifice (cum ar fi calităţile emoţionale, culoarea sau sunetul). De asemenea, fiecare chakră este legată de un anumit organ aparţinând sistemului endocrin. Chakra gâtului, de pildă, este legată de glanda tiroidă (aşezată la nivelul gâtului), fiind asociată cu emoţiile care însoţesc timiditatea şi paranoia. Chakra sprâncenelor este asociată cu glanda pituitară (glanda care guvernează sistemul hormonal) şi cu emoţiile determinate de supărare şi mânie. Chakrele conectează corpurile menţionate şi asigură mecanismul prin care frecvenţele de vibraţie ale unui corp pot fi acceptate de altul (similar sistemului de transmisie al automobilului). Ele constituie echivalentul unor transformatoare reductoare – transformă energia dintr-o formă în alta, permiţând astfel interacţiunea dintre diferite corpuri subtile. Este posibil ca chakrele să poată fi vătămate de energiile geopatice. Dacă lucrurile stau astfel, înseamnă că anumite conexiuni energetice dintre diferitele corpuri nu se pot produce, ceea ce generează, în final, o stare de boală.

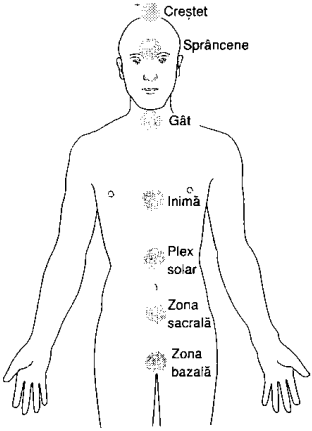

Fig. 7 Cele şapte chakre

*T*otuşi, este posibil ca, prin aceste conexiuni, energiile negative din orice sursă să poată provoca un impact, afectând sănătatea şi. Starea bună a organismului uman.

Aceste energii nu sunt neapărat prelucrate de către corpul fizic, astfel încât sfera acţiunii lor nu poate fi estimată numai pe baze fizice. S-ar putea foarte bine ca unele dintre aceste energii să influenţeze corpurile subtile. Corpul fizic este atunci afectat, datorită legăturilor pe care le are şi dependenţei faţă de corpurile subtile, ce-i asigură starea generală a sănătăţii. Acest lucru ar putea explica legătura dintre stresul teluric şi cancer, în cazul căruia celulele anormale cresc continuu, deoarece corpul fizic pare să-şi fi pierdut capacitatea de a le distruge. Dacă acceptăm faptul că unul dintre rolurile corpului eteric este acela de a oferi corpului fizic un plan de detaliu, de control, trebuie să admitem că acest plan poate fi afectat de stresul teluric, ajungând să conţină informaţii greşite.

VINDECAREA PRIN ENERGIILE SUBTILE

Atunci când corpul fizic este bolnav, vindecarea se

poate obţine prin acţiunea directă asupra acestui corp, prin utilizarea1 medicamentelor sau prin procedee chirurgicale. Există şi alternativă de a se acţiona asupra unuia dintre corpurile „superioare”, aplicându-se medicina energetică sau vibraţională, ceea ce conduce, prin intermediul chakrelor şi meridianelor, la efecte asupra corpului fizic. Similar, corpul fizic poate fi vătămat în mod direct prin rănire, accidente, infecţii cu bacterii şi virusuri sau prin vătămarea produsă la nivelul corpurilor „superioare”. Majoritatea terapiilor alternative – de pildă, kinesiologia, acupunctură, homeopatia şi vindecarea prin credinţă – apelează la vindecarea prin corpurile subtile, cercetând dezechilibrele produse în corpurile „superioare” şi în meridiane şi urmărind apoi modificările ulterioare ale corpului fizic. Pe de altă parte, medicina convenţională este interesată mult mai mult de corpul fizic, iar într-o formulă extremistă consideră omul ca fiind o maşină complexă.

Acupunctură, kinesiologia (vezi p. 73) şi multe alte terapii acţionează parţial la nivelul energiei implicate în acupunctură, pentru a reechilibră şi controla fluxul energetic al Ch’i-ului în interiorul trupului, creând astfel o stare de armonie şi facilitând vindecarea. Atunci când un specialist în acupunctură introduce ace în trupul cuiva, el influenţează direct fluxul Ch’i-ului în sistemul de meridiane, deoarece sunt înţepate punctele specifice de acupunctură situate în lungul meridianelor. Aceste puncte s-au dovedit a poseda o rezistenţă electrică mai redusă decât ţesutul înconjurător. Atunci când un kinesiolog apasă anumite puncte ale corpului fizic, el reechilibrează energia din sistemul meridianelor. Pentru persoanele obişnuite cu modalităţile de intervenţie ale medicinei occidentale, cum ar fi chirurgia sau medicamentele puternice, este greu de conceput că o asemenea formă de tratament, ca aceea descrisă anterior, ar putea exercita vreun efect asupra sănătăţii unei persoane. Alţii consideră că medicina convenţională, care se concentrează asupra simptomelor,

mai degrabă deranjează decât ajută la vindecarea trupului. Metodele alternative consideră simptomele şi bolile ca indicii ale faptului că, la nivelul energiei subtile, nu totul se desfăşoară în condiţii bune. Nu trebuie adăugat nimic, ci trebuie aplicate numai unele corecţii asupra a ceea ce deja există. Aplicarea medicaţiei şi chirurgiei cu singurul scop de a corecta simptomele este considerată ca fiind asemenea situaţiei în care este împuşcat mesagerul purtător al unor veşti proaste. Se apreciază că armonia se reîntoarce în trup atunci când sistemul energetic al trupului este reechilibrat. În acest caz, simptomele dispar. Este de presupus că suntem cu toţii conştienţi de faptul că anumite emoţii, cum ar fi agitaţia şi teamă, generează în corpul nostru modificări fizice specifice. Similar, modificările produse la nivelul sistemului energetic implicat în acupunctură pot afecta corpul fizic, iar vătămările corpului fizic pot afecta sistemul energiei subtile. Acest proces se desfăşoară în ambele sensuri.

REZONANŢA MORFICĂ

În prezent, ideea existenţei unei anumite forme de memorie biologică de tip colectiv, care nu se supune legilor normale, câştigă tot mai multă credibilitate. Biologul Rupert Sheldrake, de la Universitatea din Cambridge, numeşte acest fenomen „rezonanţă morfică”. Se regăseşte aici o foarte mare asemănare cu conceptul corpurilor subtile, existent în multe culturi şi culte. Ambele implică în mod cert ceva situat „dincolo de fizic”. Prin rezonanţa morfică se încearcă explicarea unor comportamente, cum ar fi cauza pentru care, după ce o generaţie de şoareci a deprins un şiretlic, generaţiile ulterioare, din alte locuri, par a-l învăţa mult mai repede; de asemenea, din ce cauză, după ce anumiţi piţigoi[4] au învăţat să spargă capacul sticlelor de lapte, pentru a bea smântână de deasupra, toţi ceilalţi piţigoi din Anglia au deprins dintr-odată acest obicei. A apărut, astfel, o nouă „îndemânare” a acestor

4 Specia Parus caeruleus (n. trad.)

păsări, deşi nu au existat mijloace evidente de transmitere a respectivei informaţii. Fenomenul nu se limitează la piţigoi: chiar şi la om se pot forma abilităţi similare. Teoria originală, publicată în anul 1981, a fost întâmpinată cu scepticism şi ostilitate de către cea mai mare parte a comunităţii ştiinţifice. Cu toate acestea, ea a dus la efectuarea mai multor experienţe interesante, având drept obiectiv verificarea ipotezei. Ediţia din 1987 a publicaţiei A New ***Science of Life*** conţine un capitol dedicat descrierii unor experimente care au dat rezultate statistic semnificative menite să susţină ipoteza menţionată. Asemenea experienţe au fost continuate. Institutul de Studii Noetice din California a organizat un concurs pentru studierea acestui fenomen. Într-una dintre experienţe, subiecţilor umani li s-au arătat grupe de litere pe un ecran de calculator, cu rugămintea de a le memora. Rezultatele au arătat că, după ce un grup de persoane a memorat aceste succesiuni de litere, a fost mai uşor pentru grupul următor să le înveţe. Una dintre experienţele premiate a fost efectuată la Nottingham, Anglia. Studenţilor li s-au dat spre rezolvare patru careuri de cuvinte încrucişate, dintre care două fuseseră publicate. Deşi subiecţii nu văzuseră niciunul dintre careuri, le-au rezolvat mai uşor pe cele care fuseseră publicate. Experienţele de acest fel dovedesc faptul că, într-un fel, avantajele câştigate printr-o experienţă anterioară pot fi transmise. Un asemenea mecanism ar putea explica supravieţuirea speciei. Dacă avantajele învăţării şi executării unei acţiuni pot fi percepute dincolo de individul care a învăţat, întreaga specie îşi va îmbunătăţi calităţile, precum şi capacitatea de a supravieţui şi prospera.

Sheldrake a elaborat ideea rezonanţei morfice pentru a rezolva problema modului în care se formează oul în corpul găinii. El a presupus existenţa unei schiţe non-fizice, ce ar conţine informaţia necesară. Totodată, această abordare ar explica cum anume, atunci când se vindecă o rană, procesul de refacere se opreşte în momentul când

nivelul ţesutului epidermic nou format ajunge exact la nivelul zonelor înconjurătoare, sănătoase. Sheldrake afirma că aceste schiţe de detaliu ar putea fi afectate de către generaţiile anterioare ale speciei implicate, astfel încât, dincolo de spaţiu şi timp, se realizează o legătură între generaţii. Dacă această teorie este corectă, ea poate explica mecanismul prin care diferiţi membri ai unei specii pot comunica între ei fără implicaţii fizice. Evident că această comunicare nu se produce la nivelul conştient.

„Dovada" existenţei rezonanţei morfice şi a corpurilor subtile trebuie căutată în efectul acestora asupra lumii fizice, chiar dacă aceste concepte nu pot fi verificate prin mijloace aparţinând lumii fizice. Ar fi ca şi când am cere cuiva să-şi folosească ochii pentru a simţi mirosurile – fapt imposibil, deoarece mirosul nu este accesibil receptorului ocular. Aceasta nu înseamnă că mirosul nu există, ci doar că „instrumentul" nostru de detectare, ochiul, nu este potrivit pentru o asemenea treabă.

O FORŢĂ DE CONEXIUNE?

Toate aceste fenomene sugerează faptul că există ceva care umple spaţiul dintre corpurile fizice şi că, în cele din urmă, prin acest gol şi prin perceperea unui anumit tip de „energie" se pot realiza conexiuni. Într-o lucrare privind interfaţa cu câmpurile eterice, ***Radionics Interface with the ether Fields,*** David Tansley se referă la acest ceva, numindu-l „matricea formatoare" şi „câmpul energetic care dă naştere materiei".20

Clarvăzătoarea Barbara Ann Brennan scrie, în cartea sa ***Hands of Light*** (p. 5):

„Am descoperit că orice entitate este înconjurată de un câmp de energie, care arată oarecum asemănător luminii de lumânare. Am început, de asemenea, să observ că toate entităţile sunt conectate prin aceste câmpuri energetice şi că nu există niciun spaţiu lipsit de câmp

energetic. Totul, inclusiv persoana mea, trăieşte într-o mare de energie”.

Majoritatea oamenilor consideră că spaţiul dintre obiecte este gol său conţine numai aer. Totuşi, gândiţi-vă la efectul pe care unii oameni îl pot avea asupra dumneavoastră, atunci când pătrund într-o încăpere. Uneori, prezenţa sau energia lor (bună sau rea) pătrunde înainte de a-i vedea. Gândiţi-vă, totodată, la modul în care energia unor copii hiperactivi umple adesea o încăpere. Prezenţa lor este mult mai puternică decât corpul lor fizic. Cu toţii am încercat senzaţia că cineva ne priveşte şi, întorcându-ne către partea respectivă, am constatat că este adevărat. Chiar dacă nu am văzut persoană sau persoanele, concentrarea lor asupra noastră ne determină să ne întoarcem către ei. Este greu de precizat care parte din noi simte privirea, dar exemplele menţionate arată că simţim ceva dincolo de corpul fizic şi dincolo de zona în care pătrund simţurile noastre „normale”. Similar, cei mai mulţi dintre noi am trăit experienţa de a ne gândi la cineva sau de a ne decide să telefonăm unei anumite persoane, pentru că imediat după aceea să primim un telefon de la persoana respectivă. Adesea, punem aceste evenimente pe seama coincidenţei, dar trebuie să recunoaştem în cele din urmă că este o coincidenţă frecventă. Pare a exista o anumită legătură între noi şi alte persoane, în special acelea pe care le iubim sau la care ţinem mult.

Această forţă de conexiune ar putea reprezenta principiul vital care este, într-un fel, comun tuturor fiinţelor vii. În diferite culturi, această forţă poartă diferite denumiri: forţă vitală, Ch‘i, energie vitală, prana. Toate aceste concepte sugerează o oarecare legătură între fiinţele umane, unele dintre ele sugerând şi o legătură între om şi obiectele lipsite de viaţă. În prezent, chiar unii fizicieni acceptă faptul că modul în care se comportă multe particule subatomice poate fi explicat numai pe baza unei forţe de conexiune încă necunoscute.

6. Detectarea stresului teluric

Deşi unii oameni îşi dau seama că nu se simt bine în anumite locuri, majoritatea nu sunt conştienţi de existenţa stresului teluric. Uneori, este prezent numai un sentiment general de nelinişte şi nemulţumire, dar în cazul când apar probleme mai mari, care afectează sănătatea, şi în special dacă organismul nu reacţionează la tratament, merită să testăm locul, pentru a verifica existenţa stresului teluric. Dacă persoană bolnavă are şi dificultăţi cu somnul sau dacă nu se simte bine de când s-a mutat într-o anumită casă, fabrică său birou, acest lucru confirmă posibilitatea prezenţei energiilor geopatice. Dacă o femeie înregistrează avorturi spontane repetate, şi acest lucru indică prezenţa fenomenului menţionat. Dacă ne-am decis că merită să studiem posibilitatea implicării problemelor geopatice într-un anumit caz de boală, există mai multe moduri în care putem proceda.

DETECTAREA PE BAZA INDICIILOR OFERITE DE MEDIU, ANIMALE ŞI PLANTE

Deşi multe persoane doresc să consulte pe loc un expert în domeniu, cei care doresc pot cu puţin efort şi ingeniozitate să-şi dezvolte o oarecare capacitate de a detecta energiile geopatice. După ce au făcut cunoştinţă cu conceptul de stres teluric multe persoane îşi dau seama că posedă o anumită receptivitate faţă de energiile geopatice din casa lor. Dacă se deplasează în jurul casei, aceste persoane pot simţi, într-un mod pe care nu-l pot explica, care este locul cel mai bun şi – poate mai important – care este locul cel mai rău. Umezeala persistentă poate constitui un indiciu al prezenţei energiilor geopatice. Desigur, umezeala poate fi favorizată de o proastă ventilaţie, de scurgerile de pe acoperişuri şi de alte defecte de structură, dar dacă toate acestea au fost corectate şi umezeala continuă să existe, atunci merită să verificăm posibilitatea implicării energiei geopatice. Ritmul

pulsului se măreşte semnificativ la multe persoane atunci când acestea petrec un timp într-o zonă supusă stresului teluric, acest fenomen putând constitui un indiciu util.

Comportamentul animalelor

Observarea comportamentului animalelor poate servi la consolidarea informaţiilor obţinute pe alte căi. După cum s-a menţionat mai înainte, există o serie de relatări cu privire la faptul că albinele şi furnicile se dezvoltă bine de-a lungul liniilor energetice cu efect vătămător asupra omului şi că pisicile au şi ele preferinţe pentru liniile energetice care nouă ne sunt dăunătoare. Un număr surprinzător de mare dintre casele f? E care le-am identificat ca având probleme de stres teluric erau populate de pisici care mai înainte vagabondau prin zonă. Adesea proprietarii caselor au menţionat că nu le-au încurajat să stea, ba chiar le-au alungat, dar, independent de aceste atitudini, pisicile s-au încăpăţânat să rămână, până când au fost acceptate. Se poate foarte bine întâmpla ca pisicile să fi ales casele respective datorită prezenţei energiilor terestre negative – pentru ele aceste energii erau mai degrabă pozitive decât negative!

Uneori, animalele de casă îşi aleg un anumit loc de dormit, deşi există multe altele care par mai favorabile. În loc de a dormi într-un loc însorit, plăcut, o pisică poate manifestă o evidentă predilecţie pentru un altul deloc agreabil, expus la curent. Asemenea preferinţe pot indica prezenţa anumitor energii terestre.

Plantele

Plantele pot oferi şi ele indicii cu privire la prezenţa liniilor de energie negativă. În special, pomii se înclină adesea în direcţie opusă acestor energii, deşi stejarul, frasinul, salcia, şocul şi ulmul par a prospera în prezenţa lor. În multe parcuri, prezenţa liniilor de energie negativă

poate fi suspectată numai pe baza analizării direcţiei către care tind să crească o serie de copaci, fără a fi influenţaţi de un factor biologic evident, cum ar fi lumină sau direcţia vântului. Cu ocazia unei plimbări prin Hyde Park, Londra, câţiva dintre cercetătorii noştri au trasat o asemenea linie de energie negativă. Atunci când am continuat linia la distanţă, urmărind-o cu ochii minţii, am avut posibilitatea de a verifica modul în care creşterea copacilor se potrivea cu datele noastre: ramurile copacilor creşteau în direcţia opusă, chiar dacă aceştia se aflau în mijlocul parcului, într-o zonă perfect luminată. Unii dintre copaci prezentau chiar semne de boală. În ***The Divining Hand,*** Christopher Bird menţionează (p. 270) un studiu conform căruia în lungul liniilor de energie terestră negativă merii dezvoltă excrescenţe canceroase, cireşii prezintă o creştere anormală a sevei, iar prunii şi perii putrezesc sau se ofilesc.

Chiar dacă modul de detectare a energiilor terestre negative pe baza modificărilor din mediu şi a comportamentului plantelor şi animalelor nu ne oferă indicii edificatoare asupra prezenţei energiilor geopatice, este bine, totuşi, să solicităm ajutorul unei persoane cu mai multă experienţă în domeniu, pentru a confirma absenţa acestora.

Alte strategii de detectare

Există trei modalităţi de a confirma prezenţa stresului teluric: unele persoane aplică radiestezia (utilizând indicatoare sau pendule) pentru a stabili prezenţa energiilor terestre negative, altele fac apel la kinesiologie (sau testarea muşchilor, după cum este adesea denumită), iar unii indivizi le pot „vedea” sau „simţi”. Este posibil ca noi toţi să avem o capacitate latentă de detectare, dar majoritatea am pierdut-o. Toate aceste strategii par a utiliza ceea ce Aubrey Westlake numeşte, în prefaţa sa la cartea lui David Tansley, „simţul nostru

supersensibil".20 Radiesteziştii şi specialiştii în kinesiologie îşi folosesc acest simţ în sens pozitiv, pentru a veni în ajutorul omului. Ei pot comunica cu persoana care constituie subiectul studiului, la un nivel situat dincolo de cel al comunicării normale, iar indicatorul ori pendulul radiestezistului sau muşchii subiectului devin moduri de manifestare a acestei comunicări pentru că simţurile normale să poată avea acces la date şi să le interpreteze.

Radiestezia

Radiestezia, numită uneori şi prezicere, reprezintă o artă străveche ce cunoaşte în prezent un reviriment. Persoane executând cercetări de radiestezie sunt înfăţişate în picturile murale egiptene şi în statuetele chinezeşti antice, dar adevărata documentaţie asupra radiesteziei a fost începută de preoţii francezi, în secolul al XVII-lea. Cu toate acestea, o mare parte a cunoştinţelor de radiestezie nu a fost scrisă, ci s-a transmis prin practicienii experimentaţi. De multe ori, radiestezia a fost asociată ştiinţelor oculte sau satanismului, şi din acest motiv cei care o practicau preferau să lucreze în secret, evitând publicitatea negativă. Mulţi consideră radiestezia drept o activitate suspectă, de care sunt interesaţi numai cei cu o inteligenţă limitată sau cei răi. Totuşi, acum, ea începe să fie considerată o metodă ştiinţifică, mişcarea pendulului sau indicatorului fiind privită ca o amplificare a unor mişcări aproape imperceptibile ale corpului, rudimente de amintiri legate de o capacitate pe care o posedau în vechime. Astăzi, metoda se aplică pentru detectarea apelor subterane, la solicitarea agricultorilor sau a organismelor de gospodărire a resurselor de apă, şi pentru explorări geologice.

Radiesteziştii folosesc adesea pendulul în cazurile de afecţiuni individuale şi pentru identificarea stresului teluric. Pendulul constă într-o greutate (confecţionată, de obicei, din lemn sau metal) suspendată la capătul unui fir.

El se răsuceşte într-un sens pentru răspunsul afirmativ (de obicei, în sensul acelor de ceasornic) şi în sens opus pentru răspunsul negativ (de obicei, în sens contrar acelor de ceasornic); totuşi, răspunsurile sunt diferite pentru persoane diferite. Elementul cel mai important, în cazul folosirii unui pendul, constă în aceea că răspunsul obţinut este consecvent, adică un anumit răspuns din partea

Fig. 8 Cercetare de radiestezie cu ajutorul indicatoarelor în formă de L

*P*endulului este întotdeauna afirmativ, iar celălalt răspuns, la fel de clar, corespunde întotdeauna negaţiei. Atunci când radiesteziştii cercetează un spaţiu din jurul unei case sau un teren pentru a urmări probleme de stres teluric, ei utilizează adesea indicatoare (fig. 8), astfel încât să nu fie influenţaţi într-o măsură prea mare de mişcarea de deplasare. Acest fel de a utiliza pendulul determină adesea mişcarea acestuia odată cu corpul radiestezistului, astfel încât orice mişcare mai fină provocată de modificarea energiilor geopatice nu poate fi uşor observată. Vânturile puternice creează probleme chiar şi pentru utilizatorii de indicatoare, deoarece, mişcate de vânt, acestea pot indica rezultate eronate. Indicatoarele pot fi confecţionate din metal sau dintr-o ramură de copac, de obicei alun sau salcie. Unul dintre motivele pentru care se foloseşte salcia este acela că ea se găseşte, de obicei, în preajma apelor. Cum primii radiestezişti căutau de regulă apă, ei şi-au dat seama că salcia are afinităţi cu aceasta, deoarece zonele din preajma apelor reprezentau habitatul său preferenţial. Indicatoarele pot fi confecţionate prin tăierea unui portmantou din metal, sau pot fi confecţionate special în acest scop. Indicatoarele sau pendulul se vor miş-a în mod diferit atunci când persoana care le susţine

se află deasupra unei zone ce conţine obiectul căutat. Trebuie, însă, că interpretarea acestor schimbări de mişcare să fie exactă: este oare energia negativă situată sub picioarele radiestezistului, sau sub mâinile sale întinse? Oricare dintre aceste alternative ar putea fi corectă, dar este important ca indicatoarele şi pendulul să fie utilizate în aşa fel încât amplasarea obiectului căutat să se stabilească întotdeauna în acelaşi mod.

Radiesteziştii care folosesc pendule lucrează, de obicei, cu pendule scurte sau cu greutăţi de pendul. Greutatea este suspendată la capătul unui fir cu lungimea de aproximativ 20 de centimetri. Unii radiestezişti cer pendulului să se balanseze într-un anumit fel atunci când se află deasupra unei zone supuse stresului teluric. Unii practicieni lucrează şi cu un pendul martor, iar unele pendule conţin un spaţiu liber la nivelul greutăţii, unde este amplasat martorul. Martorul este o bucată din substanţa căutată de radiestezist. Găsirea unei probe din această substanţă nu constituie o problemă atunci când este vorba despre apă sau despre un anumit metal. Totuşi, problema devine mai serioasă atunci când radiestezistul urmăreşte să determine energiile geopatice. În momentul de faţă, eu studiez o serie de energii care pot fi folosite în acest scop şi care sunt găzduite în recipiente mici cu lichide care conţin amprenta homeopatică a fiecăreia dintre aceste energii.

Anumiţi radiestezişti lucrează cu pendule lungi. În acest caz, greutatea este amplasată la capătul unui fir ce depăşeşte adesea un metru – lungimea lui putând fi ajustată în funcţie de ceea ce se caută. Lucrările cele mai minuţioase asupra acestui subiect au fost efectuate de către T.C. Lethbridge. El a descoperit că pendulul său se rotea în prezenţa cuprului atunci când lungimea firului era de 77, 5 centimetri şi aşa mai departe. El a mai descoperit şi faptul că pendulul putea reacţiona faţă de idei. Interesant este faptul că gândurile referitoare la argint sau

la Lună provocau o rotaţie a pendulului cu lungimea de 76 centimetri, dar numărul rotaţiilor era diferit în funcţie de unul sau de altul dintre aceste două subiecte asupra căruia se concentra gândirea. Din câte cunosc, până acum nu s-a stabilit nicio lungime specifică pentru energiile geopatice.

În ***The Divining Hand,*** Christopher Bird explică modul în care a procedat dr. Zaboj V. Harvalik, fizician şi consultant ştiinţific al Agenţiei forţelor armate U.S.A. pentru studiul conceptelor materiale avansate, în dorinţa sa de a afla mai multe despre capacitatea de a practica radiestezia. Efectuând diferite teste, el a ajuns la concluzia că organele răspunzătoare de sesizarea modificărilor care afectează energiile telurice sunt glandele suprarenale şi glanda pineală. Stimulul este transmis la creier, iar după aceea înapoi, către muşchii braţelor. Totodată, el a mai descoperit faptul că aproape orice persoană poate învăţa să practice radiestezia, deşi mulţi au nevoie să bea o oarecare cantitate de apă înainte de a începe. Cercetătorul a mai stabilit că mulţi radiestezişti pot activa indicatoarele din mâinile altor persoane prin simpla emisie a unor „gânduri stimulative”.

Nu există explicaţii complet convingătoare în privinţa modului ***cum*** funcţionează radiestezia, dar există tot mai multe dovezi că ***ea funcţionează.*** Cei mai mulţi cercetători, reprezentând nume de autoritate în domeniu, sunt de acord cu Harvalik în ceea ce priveşte faptul că radiestezistul sesizează variaţii extrem de mici ale câmpului magnetic terestru. Aceste variaţii provoacă modificări minore la nivelul muşchilor, inclusiv modificări la nivelul încheieturii mâinii. Apoi, indicatorul sau pendulul permite ca aceste modificări să poată fi văzute cu ochiul liber şi, astfel, să fie sesizate de atenţia conştientă a radiestezistului. O modificare redusă a tensiunii musculare devine o modificare mult mai amplă în mişcarea indicatorului sau pendulului. Spunând aceste lucruri, dorim să arătăm că, atunci când practicaţi radiestezia,

trebuie să simţiţi că indicatoarele sau pendulele se mişcă independent, fără a fi influenţate de dumneavoastră. Această abordare nu explică însă modul în care mulţi radiestezişti lucrează pe baza hărţilor. Atât Harvalik, cât şi Tom Graves recunosc faptul că, până în prezent, nu există nicio explicaţie privind modul în care funcţionează radiestezia pe baza hărţilor, dar ambii consideră că există dovezi incontestabile că ea funcţionează.

După cum subliniază Tom Graves, într-un manual al radiestezistului, ***The Dowser's Workbook*** (p. 11): „Radiestezia este rareori înţeleasă teoretic, dar în practică ea funcţionează extrem de bine, dacă este lăsată să funcţioneze".

Excelenţa sa lucrare iniţiază, pas cu pas, cititorul în învăţarea modului cum se practică radiestezia, prezentând şi modalitatea în care se poate confecţiona un indicator radiestezie folosind două portmantouri de metal, sau un pendul, cu ajutorul unui mosor de bumbac sau al unei baterii consumate.

Societatea Britanică a Radiesteziştilor (The British Society of Dowsers, vezi p. 124) oferă scurte cursuri de iniţiere în radiestezie, pentru persoanele interesate să-şi însuşească această capacitate fascinantă. Membrii societăţii consideră că majoritatea oamenilor pot deprinde această artă „prin practică şi perseverenţă", deşi unii au aptitudini naturale mai pronunţate decât alţii.

Kinesiologia

Kinesiologia este şi ea respinsă de către sceptici. În timp ce radiestezia foloseşte indicatoarele sau pendulele pentru a amplifica reacţia corpului, kinesiologia foloseşte muşchiul sau muşchii unei persoane. Ea se bazează pe faptul că orice factor care stresează trupul determină slăbirea muşchilor. Acest lucru este imperceptibil în mod

normal, dar în kinesiologie muşchii sunt testaţi în izolare (pe cât este posibil), devenind evidente chiar mici variaţii ale forţei musculare. Kinesiologia a fost elaborată în 1964 de către dr. George Goodheart, un specialist american în chiropractică[5]. Mai există o altă disciplină numită kinesiologie, la care fac apel fizioterapeuţii-şi alţi specialişti şi care se ocupă cu mecanica mişcărilor şi starea fiziologică a muşchilor ca atare. Kinesiologia în varianta elaborată de dr. Goodheart depăşeşte acest stadiu, folosind reacţia muşchilor ca indicator al modului în care funcţionează diferite părţi ale corpului. El a descoperit că testarea unui muşchi pentru determinarea forţei sale poate scoate la iveală şi alte lucruri referitoare la corp. De pildă, pot exista legături cu sistemul de acupunctură. Kinesiologia s-a dezvoltat pe baza unor cunoştinţe de chiropractică cuplate cu ştiinţa chinezească a acupuncturii. Foarte curând, s-a constatat că testarea muşchilor poate fi folosită în multe scopuri, diferite de acţiunea asupra structurilor corpului.

Kinesiologia a continuat să se dezvolte, şi în prezent există diferite moduri de abordare, cum ar fi kinesiologia sănătăţii, kinesiologie aplicată şi kinesiologie clinică, fiecare dintre ele folosind tehnica de bază a testării muşchilor într-un sistem uşor diferit. Toate aceste tipuri de kinesiologie analizează întregul corp, oferind o sinteză a unor abordări aplicate în acupunctură, combinate cu evaluarea structurii, a stării de nutriţie etc. Kinesiologia poate fi folosită pentru a ajuta oamenii să facă faţă stresului emoţional, pentru a-i ajuta să lupte împotriva simptomelor fizice – de pildă, cele provocate de artrită, eczeme şi migrenă –, pentru a le ameliora memoria şi a le corecta dislexia. Ea poate fi aplicată pentru facilitarea atingerii unor performanţe în sport, în arta creaţiei şi în oricare alte aspecte ale vieţii. De asemenea, poate fi

5 Sistem de vindecare bazat pe concepţia că boala este determinată de faptul că funcţionarea nervilor nu se desfăşoară normal; implică manipularea şi acţionarea în mod specific a unor structuri ale corpului.

aplicată şi pentru evaluarea şi corectarea stresului teluric. Tratamentul implică folosirea zonelor de acupunctură şi a zonelor reflexogene ale corpului pentru redobândirea echilibrului şi a integrităţii organismului. Unii dintre specialişti, în special cei care practică kinesiologia sănătăţii, sunt instruiţi în aşa fel încât să poată ajuta individul să devină mai puţin sensibil la energiile geopatice cu care este confruntat. Kinesiologia oferă o formă de tratament care este destinată strict fiecărui caz, fiind fundamentată pe baza testelor musculare. Aceasta înseamnă că nu există consultaţii sau tratamente identice, chiar acolo unde persoanele au aceleaşi simptome.

În kinesiologie, reacţia musculară este folosită pentru a face diferite estimări. Pentru ca testele să fie precise, este necesar să existe asigurarea că sistemul energetic implicat în acupunctură este echilibrat. Diferiţi kinesiologi dispun de diferite teste preliminare şi mijloace de obţinere a acestui echilibru, dar scopul iniţial al tuturor acestor sisteme este acela de a verifica dacă energiile implicate în acupunctură au un flux echilibrat. Abia după ce s-a făcut o asemenea verificare poate începe şi testarea muşchilor, care se efectuează iniţial asupra unuia dintre muşchii braţelor. Persoana testată ţine un braţ întins fie în faţă, fie lateral, într-un unghi de 45 până la 90 de grade (fig. 9). Această poziţie are ca scop izolarea, pe cât posibil, a muşchiului, de obicei deltoidul anterior sau mijlociu, astfel încât orice deficienţă de funcţionare să iasă uşor în evidenţă.

Fig. 9 Testarea muşchilor în vreme ce subiectul ţine braţul întins în această poziţie, cel care testează stă în faţa lui şi aplică o uşoară apăsare de sus în jos, pe braţul întins, chiar deasupra încheieturii testate. Persoana care este testată încearcă să menţină braţul în poziţia iniţială. Sub această presiune, braţul fie se rigidizează în poziţia

respectivă (o reacţie pozitivă, afirmativă}, fie cedează (răspuns negativ). Aceasta nu este o luptă corp la corp sau un test de determinare a forţei unei persoane, ci un test sensibil al reacţiei muşchilor faţă de diferiţi Stimuli. Ambele persoane trebuie să aplice, de fiecare dată, aceeaşi presiune. Desigur, vor exista oarecari variaţii ale presiunii aplicate, dar acestea se situează în limitele de toleranţă ale testului, atunci când acesta este efectuat de către un operator experimentat. Diferiţi muşchi sunt corelaţi cu diferite aspecte ale funcţionării corpului. De pildă, testarea deltoidului anterior în modul menţionat ne poate oferi indicii asupra meridianului veziculei biliare, în vreme ce testarea muşchiului cvadriceps ne oferă informaţii în privinţa meridianului intestinului subţire. În kinesiologia sănătăţii, ca şi în alte ramuri ale kinesiologiei, se selectează numai un muşchi care se consideră a fi un indicator al stresului şi problemelor înregistrate în întreg sistemul energetic.

Pacienţii aflaţi la prima şedinţă de kinesiologie întreabă adesea: „Cine răspunde? Cine răspunde la întrebările dumneavoastră? Nu pot fi ***eu,*** deoarece eu nu înţeleg nici măcar natura întrebării, fără să mai vorbim despre răspunsul care ar trebui dat”. Evident, cel care efectuează testele nu se adresează conştientului. Dacă lucrurile ar sta astfel, ar fi mult mai simplu că el să adreseze întrebarea şi să aştepte, pur şi simplu, răspunsul verbal al persoanei. O explicaţie limitată ar fi aceea că specialistul în kinesiologie întreabă sistemul de întreţinere a corpului despre propria sa stare. Sistemul de întreţinere este numit mecanism homeostatic; acesta reprezintă capacitatea corpului de a-şi menţine mediul său intern, în condiţiile modificării condiţiilor externe. De pildă, temperatura externă poate varia enorm, dar corpul îşi menţine temperatura internă în cadrul unor limite foarte înguste. Dacă ne aflăm într-un mediu cu temperatură ridicată, transpirăm, pentru a ne răci pielea prin evaporare. La o temperatură scăzută tremurăm, iar pielea

prezintă aspectul aşa-numitei „piei de găină”. Aceste reacţii nu implică decizii conştiente, deoarece, din fericire, totul se realizează cu ajutorul sistemului homeostatic al corpului. În orice moment, corpul nostru trebuie să cunoască valoarea tensiunii arteriale şi a temperaturii interne. Aceste cunoştinţe nu sunt dobândite pe calea medicinei convenţionale. Ele nu ne pot comunica, de pildă, că valoarea tensiunii noastre este de 140/80. Totuşi, ele sesizează dacă această tensiune este prea mare sau prea mică, iar mecanismul homeostatic încearcă să o corecteze. În cazul kinesiologiei, aceste informaţii pe care corpul le dobândeşte despre sine sunt accentuate, cel puţin parţial. Se pun întrebări, iar răspunsurile sunt amplificate prin reacţia musculară a subiectului testat, astfel încât răspunsul în cauză să poată fi „citit”. Este interesant că reacţia corpului reprezintă un sistem binar care implică două posibilităţi, „da” sau „nu”. Similar, mecanismul homeostatic din interiorul corpului, care este implicat în menţinerea echilibrului, are două posibilităţi de a răspunde: „prea mult” sau „nu este suficient”.

Oricine doreşte să afle mai multe amănunte despre kinesiologie poate contacta Federaţia de Kinesiologie, pentru a obţine numele unui practicant sau instructor care lucrează într-o anumită regiune. Federaţia îi reprezintă pe specialiştii din diferite ramuri ale kinesiologiei. Oricine este interesat să deprindă kinesiologia sănătăţii sau să găsească un practicant îl poate contacta pe autorul acestei cărţi. Alte detalii pot fi obţinute din capitolul „Adrese utile”.

Mulţi radiestezişti şi kinesiologi îşi oferă serviciile pentru a ajuta la corectarea perturbărilor geopatice din case sau din locurile de muncă. Nu este însă suficient să se identifice existenţa unei probleme – importantă este şi cunoaşterea metodei exacte de a o corecta.

Trebuie însă subliniat faptul că atât radiestezia, cât şi

kinesiologia sunt procedee „sensibile faţă de operator”; cu alte cuvinte, ele sunt puternic dependente de îndemânarea practicantului în ceea ce priveşte precizia şi validitatea rezultatelor. În plus, nu toţi kinesiologii sau radiesteziştii manifestă interes faţă de problemele de stres teluric. Dacă doriţi să consultaţi unul dintre aceşti specialişti pentru problemele menţionate mai sus, trebuie să vă asiguraţi că pe acesta îl interesează în mod deosebit domeniul respectiv şi că are aptitudini.

Datele furnizate de specialiştii în ambele domenii sugerează că persoana care efectuează cercetarea de radiestezie sau kinesiologie face posibilă obţinerea unor rezultate vizibile. Pendulul, bastonaşul sau braţul subiectului amplifică micile modificări musculare. În cazul radiesteziei, aceste schimbări musculare provin de la braţul persoanei care efectuează testarea. În cazul kinesiologiei s-ar părea că ele pot proveni fie de la cel care efectuează testarea, fie de la subiect, fie de la ambele surse. De aceea, atunci când criticii afirmă că omul mişcă bastonaşul, pendulul sau br-aţul, acest lucru este adevărat. Totuşi, de obicei, ei deduc din aceasta că operatorul nu se comportă în mod cinstit şi că recurge la şiretlicuri. Specialiştii de renume în domeniul radiesteziei şi kinesiologiei se străduiesc să evite influenţarea rezultatelor, astfel încât răspunsul obţinut constituie mai degrabă o amplificare a modificărilor inconştiente la nivelul reacţiilor musculare, decât un efort conştient de a determina producerea unui efect. Kinesiologia şi radiestezia pot foarte bine amplifica reacţia noastră psihică, trecând-o într-o formă pe care o putem observa şi interpreta.

Detectarea energiilor

Atunci când discutăm cu persoanele care pot „vedea” sau „simţi” aceste energii, ele au adesea dificultăţi în a explica modul în care are loc procesul, precum şi ceea ce

văd cu exactitate. Ele pot afirma că, în zonele afectate de stres teluric, aerul pare mai puţin limpede, mai puţin vibrant sau mai puţin dens. Energiile geopatice mai pot apărea sub formă de fum, de spirale sau de pereţi negri. Adesea, aceste persoane afirmă că în asemenea cazuri nu este vorba despre o vedere normală, dar atunci când li se solicită un răspuns exact nu pot explica ce anume este diferit. Astfel de informaţii nu sunt foarte utile pentru cei care doresc să-şi formeze deprinderi de acest gen. Totuşi, se pare că multe persoane îşi pot dezvolta anumite abilităţi dacă lucrează cu aceste energii, apelând cu insistenţă la kinesiologie sau radiestezie. N-ar fi exclus ca noi toţi să posedăm asemenea capacităţi, în stare latentă.

Unele persoane consideră că radiestezia şi kinesiologia sunt mai obiective decât o reacţie psihică directă. Acest lucru nu corespunde realităţii: bastonaşul radiestezistului şi testul aplicat asupra muşchilor sunt la fel de expuse unei influenţe externe, intenţionate sau neintenţionate, ca şi reacţia persoanei care „vede” energiile. Majoritatea celor care practică aceste tehnici sunt de bună credinţă şi cu cugetul curat, dar, din păcate, există şi persoane ce influenţează neintenţionat rezultatele la care ajung prin faptul că ele cred cu tărie că vor găsi un anumit tip.de energie, într-un anumit loc. Desigur, este necesar să existe un model pe baza căruia să se lucreze, dar este foarte important ca acest model să fie deschis schimbărilor şi susceptibil de a fi combătut.

Oricum, însă, este important ca persoana care execută testările să dispună de o înţelegere clară a obiectivului căutărilor sale. Acum câtva timp, am fost rugată de o persoană să o ajut în găsirea unor monede de aur –, despre care se presupunea că ar exista în casa ei, unde fuseseră, se pare, ascunse de către un căpitan de vas, decedat cu mult timp în urmă. Folosind kinesiologia, am pus întrebarea: „Există vreo comoară ascunsă în această casă?”. Răspunsul a fost afirmativ şi, cu mare

emoţie, am efectuat teste pentru a găsi locul exact, în final, am ajuns la concluzia că respectiva comoară era ascunsă sub o ladă frigorifică mare din subsol. Când lada a fost îndepărtată, s-a găsit într-adevăr o comoară: o monedă de o liră, care, probabil, se rostogolise cândva dedesubt. Proprietara casei a săpat sub pardoseală, dar nu a mai găsit nimic. Întrebarea pe care o pusesem se referea însă la o comoară ascunsă, şi nu la monede de aur.

Această întâmplare subliniază cât de important este ca acela care execută cercetarea să fie foarte bine informat, astfel încât să poată pune în mod clar întrebarea. Ar fi trebuit ca eu să fi pus altfel întrebarea, şi anume: „Există în această casă monede de aur?” Ceea ce se spune despre calculatoare – „dacă introduci gunoi, obţii gunoi” – este valabil şi pentru testele de kinesiologie sau radiestezie.

Indiferent de metoda de detectare a energiei pe care o selectăm, prima etapă trebuie să fie o plimbare în zonă, pentru formarea unui anumit „simţ”.

În original, *sovereign* – monedă de aur de o liră (n.trad.)

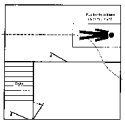

Fig. 10 Planul casei, având figurată linia energiei negative al locului. Practicantul va începe testarea zonei, deplasându-se sistematic, pentru a acoperi întreaga suprafaţă. În timp ce execută această deplasare, el trebuie să aibă în vedere toate tipurile de energie. În afară de căutarea liniilor de energie negativă, cum ar fi liniile negre, este important ca el să urmărească spiralele sau norii. De asemenea, este important de reamintit faptul că nu toate fenomenele geopatice sunt localizate la nivelul

solului. Astfel, scurgerile de energie pot fi amplasate în mediul aerian. De obicei, rezultatele sunt notate pe o schiţă. Majoritatea practicanţilor îşi stabilesc simboluri caracteristice pentru fiecare tip de energie. O atenţie specială trebuie acordată zonelor amplasate direct sub paturi sau sub scaunele preferate. Unii specialişti lucrează cu o scală a stresului teluric. De pildă, zero indică absenţa completă a oricărei forme de stres teluric, iar 100 corespunde unei situaţii extrem de grave, ce nu mai poate fi înrăutăţită prin adăugarea altui stres. De obicei, aceşti practicanţi caută să determine locul cel mai rău şi locul cel mai bun al unui amplasament, în fig. 10 este prezentată o casă tipică, având marcată linia energiei negative.

Această metodă de abordare a energiilor negative poate fi foarte solicitantă; din acest motiv, mulţi practicanţi ies în afara zonei pentru a face pauze scurte şi se întorc atunci când simt că pot lucra. Eu însămi am descoperit că, atunci când petrec un timp prea îndelungat pentru a examina un amplasament, devin dezorientată şi simt dureri în partea inferioară a spatelui. De aceea, unii specialişti găsesc că este mai confortabil să lucreze cu o schiţă a locului. În general, însă, un kinesiolog care lucrează cu o schiţă de acest fel va dori totuşi să efectueze, dacă este posibil, testul muscular al persoanelor care trăiesc sau lucrează în zona respectivă, sau al acelora care au vizitat-o.

După ce s-a dovedit că în locul respectiv există probleme de stres teluric, etapa următoare este aceea de a stabili modul în care pot fi combătute. În cazuri extreme, persoana afectată de stres se poate muta din casa respectivă sau de la locul de muncă, dar, pentru majoritatea persoanelor, o opţiune mai practică este aceea de a se efectua corecţii ale zonei în cauză.

7. Corectarea stresului teluric

Corectarea perturbărilor geopatice nu este

întotdeauna dificilă şi complicată, deşi există şi cazuri în care poate fi astfel. Prima şi cea mai simplă soluţie este aceea de a încerca mutarea patului său a biroului într-un alt loc. Uneori, sănătatea şi bunăstarea omului se îmbunătăţesc simţitor după această măsură simplă. Cartea autoarei Käthe Bachler asupra radiaţiei telurice, ***Earth Radiation,*** prezintă o serie de cazuri în care acest procedeu a dat rezultate spectaculoase. Acest lucru se datorează, pe de o parte, faptului că petrecem un timp atât de îndelungat în pat, iar pe de altă parte, faptului că, în cazul când patul este amplasat deasupra unor energii dăunătoare, somnul nu are şanse să fie reconfortant şi benefic. Mulţi oameni bolnavi petrec mult timp în pat fără să ştie că, cel puţin parţial, cauza zdruncinării sănătăţii lor constă în faptul că patul este amplasat într-o zonă afectată de stres teluric. Din păcate, există şi posibilitatea că patul să fie deplasat dintr-o zonă dăunătoare în alta. Este totuşi surprinzător că mulţi oameni îşi pot găsi instinctiv un loc bun de îndată ce află despre problemele de stres teluric. Mulţi copii mici par a se deplasa, în mod intuitiv, la distanţă de liniile de energie negativă. Dacă se observă că un copil doarme întotdeauna ghemuit în aceeaşi extremitate a pătuţului său, acesta este, probabil, un indiciu că pătuţul trebuie mutat în direcţia respectivă, astfel încât micuţul să poată avea un somn mai liniştit.

După cum am arătat în capitolul precedent, este bine să ne orientăm după animalele din casă. Nu este indicat să avem patul situat deasupra, dedesubt sau chiar în zona unde preferă să doarmă pisica. Un loc preferat de un câine este potrivit pentru amplasarea unui pat sau a unui birou.

Dacă mutarea patului său biroului nu conduce la îmbunătăţirea stării de sănătate, nu trebuie să presupuneţi imediat că nu este vorba de un stres teluric. Uneori, în casă sau la locul de muncă nu există niciun loc complet satisfăcător, şi în acest caz trebuie întreprinse anumite măsuri reparatorii. Chiar în această situaţie, rezultatele

obţinute merită efortul depus şi banii cheltuiţi.

Atunci când se efectuează teste pentru energiile geopatice, fiecare situaţie este, evident, unică. Este foarte posibil să existe multe reguli privind detectarea şi tratarea acestor energii, dar până în prezent nu cunoaştem decât puţine dintre acestea. Fiecare situaţie cere o soluţie diferită, în funcţie de configuraţia exactă a energiilor prezente. Adesea, este necesar să se apeleze la un radiestezist experimentat sau la un specialist în kinesiologie, pentru a se stabili, în primul rând, care este problema şi, în al doilea rând, cum anume poate fi corectată. Deocamdată, nu este posibil să se emită reguli cu privire la rezolvarea problemelor create de un anumit tip de energie. După cum am văzut deja, există multe tipuri de energie, fiecare cu caracteristicile şi originile proprii. Datorită acestui fapt, nu este posibil ca toate energiile să fie corectate în acelaşi fel. Anumiţi specialişti în domeniu pretind, în mod sincer, că pot face aceasta fie folosind un dispozitiv brevetat, fie prin redirecţionarea psihică a energiilor negative. Se pare că, de obicei, aceştia corectează un număr limitat al energiilor perturbate (adesea, liniile de câmp sau problemele determinate de apa freatică) şi nu sunt conştienţi de alte energii care ar putea necesita atenţie.

Un alt aspect este acela că unele tehnici care par a corecta stresul teluric pot, pur şi simplu, masca problema, energia negativă continuând să producă efecte negative. Acest lucru este periculos, deoarece induce în eroare, putând crea impresia falsă că zona este acum sigură. Un timp, cei afectaţi se pot comporta bine, apoi simptomele de boală reapar. În acest caz, probabil că reacţia iniţială constituie o reacţie de tip placebo şi că, în timp, daunele provocate de energiile geopatice vor deveni din nou evidente.

Energiile geopatice pot fi abordate în mai multe

moduri: ele pot fi reflectate şi refractate, absorbite, blocate sau transformate. Diferitele tipuri de energie trebuie corectate în moduri diferite. Există cazuri în care este potrivit să se recurgă la reflectarea energiei, în alte cazuri poate fi indicat că ele să fie blocate. Indiferent de metoda de corecţie aplicată, reflectarea energiilor negative trebuie efectuată în aşa fel încât ele să nu afecteze pe altcineva.

Diferite materiale au proprietăţi diferite în raport cu energiile geopatice. Aluminiul, grafitul, cuarţul, şocul şi ulmul, de pildă, pot bloca fluxul de energie atunci când sunt corect amplasate. Ele au fost numite de către Lethbridge întrerupători energetici. Pe de altă parte, oglinzile, dacă sunt aşezate în mod corect, pot reflecta energiile negative la distanţă de o clădire. Aceste caracteristici diferite nu sunt surprinzătoare dacă avem în vedere, de pildă, proprietăţile diferite ale materialelor în raport cu electricitatea şi magnetismul. Astfel, apa este o bună conducătoare de electricitate, la fel ca şi cuprul, în timp ce lemnul, cauciucul, sticla şi materialul plastic sunt materiale rău conducătoare. Similar, materialul plastic, lemnul, cuprul şi aluminiul nu pot fi magnetizate, în timp ce fierul, oţelul şi nichelul se pot magnetiza. Dacă stresul teluric este într-adevăr un fenomen electromagnetic, capacitatea unei substanţe de a se magnetiza sau de a conduce electricitatea va fi foarte importantă atunci când vom selecta materialul cu ajutorul căruia vom putea să-l combatem. Această acţiune este analoagă diferitelor metode aplicate pentru blocarea radiaţiilor aparţinând altei părţi a spectrului electromagnetic. Radiaţiile beta pot fi oprite cu aluminiul, prin care trec însă raze X şi gamma. Razele X pot fi ecranate cu plumb, dar pentru ecranarea radiaţiilor gamma sunt necesari pereţi groşi de beton. Efectul acestor trei tipuri de radiaţii este acelaşi – vătămarea ţesuturilor vii –, însă metoda aplicată în ecranarea lor este diferită. Toate tipurile de stres teluric pot exercita acelaşi efect vătămător asupra organismului,

dar metoda pentru corectarea lor va fi diferită. Dacă cineva lucrează cu aceste energii, el îşi va da seama foarte repede că nu există nicio metodă care să se potrivească în toate situaţiile.

Dispozitive de corecţie

Dispozitivele folosite pentru corectarea stresului teluric nu trebuie neapărat amplasate direct deasupra liniei sau a spotului de energie negativă. Poziţionarea exactă trebuie stabilită printr-o testare atentă, folosindu-se metodele radiesteziei sau kinesiologiei. Adesea, se poate lucra cu mai multe obiecte capabile să exercite un efect combinat, corectând energia negativă a locului, însă uneori fiecare energie negativă va trebui corectată cu ajutorul unui obiect specific, diferit. Atunci când urmărim să stabilim ceea ce este de făcut, este important să ţinem seama că există ambele posibilităţi.

Cristale

Cristalele sunt, probabil, mai frecvent întrebuinţate decât orice altceva. Pot fi utilizate cristale scumpe, foarte frumoase, dar, din fericire, acestea nu sunt neapărat necesare. Aşchiile de marmură, care pot fi cumpărate de la centrele specializate în amenajarea grădinilor sau de la atelierele de sculptură, sunt foarte eficiente, având un preţ mult mai redus decât cristalele de cuarţ sau ametist. Cristalele, în special cuarţul, sunt considerate a avea proprietăţi energetice speciale. Cuarţul este folosit la ceasurile electronice, deoarece vibrează în ritm constant, generând o cantitate redusă de căldură şi permiţând o măsurare precisă a timpului. Vindecătorii au în vedere alte proprietăţi ale cristalelor, în baza cărora energiile curative pot fi focalizate, fiind trecute de la un individ la altul. În lucrarea sa, ***Vibraţional Medicine,*** Gerber arată că cristalele de cuarţ vibrează în ritmuri diferite, în funcţie de energia care este înmagazinată în fiecare cristal, astfel

încât presiunea poate provoca vibraţii diferite de cele sonore. Se pare că, într-un anumit fel, cristalele modifică frecvenţa energiilor geopatice, înlocuind-o cu o frecvenţă mai acceptabilă persoanelor care sunt expuse. Se consideră, de asemenea, că ele „absorb” energiile geopatice.

Cantitatea de cristale necesară (greutatea) este determinată prin teste, la fel şi locul său locurile de amplasare a acestora. Indiferent de tipul cristalelor folosite, este important ca acestea să fie spălate cu regularitate, pentru a se îndepărta orice acumulare de energie negativă. Cea mai simplă metodă este de a le aşeza într-o găleată, lăsând apa să curgă peste ele timp de aproximativ o jumătate de oră. Cât de frecvent trebuie executată această operaţie şi cât anume trebuie să dureze procesul de curăţire urmează a se stabili prin radiestezie sau kinesiologie.

După participarea la lucrările unui seminar, am instruit, în probleme de stres teluric, un inginer consultant, care a efectuat ulferior unele teste de acest fel, într-un grajd. Proprietarul grajdului era foarte îngrijorat, în special datorită faptului că unul dintre caii săi avea reacţii imprevizibile şi era nărăvaş. Deoarece caii aparţineau unei şcoli de călărie a cărei clientelă era alcătuită, în mare parte, din copii, proprietarul se gândea să renunţe la respectivul cal. Inginerul a testat grajdul şi a sfătuit proprietarul să amplaseze acolo, în două puncte strategice, două grămezi de cristale (cântărind în total 4, 5 kilograme). Proprietarul a fost încântat să constate că temperamentul calului s-a îmbunătăţit simţitor, astfel încât a renunţat la ideea de a-l abandona. De asemenea, cu aceeaşi ocazie, a observat că şi alţi cai fuseseră afectaţi de energiile negative. De pildă, o iapă care, de obicei, se dovedea recalcitrantă la intrarea în boxă, acum păşea în interiorul ei fără niciun fel de probleme. După corectarea stresului teluric, toţi caii şi porcii din crescătorie au

devenit mai puţin sperioşi.

Spirale

De obicei, spiralele sunt folosite în perechi – una cu rotire în sensul acelor de ceasornic, cealaltă cu rotire în sens invers. Ele sunt alcătuite din zece ture de spirală, fiind confecţionate din sârmă groasă de cupru şi având un vârf proeminent, înclinat în unghi de 45°. Lungimea vârfului şi diametrul spiralei trebuie să fie aceleaşi. Deşi spiralele trebuie să fie accesibile, ele vor fi montate, în casă, la înălţime cât mai mare, fiind atârnate de tavan sau amplasate în pod. Aceste spirale par a acumula energia negativă prin captarea acesteia între spire, şi de aceea ele trebuie spălate în mod similar cristalelor. Spirale excelente, utile scopului menţionat, pot fi procurate de la firme specializate, de pildă E. Borrelli (vezi „Adrese utile”). În fig. 11, este prezentată aceeaşi casă despre care am amintit (fig. 10) în capitolul precedent, dar de această dată sunt înfăţişate măsurile de corecţie, reprezentate printr-o combinaţie de cristale şi spirale, a căror amplasare a fost, de asemenea, marcată.

Oglinzi

Oglinzile reflectă energia negativă în acelaşi mod în care reflectă lumina. Deoarece se crede că oglinda produce o retroreflexie a energiei negative, anulând prin această sarcină, sunt importante atât dimensiunile, cât şi amplasarea oglinzilor. Fireşte, cei mai mulţi oameni au în casă oglinzi, dar din alte motive. Totuşi, toate oglinzile au un efect asupra energiilor geopatice, în funcţie de amplasarea lor, astfel încât, uneori, va fi necesar ca oglinda să fie

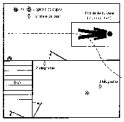

Fig. 11 Planul casei, cu prezentarea măsurilor de corecţie a energiei geopatice coborâtă sau mutată în altă parte, pentru a se soluţiona o parte din problemele energetice.

Cel mai uşor caz de stres teluric din experienţa mea a constat în simplă schimbare a locului unei oglinzi. Persoana care îmi solicitase ajutorul suferea, de câtva timp, de stomac. Iniţial, nu am suspectat stresul teluric, deoarece casa fusese testată anterior şi se aduseseră măsuri de corecţie. În final, după ce am eliminat alte cauze posibile, am decis să testăm din nou casa. Cu ajutorul unor teste de kinesiologie, mi-am dat seama că problemele de stomac erau provocate de stresul teluric. Am verificat testele şi măsurile de corecţie aplicate anterior şi mi-am dat seama că s-a schimbat ceva. Când am verificat planul casei, am descoperit că în dormitorul clientei mele se menţiona că ar exista o oglindă. Ea a părut surprinsă şi mi-a spus că pe peretele respectiv era amplasat un dulap, iar pe una dintre uşile glisante ale acestuia se afla o oglindă. Deplasând uşa în direcţia opusă, oglinda se aşeza într-o poziţie corectă, permiţând neutralizarea energiei geopatice. Clienta mea şi-a amintit că aceasta era poziţia în care, obişnuia să ţină uşile, însă cu câteva luni în urmă o schimbase. Data acestei modificări coincidea cu instalarea durerilor de stomac. De îndată ce uşile au fost reaşezate în poziţia iniţială, problemele de stomac au dispărut. Clientă a fost uimită şi tulburată de simplitatea soluţiei.

Folii din aluminiu în anumite cazuri, foliile de aluminiu se folosesc la corectarea energiei negative. Foliile normale de aluminiu folosite la prepararea hranei sunt, în general, potrivite, dar este bine să se folosească mai multe, pentru a se obţine un strat mai rezistent şi pentru a se realiza suprapunerea pe toate punctele de legătură. Folia trebuie verificată cu regularitate, pentru a ne asigura că nu prezintă perforaţii, care ar permite energiei să se scurgă prin ea. Într-un astfel de caz, perforaţiile pot fi

astupate sau se poate înlocui întreaga folie.

Unul dintre clienţii mei, un băiat în vârstă de 12 ani, avea unele probleme de alergie. El avea dureri de cap şi dureri de urechi care recidivau. De asemenea, era alergic faţă de apă din bazinele de înot. Atunci când l-am testat, mi-am dat seama că sistemul său limfatic avea nevoie de fortificare, pe care am căutat să o obţin aplicând tehnicile de kinesiologia sănătăţii. La început, sănătatea lui s-a îmbunătăţit într-o oarecare măsură, dar, deoarece procesul nu a continuat, am început să suspectez existenţa unor probleme de stres teluric. Când am testat casa în care locuia, am descoperit într-adevăr că aceasta era situaţia. Testele ulterioare au indicat că soluţionarea problemelor trebuia făcută prin fixarea unei folii de aluminiu de O, 90 x O, 90 metri într-un loc atent selectat, situat pe unul dintre pereţii interiori ai casei. Părinţii s-au arătat sceptici, fapt deloc surprinzător, dar erau doritori să aplice procedeul, pentru a vedea urmările. Ulterior, ei au fost încântaţi să constate că problemele de sănătate ale copilului s-au rezolvat.

În diferite cazuri se poate apela la folii de aluminiu şi la oglinzi, dar, în general, trebuie să se folosească fie unul, fie celălalt dintre aceste remedii. Stabilirea remediului se efectuează prin teste exacte de kinesiologie şi radiestezie, atent selectate. De obicei, nu este necesar ca foliile de aluminiu sau oglinzile să fie amplasate la vedere, ele putând fi ascunse, opţional, după piesele de mobilier. Ele pot fi acoperite cu hârtie de tapet sau cu vopsea, dacă este posibil, fără ca acest lucru să afecteze rolul pe care îl au de îndeplinit. Atunci când se folosesc folii de aluminiu sau oglinzi trebuie să se stabilească dimensiunile lor exacte. Uneori, aceste dimensiuni sunt exprimate precis, alteori sunt prezentate sub formă de minime şi maxime.

De asemenea, locul în care ele sunt amplasate are o importanţă deosebită. Este necesar să se stabilească

peretele sau pereţii unde urmează a fi aşezate, dar, totodată, trebuie atent verificate şi înălţimea faţă de pardoseală şi poziţia faţă de colţurile camerei.

Plăci din metal

Uneori, la parterul clădirilor sunt aşezate plăci metalice, confecţionate de multe ori din oţel galvanizat. Adesea, ele sunt utilizate câte două, aşezate în unghi drept una faţă de cealaltă. Şi în acest caz, dimensiunile şi amplasarea exactă reprezintă factori decisivi, dar dimensiunile medii ale unei plăci sunt de O, 90 – 1, 20 metri lăţime şi 1, 8 – 2, 4 metri lungime. Din fericire, aceste plăci nu trebuie să fie la vedere, existând posibilitatea de a le acoperi cu plăci de pardoseală, covoare sau carpete.

Baterii cosmice

Bateriile cosmice au fost elaborate de către un radiestezist belgian, pentru a fi folosite în radionică[6]. Ele sunt alcătuite din 34 de eprubete de sticlă conţinând numere, spirale din metal, remedii homeopatice şi alte elemente, aşezate într-o configuraţie precisă. Fiecare eprubetă serveşte unui anumit scop. Unele dintre eprubete sunt proiectate în mod special pentru a corecta o serie de probleme legate de energiile din mediul înconjurător.

Indicatoare

Indicatoarele folosite pentru corectarea problemelor geopatice sunt confecţionate, de obicei, din cupru sau fier şi trebuie să fie solide, având un diametru de cel puţin 1, 3 centimetri. Trebuie depuse eforturi considerabile pentru a se amplasa indicatoarele exact la locul potrivit. Mi s-a întâmplat odată să dau indicaţii unora dintre clienţii mei

6 Ramură a radiesteziei, care se ocupă cu studiul omului

cu privire la aşezarea indicatoarelor – ei trebuiau să le poziţioneze la distanţa de 30 de centimetri faţă de peretele exterior al clădirii. Pentru stabilirea lungimii exacte a indicatoarelor am folosit metodele de kinesiologie, iar proprietarii casei au fost uimiţi să constate că adâncimea lor de penetrare fusese stabilită cu precizie, deoarece mai jos se afla un strat stâncos, datorită căruia pătrunderea ar fi fost dificilă. Desigur că indicatoarele trebuiau să aibă o anumită lungime, pentru a contracara schimbarea consistenţei straturilor, dar anterior intervenţiei noastre nimeni nu avusese cunoştinţă de această schimbare a geologiei locului. De obicei, indicatoarele trebuie bătute cu ciocanul astfel încât vârfurile lor să se situeze la aproximativ 15 centimetri sub nivelul terenului. Într-o anumită ocazie, am putut constata că, pentru ca indicatoarele să-şi exercite din plin efectul benefic, spaţiul terenului trebuie să fie menţinut curat, neacoperit cu resturi organice, în caz contrar efectul fiind puternic diminuat. Adesea, de-a lungul unui perete al casei se amplasează o serie de indicatoare, situate la distanţe egale unul faţă de celălalt. Unii radiestezişti afirmă că pot modifica direcţia cursurilor subterane de apă prin introducerea în pământ a indicatoarelor, în punctele potrivite.

Culori

Culoarea poate fi folosită în multe feluri. Uneori, este necesar ca un perete să fie vopsit într-o anumită culoare, sau un anumit colţ să fie luminat cu un bec colorat. Culoarea luminii este corelată cu lungimea de undă a luminii. De pildă, roşul are o lungime de undă mai mare decât violetul. Datorită acestui fapt, diferite culori au diferite proprietăţi energetice şi pot fi folosite pentru modificarea energiilor geopatice. Culoarea şi locul amplasării acesteia sunt determinate prin teste.

Magneţi

Magneţii sunt folosiţi uneori pentru corectarea perturbărilor energetice. Ei sunt amplasaţi pe conductele de intrare a apei şi pe liniile de curent electric. Adesea, se folosesc doi sau patru magneţi, care sunt aşezaţi cu polul sud către interiorul casei. Puterea magneţilor trebuie să fie de 800 – 1200 gauss, iar magnetizarea lor trebuie să fie astfel făcută încât pe fiecare faţă să existe numai un singur pol. Atunci când magnetul este astfel utilizat, el pare a determina ca fluxul şi spinul electronilor să aibă aceeaşi direcţie, astfel încât să provoace mai puţine probleme indivizilor sensibili. Magneţii pot fi aşezaţi şi pe pereţi, tavane sau pardoseli, pentru a combate problemele geopatice. Magneţii tradiţionali, folosiţi în scopuri didactice, sunt magnetizaţi prin poli, iar benzile magnetice folosite la uşi sunt magnetizate pe lăţimea lor, dar cu polii dispuşi alternativ. În cazul nostru, nu este potrivit niciunul dintre aceştia; magnetul va fi procurat de la o companie specializată (vezi „Adrese utile”).

Sfere Apopi

Sferele Apopi sunt confecţionate din material plastic şi au diametrul de 3, 5 centimetri. Se afirmă că ele conţin „combinaţii specifice de metale sau metaloizi” care nu pot fi produse de corpul uman, dar pot fi găsite, în cantităţi extrem de mici, în plante. Aceste microelemente sunt păstrate în soluţie, în apă cu puritate ridicată, în concentraţii foarte reduse. Din multe puncte de vedere, ele acţionează similar remediilor homeopatice. Există zece tipuri diferite de sfere Apopi, fiecare conţinând combinaţii specifice de microelemente, păstrate secrete de către inventatorul sferelor, Charles Beijns. Microelementele sunt destinate şi administrării interne, pentru tratamentul unei game largi de probleme de sănătate. Fiecare tip de sferă este destinat neutralizării unor fenomene specifice geopatice sau electromagnetice. Înfăţişarea modestă a acestor sfere contrastează cu forţa acestora. În lucrarea ***A***

New Energetic Technology (p. 10), Charles Beijns descrie acţiunea sferelor sale în felul următor:

„Dispozitivele APOPI asigură încărcarea mediului nostru cu energie pozitivă:

Ele echilibrează radiaţia cosmică prin transmiterea unor frecvenţe mai mari decât cele specifice celulelor organice vii”.

Sferele Apopi sunt confecţionate în Belgia de către firmă Arophar şi importate în Marea Britanie de către firmă Herbamin (a se vedea secţiunea „Adrese utile”).

Forme

Alegerea formelor, în special a piramidelor, trebuie făcută cu mare atenţie. Piramidele pot amplifica energia, indiferent dacă aceasta este pozitivă sau negativă. Desigur, nu dorim amplificarea energiei negative. Anumite forme blochează energia, nu o intensifică. Testarea exactă va indica unde anume trebuie amplasată forma, dimensiunile ei şi materialele din care trebuie confecţionată.

Fotografii

Uneori, poate fi folosită o imagine a clădirii – de obicei, un negativ alb negru. Unghiul exact din care trebuie luată fotografia trebuie verificat atent, la fel şi locul în care aceasta trebuie îngropată. Câteodată, e necesar să fie îngropată cu o oglindă dedesubt.

Plante

Anumite plante sunt bune indicatoare ale prezenţei sau absenţei stresului teluric. Uneori, deşi aceasta nu constituie o practică obişnuită, ele sunt folosite şi la corectarea stresului teluric. Există deja multe date care arată că plantele pot fi folosite pentru îndepărtarea

agenţilor poluanţi din atmosferă. NASA a efectuat studii de-a lungul unei perioade de peste 15 ani cu privire la folosirea plantelor, deoarece specialiştii erau interesaţi în elaborarea sistemelor biogeneratoare de întreţinere a vieţii, destinate staţiilor spaţiale. Unele plante au evidenţiat o capacitate susţinută de extragere din atmosferă a benzenului, a aldehidei formice şi a tricloretilenei. Bazele ştiinţifice ale folosirii plantelor în scopul combaterii energiei geopatice nu au fost încă stabilite. Dacă se utilizează plante este necesar să se efectueze teste pentru a se stabili ce tip de plantă să se folosească şi unde anume trebuie amplasată. Uneori, trebuie să se recurgă la mai multe plante aparţinând aceleiaşi specii, sau mai multor specii.

Simboluri

Simbolurile, desenate de obicei pe cartoane, pot modifica în mod esenţial calitatea energiei – atât a celei pozitive cât şi a celei negative – şi senzaţiile pe care le creează aceasta.

Orice simbol poate fi potrivit, însă este necesar să se stabilească dimensiunile şi culoarea, atât pentru simbol, cât şi pentru cartonul pe care acesta este figurat. Natura exactă a simbolului şi poziţionarea sa în interiorul casei sunt, de asemenea, importante. Toţi factorii implicaţi pot fi stabiliţi printr-o chestionare atentă, folosindu-se radiestezia şi kinesiologia. Recent, am utilizat un set de 12 simboluri numit „Sănătate dobândită prin privire”, elaborat de către Heather Willings. Fiecare dintre aceste cartonaşe are rolul de a fortifica un anumit meridian al acupuncturii. Heather a găsit 12 simboluri ale căror culori şi dimensiuni au fost determinate prin radiestezie. Ea a fost îndrumată şi prin intuiţie şi meditaţie. Cartonaşele pot fi folosite în mai multe moduri. Dacă o persoană manifestă un dezechilibru al unui anumit meridian, ea îşi poate reechilibra meridianul respectiv privind simbolul

corespunzător. De fapt, oamenii sunt adesea atraşi chiar de către simbolul de care au nevoie, şi dacă li se oferă şansa, vor alege cartonaşul potrivit. Fiecare cartonaş este corelat şi cu anumite calităţi emoţionale. De pildă simbolul „raze de stea" (fig. 12 a) poate corecta dezechilibrul meridianului gastric, fiind folosit şi pentru încredere, perseverenţă, acceptarea a ceea ce este necesar şi consolidarea calităţilor de prevenire a adversităţilor. El poate ajuta la eliberarea energiei blocate şi la înlăturarea emoţiilor negative. Simbolul „vârf de săgeată" (fig. 12 b) susţine meridianul rinichiului, fiind util şi pentru stimularea luării deciziilor.

Fig. 12 a Simbolul „raze de stea".

Fig. 12 b Simbolul „vârf de săgeată".

Fig. 12 e Simbolul „medalion".

A tenacităţii, voinţei şi tăriei de asumare a responsabilităţii. Se consideră că acest simbol armonizează energia fizică şi spirituală. „Medalionul" (fig. 12 c) este corelat cu meridianul intestinului subţire şi stimulează bună dispoziţie, mulţumirea, seninătatea şi formarea unei imagini clare asupra prezentului. El ajută şi la refacerea energiei emoţionale şi la îmbunătăţirea relaţiilor cu alte persoane.

Cele 12 simboluri puternice pot fi utilizate şi pentru contracararea problemelor geopatice. Şi în acest caz, este necesar să se stabilească simbolul său simbolurile care

urmează a fi utilizate şi amplasarea exactă a acestora. Deşi calităţile emoţionale asociate cu privirea cartonaşelor constituie adesea un bun indicator al simbolurilor care trebuie folosite în scop de vindecare, ele nu sunt de niciun ajutor atunci când este vorba de selectarea cartonaşelor pentru corectarea energiilor geopatice dintr-o casă. În acest caz, sunt necesare teste de kinesiologie sau radiestezie. În anumite case pot fi folosite mai multe cartonaşe cu acelaşi simbol, în timp ce în alte situaţii e nevoie de un singur cartonaş sau de mai multe cartonaşe diferite. În prezent, Heather lucrează la selectarea simbolurilor care pot corecta chakrele şi s-ar putea întâmpla ca şi acestea să fie utile pentru corectarea problemelor geopatice.

Ceremonii sau ritualuri

Uneori, corectarea energiilor geopatice se poate efectua prin ceremonii. Multe biserici sunt cunoscute pentru aplicarea lor, în vederea corectării unor fenomene paranormale, dar ceremoniile pot fi folosite şi fără conotaţii religioase. Pentru unele persoane, termenul de ceremonie sau ritual implică anumite asociaţii cu satanismul. Utilizat în contextul energiilor geopatice, ritualul nu are nimic comun cu magia neagră.

Scurgerile de energie (discutate la capitolul 3) sunt corectate în acest fel. Ceremoniile par a restaura funcţia normală a acestor energii. Adesea, ceremonia este foarte simplă – o formă mai des aplicată presupune prezenţa unui număr de persoane care se ţin de mâini şi care sunt aşezate în cerc şi se deplasează de un anumit număr de ori în jurul punctului de scurgere a energiei. Uneori, participanţii sunt rugaţi să vizualizeze în acest timp ceva: de pildă, un mac roşu. De multe ori, este important sexul persoanelor care participă la ritual. Metoda de corectare a energiei este deosebit de interesantă, după cum arată J. Havelock Fidler într-o discuţie despre visul său, în care o

serie de oameni dansau în jurul unei pietre străvechi, pentru a determina modificarea acesteia (în lucrarea ***Ley Lines,*** capitolul 5). Importanţa sexului participanţilor corespunde şi cu datele obţinute de Lethbridge cu privire la pietrele încărcate energetic, în cazul cărora sexul persoanei care determină încărcarea se transmite, în mod clar, pietrei.

Ceremoniile sunt aplicate acolo unde pietrele au căpătat o încărcătură emoţională nepotrivită, transmisă de către constructorul sau ocupantul precedent al clădirii. Nu există un format standard pentru aceste ceremonii. Secvenţele obişnuite ale ceremoniilor constau în aprinderea de lumânări, rostirea unor anumite cuvinte în anumite încăperi şi vizualizări specifice. Uneori, este important cine este implicat în ceremonie: ar putea fi necesare anumite tipuri de indivizi sau ar putea să conteze sexul sau vârsta participanţilor.

Chiar atunci când o clădire a fost verificată atent şi s-au luat măsuri de remediere este important ca situaţia să mai fie verificată din când în când. Stresul teluric se poate modifica de-a lungul timpului din motive care nu sunt pe deplin înţelese, cu toate că factorii sezonieri joacă desigur un rol. În Canada, de pildă, s-a stabilit că energiile geopatice pot prezenta variaţii semnificative de la vară la iarnă, acolo unde, în timpul iernii, terenul îngheaţă până la mare adâncime. S-a sugerat faptul că ciclul petelor solare poate avea, de asemenea, o importanţă. Adesea, însă, există motive mai evidente răspunzătoare de modificarea sau variaţia energiilor geopatice. Deteriorarea, dar chiar şi reamenajarea unei case pot modifica situaţia existentă prin dispersarea sau concentrarea energiilor dăunătoare în diferite zone. Lucrările de construcţie executate în casele sau la locurile de muncă învecinate pot provoca şi ele probleme, în acelaşi mod.

8. Stresul teluric şi arta feng shui

F eng Shui, care ad litteram înseamnă „vânt-apă”, reprezintă o artă chinezească ce datează de multe secole, al cărei scop constă în urmărirea fluxurilor de energie din peisaj şi în integrarea omului, clădirilor şi peisajului într-un tot armonios. Două dintre aceste energii sunt vântul şi apa, de unde şi numele respectivei arte. În momentul când se obţine echilibrul şi armonia, se ajunge la sănătate, fericire şi prosperitate. Aproape sigur, Feng Shui a rezultat în urma observaţiei că omul poate prospera în anumite condiţii, unde există soare, dar căldura nu este prea mare, şi acolo unde există ploaie şi apă, dar nu inundaţii şi umezeală. Cu alte cuvinte, omul supravieţuieşte şi prosperă în situaţiile caracterizate printr-un echilibru al peisajului şi climei, în cartea sa, intitulată ***Feng Shui,*** Sarah Rossbach scrie:

„În ciuda aspectului său pragmatic, Feng Shui este, într-un sens, piatra unghiulară” care se află la baza legăturilor dintre om şi natură, dintre tradiţii şi viaţa modernă. Feng Shui interpretează limbajul formelor şi fenomenelor naturale, al clădirilor ridicate de mâna omului şi al simbolurilor, al lucrărilor continue ale universului, inclusiv fazele Lunii şi alinierea stelelor. Feng Shui este cheia înţelegerii dialogului mut dintre om şi natură, rostit în şoaptă prin respiraţia cosmică sau spirit – Ch‘i. Dacă acest Ch‘i este greşit îndrumat, viaţa şi norocul omului devin şovăielnice. Omul simte Ch’i-ul şi este influenţat de acesta, chiar dacă nu ştie acest lucru”.

Experţii în Feng Shui consideră că este posibil ca sentimentele şi comportamentul individului să fie influenţate prin influenţarea mediului în care el trăieşte. Acest lucru este astăzi acceptat în arhitectura occidentală modernă, care recunoaşte, din ce în ce mai mult, că o clădire trebuie să se potrivească omului şi nu invers. Cum în cultura chinezească asupra acestei idei s-a pus un accent mai mare, Feng Shui depăşeşte limitele aranjamentului fizic al mediului, trecând dincolo de ceea ce este plăcut din punct de vedere estetic.

CH I-UL

Conceptul cel mai important din Feng Shui este Ch'i. Expertul chinez în geomanţie[7] priveşte mediul prin prisma energiei sau a Ch'i-ului. Practicile Feng Shui sunt destinate îmbunătăţirii fluxului Ch'i-ului, astfel încât acesta să se poată deplasa liber, fără violenţă sau stagnări. După cum am văzut deja, Ch'i-ul este energia primară subtilă a universului, care circulă prin om, devenind Ch'i-ul său personal. Expertul Feng Shui trebuie să ajungă la o înţelegere profundă a acestei energii pentru a o putea utiliza în modul cel mai eficient. În lucrarea amintită, Sarah Rossbach descrie Ch'i-ul (p. 21) în felul următor:

„... o esenţă a vieţii, o forţă a motivaţiei. Ea animă toate lucrurile. Ch'i-ul determină înălţimea munţilor, calitatea florilor, intensitatea sentimentului de împlinire. Fără Ch'i, pomii nu înfloresc, râurile nu pot curge, omul nu poate exista".

YIN ŞI YANG

Pornind de la fluxul armonios al Ch'i-ului, chinezii au elaborat concepte de yin şi yang. Energia Ch'i este alcătuită atât din yin, cât şi din yang. Deseori, yin este descris ca fiind energia feminină, în timp ce aceea masculină este yang., Cerul este considerat ca fiind masculin, iar pământul ca fiind feminin, iar ceea ce se află între cer şi pământ trebuie să realizeze un echilibru între masculin şi feminin, astfel încât să rezulte armonie şi echilibru. În afară de faptul că este masculină, energia yang este considerată ca fiind activă, luminoasă şi expansivă, în timp ce energia yin este privită ca fiind pasivă, întunecată şi receptivă (vezi fig. 13). Prea mult

---

7 în original, rosetta stone – piatră neagră de bazalt descoperită în 1799, care poartă inscripţii în scrierea demotică şi în greacă, celebră pentru a fi oferit primele indicii care au stat la baza descifrării hieroglifelor egiptene, (n. trad.)

„masculin” este dăunător, la fel şi prea mult „feminin”. Armonia se obţine atunci când energiile yin şi yang se află în echilibru. Yin şi yang nu sunt considerate ca fiind în conflict: ele depind una de cealaltă. Acest

Fig. 13 Simbolul yin/yang şi unele caracteristici ale acestuia echilibru nu este static, deşi adesea este prezentat în acest fel. Este vorba despre un echilibru dinamic, fluctuant, care duce la creştere, schimbare şi armonie. Un echilibru static ar conduce la rigiditate şi moarte, fără o reînnoire. Viaţa este privită ca un ciclu continuu de yang şi yin. Moartea conduce la o viaţă nouă, odihna asigură reînnoirea şi o nouă activitate, noaptea este urmată de zi, iarna de vară. Aceste modificări fac parte din ciclul natural şi armonios al vieţii.

Deşi într-un anumit moment poate predomina fie yin, fie yang, de-a lungul timpului ele se află într-o stare de armonie. Aceste modificări alcătuiesc o parte a unui ciclu complementar, însă există momente când yang sau yin manifestă o predominanţă neechilibrată. Excesul de energie yang determină o activitate frenetică, fără timp de odihnă şi refacere; fără efectul de răcire al yin-ului apare un exces de căldură şi creştere. În absenţa efectului stimulator şi a focului energiei yang, excesul yin produce toropeală şi apatie. Peisajele pot fi considerate ca reprezentând yin sau yang. Un peisaj yin este plat, dar nu în totalitate; un peisaj yang este muntos, dar nu prea abrupt. Fiecare extremă reprezintă un exces al calităţii respective. Conceptul de yin şi yang poate fi aplicat şi altor situaţii. Activitatea economică frenetică pe care au cunoscut-o multe ţări în anii ’80 poate fi privită ca un exces de yang, care este aproape inevitabil contrabalansat de o recesiune, deci un exces de yin. Clima poate fi considerată şi ea ca prezentând un exces de yin sau yang. Un climat fierbinte şi uscat are un exces de yang, în timp ce un

climat umed şi rece evidenţiază prea mult yin. Aceste dezechilibre din cadrul mediului înconjurător sau care apar la nivelul unei persoane pot provoca îmbolnăvire fizică. Tipul bolii este corelat cu excesul de yin sau yang. Bolile de tip yang sunt caracterizate prin căldură şi activitate în exces; bolile de-tip yin – prin stări congestive şi de deprimare. Acolo unde Ch'i-ul nu prezintă un flux, rezultă paralizie. Astfel, din punctul de vedere al concepţiei Feng Shui, dezechilibrele care se produc într-un individ evidenţiază adesea dezechilibrele din mediul exterior al persoanei respective. Se menţionează, de asemenea, că persoanele de acest fel nu pot ajunge la o armonie cu ele însele decât cu dificultate, sau chiar se află în imposibilitatea de a atinge această stare, atâta timp cât mediul înconjurător este lipsit de armonie, datorită excesului de yin sau yang.

Armonia fluxului Ch'i este, deci, de o importanţă vitală: această armonie nu este privită ca un lux, ci ca o necesitate, pentru atingerea unei vieţi sănătoase şi armonioase. Dacă fluxul Ch'i-ului este armonios, el poate fi intensificat, pentru a stimula creşterea, bunăstarea, abundenţa şi norocul. Desigur, acest lucru trebuie efectuat cu competenţa necesară pentru a fi siguri că niciuna dintre modificările produse nu va provoca acumularea unei cantităţi prea mari de energie yang. Absenţa Ch'i-ului, datorită blocării într-un fel oarecare a fluxului, poate conduce la sărăcie şi lipsă de succes. Mai frecvent, se întâmplă ca fluxul Ch'i să se producă, însă să fie afectat de un dezechilibru între yin şi yang. Dacă există prea multă energie yin, se va constata o stare de încetineală şi o lipsă de vitalitate, ce vor trebui contrabalansate prin intensificarea calităţilor yang ale peisajului. Fluxul Ch'i poate fi afectat şi de prezenţa unui exces de yang, astfel încât creşterea devine necontrolată şi neechilibrată, fără a se acorda atenţia cuvenită hranei şi odihnei. În acest caz, trebuie accentuate calităţile yin ale peisajului.

Alegerea locului

Se verifică mai întâi peisajul, apoi clădirile vor fi amplasate în poziţia cea mai favorabilă, luându-se în consideraţie fluxul natural al Ch'i-ului în cadrul peisajului şi modul în care peisajul va fi modificat prin ridicarea clădirilor. Dacă peisajul manifestă prea multe calităţi yang, este ideal să se amplaseze clădirea acolo unde există unele calităţi de tip yin. De pildă, într-o zonă muntoasă, casa va fi amplasată, pe cât posibil, într-o vale. Este preferabil că parcela pe care este situată casa să fie pătrată sau dreptunghiulară, clădirea fiind orientată cu faţa către sud, pentru a se utiliza din plin soarele. Clădirea ideală are o formă regulată, fiind de obicei pătrată sau dreptunghiulară, dar, datorită considerentelor economice şi practice, acest lucru nu este întotdeauna posibil. Adesea, expertul Feng Shui trebuie să lucreze cu case care sunt deja construite, văzându-se nevoit să corecteze problemele care au fost create de modul în care ele au fost aşezate. Acestea ar putea fi mai greu de remediat, cu atât mai mult cu cât există posibilitatea că respectivele considerente de ordin practic şi economic să limiteze ceea ce se poate face. Expertul Feng Shui e capabil să acţioneze atât asupra casei în sine, cât şi asupra peisajului în care. Este amplasată.

Ameliorarea peisajului

Chiar dacă o clădire nu poate fi aşezată în poziţia ideală, este posibil ca peisajul să fie modificat, astfel încât Ch'i-ul să circule într-un flux mai regulat, iar între yang şi yin să se stabilească un oarecare echilibru. Uneori, se modifică forma dealurilor şi direcţia micilor cursuri de apă, pentru ca fluxul energiei să devină mai sănătos. Nivelul terenului poate fi ridicat sau coborât, pentru a se armoniza fluxul energetic. Acolo unde terenul este foarte plat, pot fi ridicate mici dâmburi, iar acolo unde este foarte abrupt, el poate fi rotunjit şi „îndulcit" prin reducerea schimbărilor

bruşte de direcţie. Pomii se plantează, de obicei, în anumite locuri pentru a se intensifica şi corecta fluxul Ch'i-ului. Apa este considerată ca simbolizând banii, deoarece ea joacă un rol esenţial în cultura orezului, şi din această cauză casele care au vedere către apă sunt foarte căutate. Pentru aceleaşi motive vederea spre apă favorizează şi afacerile. În Hong Kong, se spune că băncile Hong Kong şi Shanghai au ajutat guvernul în diferite probleme cu scopul de a-şi putea păstra vederea către Portul Victoria, care putea fi privit din clădirile lor. Cu toate acestea, dacă o clădire este amplasată pe un promontoriu ascuţit, nimic nu va fi în stare să împiedice scurgerea banilor. Când pe teritoriul unei proprietăţi curge un pârâu, aceasta poate aduce noroc, dar poate provoca şi scurgerea rapidă a banilor. Un mic ochi de apă din grădină trebuie amplasat, de asemenea, cu grijă. El trebuie să fie suficient de aproape de clădire, pentru a intensifica Ch'i-ul, dar nu prea aproape, deoarece poate fi un pericol potenţial. Apele stagnante sau poluate pot provoca, de asemenea, probleme locuitorilor unei clădiri. Dacă ne referim la stresul teluric, apa este privită întotdeauna ca având o influenţă negativă asupra unui mediu, dar acest lucru se referă mai mult la apele freatice decât la cele supraterane. Drumurile şi râurile drepte trebuie evitate, deoarece conduc Ch'i-ul prea repede şi se caracterizează prin prezenţa unui exces de yang. Un expert în arta Feng Shui ar dori să schimbe viteza de curgere a unui astfel de râu, pentru ca acesta să devină mai lent. În caz contrar, banii, sănătatea şi prosperitatea se vor „scurge" în afara clădirii, nu vor putea fi reţinute în interior. Chiar şi pentru cei care nu acceptă conceptele de yin, yang şi Ch'i, recomandările experţilor Feng Shui sunt potrivite din punct de vedere practic. Un râu al cărui curs este prea drept poate provoca inundaţii. O clădire situată pe un teren complet plan este puternic expusă acţiunii elementelor naturii. Pomii plantaţi corect o vor proteja împotriva vânturilor puternice. Un curs de apă sau un eleşteu situat prea aproape de fundaţie poate provoca stricăciuni prin umiditate. De asemenea, nu

este bine nici să trăim în apropierea apelor poluate.

Ameliorarea clădirilor

Chiar dacă o clădire este ideal amplasată în peisaj, interiorul acesteia poate afecta norocul şi fluxul pozitiv al Ch'i-ului. Dar clădirile pot fi şi ele modificate. Intrarea în clădire are o importanţă specială, deoarece, simbolic, ea reprezintă locul de pătrundere a Ch'i-ului. Ea trebuie să fie suficient de deschisă, pentru a permite intrarea nestingherită a Ch'i-ului, dar suficient de închisă, pentru a-i proteja pe locuitori. Cu alte cuvinte, intrarea trebuie să fie astfel construită încât să asigure un echilibru al calităţilor yin şi yang. Intrarea în Centrul Comercial Asiatic Hong-Kong/SUA, din Oakland, California, a fost modificată la sfatul unui expert Feng Shui, prin îndepărtarea unei coloane centrale, despre care s-a spus că ar bloca Ch'i-ul la intrarea în complex. Pot fi adăugate noi ferestre, iar colţurile pot fi rotunjite. Mobila poate fi mutată, pentru a se obţine un aranjament mai plăcut, sau poate fi total îndepărtată. Există părerea că paturile şi birourile trebuie astfel amplasate încât, acolo unde este posibil, să poată fi văzută uşa, pentru a se evita situaţiile de a fi surprinşi de intrarea neobservată a unei persoane.

Pentru îmbunătăţirea Ch'i-ului dintr-o clădire, se poate apela la morişti, clopoţei, fluiere, dispozitive mobile, pietre şi statuete. Fiecare tip de obiect îşi are propriile caracteristici şi modul propriu de a influenţa Ch'i-ul, iar amplasarea sa prezintă o importanţă vitală. Se consideră că aşezarea mai multor uşi în şir determină o mişcare prea rapidă a Ch'i-ului; într-o astfel de situaţie, pe cadrul uneia dintre uşi se poate amplasa un dispozitiv mobil sau o morişcă de vânt, pentru a se domoli fluxul Ch'i. Plantele se folosesc şi sunt utile în special acolo unde există o tendinţă de stagnare. Într-un hol întunecos, expertul în Feng Shui va dori să amplaseze mai multe lumini.

Concepţia care se află la baza folosirii diferitelor obiecte pentru intensificarea fluxului Ch'i-ului ia în consideraţie natura simbolică a acestora. De pildă, o serie de lumini puternice, amplasate strategic, sunt considerate a reprezenta soarele şi fluxul său pozitiv de energie yang şi sunt folosite pentru a contrabalansa o cantitate prea mare de energie întunecată (yin). Plantele îi amintesc omului de natură şi creştere. Fluierele simbolizează securitatea şi bunăvoinţa, deoarece, în trecut, ele se foloseau pentru anunţarea veştilor bune. Amplasarea obiectelor are şi un aspect legat de bunul simţ: obiectele grele sunt folosite pentru stabilizarea Ch'i-ului, iar oglinzile pentru reflectarea Ch'i-ului negativ. Sarah Rossbach descrie oglinzile ca fiind remedii universale… „aspirină" artei Feng Shui. Ele pot fi folosite şi pentru a se echilibra camerele rău proporţionate, redirecţionând Ch'i-ul în sens pozitiv şi eliminând stagnarea acestuia în anumite locuri.

Culorile sunt, de asemenea, importante, nu numai pentru crearea unui mediu plăcut, ci şi pentru simbolul lor: verdele este folosit pentru stimularea creşterii, iar galbenul pentru a reprezenta soarele. Obiectul potrivit amplasat într-un loc nepotrivit nu va da rezultate şi va putea chiar vătăma fluxul Ch'i.

Atunci când privim un anumit loc, este întotdeauna important să avem în vedere echilibrul dintre yin şi yang. Dacă unui loc ce prezintă un exqss de energie yin i se adaugă elemente yin, va rezulta un dezechilibru mai pronunţat al fluxului Ch'i şi o intensificare a stării de disconfort a ocupanţilor locului respectiv.

În cartea sa referitoare la amenajarea interioarelor, ***Interior Design with Feng Shui*** (p. 123), Sarah Rossbach face un comentariu interesant în legătură cu calculatoarele:

„Conform experţilor moderni în Feng Shui, calculatoarele afectează Ch'i-ul. Calculatoarele pot fi bune

şi stimulative la birou. Ele pot determina o creştere a inteligenţei şi o acumulare de cunoştinţe. Cu toate acestea, cel care lucrează la calculator trebuie să stea cu faţa către uşă; în caz contrar, după un timp, va suferi de astenie”.

Feng Shui se preocupă de alura şi forma peisajului şi clădirilor şi de modul în care acestea modelează şi distorsionează energia Ch‘i. Filosofia Feng Shui confirmă existenţa unei legături foarte strânse între om şi mediul său de viaţă: nu este posibil să apreciezi starea de sănătate a unui om fără a analiza mediul în care trăieşte acesta…

Evident, există o serie de corelaţii între stresul teluric şi Feng Shui. Ambele discipline se ocupă de modul în care mediul înconjurător poate influenţa omul. După cum subliniază Nicholas Fernee:

„La nivel mai general, datele despre stresul teluric… au confirmat efectul dramatic pe care apele subterane îl pot avea asupra sănătăţii, acestea fiind cunoscute în Feng Shui sub numele de Sha sau «vapori otrăvitori», care constituie un exemplu de Ch‘i negativ”. 21

Atât stresul teluric, cât şi Feng Shui se preocupă de studiul energiei locurilor. Ambele folosesc anumite remedii – în unele cazuri, chiar aceleaşi – pentru a modifica şi îmbunătăţi această energie. Dar, în timp ce expertul Feng Shui vorbeşte despre Ch‘i şi Sha, persoana specializată în probleme de stres teluric discută despre spectrul electromagnetic, frecvenţa undelor şi rezonanţă.

În ciuda acestei suprapuneri, nu se poate afirma că, prin corectarea energiilor geopatice, se corectează automat şi Ch’i-ul, sau că aplicând toate preceptele Feng Shui, vom corecta toate energiile geopatice. Într-o oarecare măsură, cele două discipline analizează tipuri diferite de energie, deşi există şi multe puncte comune. S-ar putea spune că, pentru a se obţine o imagine completă asupra energiei unui anumit loc, ar fi bine să fie consultat

atât un expert Feng Shui, cât şi un specialist în probleme de stres teluric. Primul va urmări să asigure armonia şi prosperitatea locului, în timp ce al doilea se va concentra asupra corectării energiilor telurice negative.

9. Autoajutorarea şi protecţia individului

A

În capitolul 7, am analizat diferitele moduri de combatere a stresului teluric în clădiri; în capitolul de faţă, vom urmări modul în care oamenii se pot proteja. Chiar în cazul când casele şi locurile lor de muncă sunt protejate, oamenii pot avea probleme cu stresul teluric din casele prietenilor, din locurile de vacanţă, din magazine etc.

Din păcate, una dintre problemele expunerii constante la acţiunea stresului teluric o reprezintă faptul că apare o slăbire a capacităţii celor care suferă de acest stres de a lua şi duce la îndeplinire deciziile necesare. Ca rezultat al acestui fenomen mulţi indivizi au nevoie de ajutor pentru a lua măsurile necesare, în vederea corectării locuinţelor, şi chiar pentru a întreprinde cele mai simple măsuri de autoajutorare. În mod frecvent, aceşti oameni par lipsiţi de energia şi de voinţa necesare schimbărilor, astfel încât lasă impresia că nu ar mai fi deranjaţi de aceste energii negative.

Starea generală a sănătăţii

Starea generală a sănătăţii unei persoane va influenţa capacitatea sa de a rezista la efectele stresului teluric. Cu cât suntem mai sănătoşi, cu atât rezistăm mai bine la toate tipurile de stres teluric. Desigur, acest lucru este valabil pentru orice formă de stres, cum ar fi ***ce***| provocat de cantitatea mare de compuşi toxici de care suntem asaltaţi. În cazul unei boli, oamenii caută să identifice o singură cauză, dar lucrurile sunt mult mai puţin clare. Majoritatea dezechilibrelor au la bază mai

mulţi factori, care provoacă efecte ce se acumulează treptat. Suma acestor factori este cea care determină individul să treacă pragul de la sănătate la boală. Nu este posibil să se afirme că boala este provocată de ***o singură cauză.*** Deşi această carte se referă la stresul teluric, nu doresc să sugerez că acesta este ***cauza*** unei boli, ci, mai degrabă, că el trebuie privit ca un factor major care influenţează multe probleme de sănătate. Într-un anumit fel, rolul acestor factori poate fi ilustrat prin comparaţia cu o găleată, la umplerea căreia fiecare factor prezent mai adaugă o cantitate de apă. În fig. 14, această situaţie este reprezentată în mod sugestiv. Dacă stresul teluric este puternic şi de durată, în găleată se acumulează o cantitate mare de apă. Situaţia este similară şi pentru toţi ceilalţi factori. Simptomele apar atunci când găleata s-a umplut complet, astfel încât apă începe să curgă în afară; dar până când s-a ajuns la acest stadiu, apa s-a strâns pe nesimţite în găleată, de-a lungul timpului.

Stresul teluric poate fi privit ca fiind o parte din sarcina care apasă asupra unui individ. Alţi factori – inclusiv poluarea mediului, prin intermediul gazelor de eşapament emisele automobile, al fumului de tutun şi al altor substanţe prezente în aer, sau prin compuşii chimici din sol şi apă, alergii, deficitul de substanţe nutritive, alimentaţia proastă, lipsa de mişcare, expunerea la acţiunea virusurilor şi bacteriilor, poluarea electromagnetică produsă de televizoare şi calculatoare, problemele de ordin emoţional şi financiar – se combină şi contribuie la şubrezirea stării de sănătate a individului.

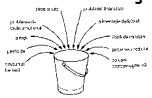

Fig. 14 Forme de stres care contribuie la umplerea *„paharului”.*

*I*nterveţia în oricare dintre aceste domenii poate

asigura îmbunătăţirea stării de sănătate şi poate reduce sensibilitatea la stresul teluric. Odată cu abordarea problemelor de stres teluric, persoanele sensibile trebuie să se străduiască să-şi îmbunătăţească starea generală, cât mai mult posibil. Chiar dacă toate problemele menţionate sunt îndreptate, multe persoane pot, totuşi, prezenta o sensibilitate puternică faţă de energiile negative.

RADICALII LIBERI ŞI ANTIOXIDANŢII

O măsură foarte importantă pentru asigurarea sănătăţii organismului constă în consumul de substanţe antioxidante, care protejează corpul împotriva activităţii radicalilor liberi. Răspunzând unei anchete publice în Yorkshire, profesorul Gerald Scott, de la Universitatea Aston, specialist în acest domeniu, a arătat că activitatea radicalilor liberi din organism se intensifică datorită câmpurilor electromagnetice de putere. Activitatea radicalilor liberi este considerată ca fiind vinovată, cel puţin parţial, de procesul de îmbătrânire, fiind implicată în artrita degenerativă şi în bolile cardiovasculare. De asemenea, unii specialişti presupun că aceşti radicali sunt implicaţi şi în producerea cancerului. Radicalii liberi sunt sintetizaţi, în mod normal, ca produs secundar al metabolismului oxigenului şi al altor substanţe chimice din corp. Moleculele lor sunt puternic instabile şi caută să se combine cu alte molecule într-o manieră distructivă. Procesul este similar cu ceea ce se întâmplă atunci când un măr tăiat pe jumătate îşi schimbă culoarea, dacă este expus acţiunii aerului. Antioxidanţii formează legături cu radicalii liberi, împiedicându-i pe aceştia din urmă să atace membranele celulare şi straturile tisulare. Din acest motiv, antioxidanţii mai sunt numiţi şi „măturătorii” radicalilor liberi. Vitamina A, sub formă de beta-caroten, vitaminele C şi E, seleniul mineral, enzimele – de pildă, superoxid-dismutaza şi aminoacidul glutation – acţionează ca antioxidanţi. În prezent, există în comerţ multe formule cu supliment de antioxidanţi, care oferă combinaţii ale tuturor

acestor substanţe în una şi aceeaşi tabletă.

REDUCEREA EXPUNERII LA

POLUAREA ELECTROMAGNETICĂ

Este preferabil să se reducă expunerea la poluarea electromagnetică, în special în timpul somnului. Acest lucru este benefic pentru multe persoane; unii indivizi ajung chiar fanatici, căutând să înlăture din casele lor cât mai multe dispozitive electrice. O asemenea atitudine nu este necesară decât în cazuri extreme; pentru majoritatea persoanelor, se pot observa îmbunătăţiri spectaculoase ale stării lor de sănătate numai cu modificări minore. Mulţi dintre cei care m-au consultat au descoperit că se odihnesc mai bine dacă renunţă la folosirea dispozitivelor electrice de încălzire a aşternutului sau dacă deconectează aceste dispozitive în timpul nopţii. Totuşi, trebuie amintit că numai simpla conectare a dispozitivului la priză, chiar dacă comutatorul nu a fost acţionat, produce apariţia câmpului electric. Desigur, multe persoane au ceasornice electrice sau maşini electrice pentru pregătirea ceaiului, care sunt amplasate pe noptiera de lângă pat, în apropierea capului, fapt care poate fi dăunător pentru persoanele sensibile. Este foarte simplu să se verifice dacă îndepărtarea acestor dispozitive, pentru o anumită perioadă de timp, determină o schimbare pozitivă pentru sănătate, în general, sau, în mod special, pentru calitatea somnului din timpul nopţii. O metodă simplă de precauţie constă în utilizarea, în dormitor, a ceasurilor mecanice sau cu baterie. Firma „Powerwatch”, din Marea Britanie, recomandă ca atât ceasurile electrice, cât şi maşinile de pregătire a ceaiului să fie ţinute la distanţă de cel puţin un metru faţă de pat. S-a sugérat faptul că arcurile din metal ar putea amplifica energia negativă; de aceea, merită să încercăm o somieră fabricată din alt gen de materiale. Purtarea ceasurilor mecanice, în locul celor electronice, poate avea efecte benefice pentru unele persoane, iar reorganizarea modului

de amplasare a calculatoarelor şi procesoarelor de cuvinte la locul de muncă poate exercita un impact semnificativ asupra sănătăţii. În cazul când ideile menţionate mai sus sunt aplicate în practică, parţial sau total, se va observa repede dacă merită să se persevereze.

Dacă locuinţa dumneavoastră este amplasată în apropierea unei substaţii electrice, este bine să vă organizaţi astfel aranjarea dormitorului încât toată lumea, şi în special copiii, să doarmă la o distanţă cât mai mare faţă de această substaţie. Multe personalităţi ştiinţifice nu acceptă faptul că substaţiile electrice pot crea probleme, dar îngrijorarea privind acest subiect este suficient de mare pentru a ne determina să optăm pentru precauţie, chiar dacă greşim.

DISPOZITIVE DE PROTECŢIE

Pe piaţă, există multe dispozitive care oferă protecţie împotriva stresului teluric şi/sau poluării electromagnetice. Desigur, majoritatea acestora oferă o oarecare protecţie împotriva anumitor forme de stres teluric, dar este îndoielnic faptul că vreuna dintre acestea, inclusiv cele recomandate de mine personal, ne-ar putea proteja împotriva tuturor formelor. Aceasta nu înseamnă că ele nu sunt utile; totuşi, este important ca posesorul unor astfel de dispozitive să nu se amăgească de bunăvoie cu ideea unei false securităţi, respectiv să creadă că este total protejat. Mulţi dintre furnizori acceptă o garanţie de tipul returnării costului aparatului, acceptând că acesta să fie testat cu un risc financiar minim din partea clientului.

A avea la îndemână un dispozitiv de acest gen nu înseamnă însă că totul este în ordine în casă. Chiar dacă pentru casă şi locul de muncă s-au aplicat corecţii, purtarea unui dispozitiv de acest fel constituie o idee excelentă pentru orice persoană care manifestă o sensibilitate specială faţă de stresul teluric. Totodată,

asemenea dispozitive sunt utile în cazul când problemele geopatice nu pot fi corectate, aşa cum se întâmplă uneori la locul de muncă.

Transformatoare vitale

Dispozitivele de acest fel sunt confecţionate de către dr. Jimmy Scott, întemeietorul kinesiologiei sănătăţii. El a construit o serie întreagă de asemenea transformatoare, care ajută individul în rezolvarea multor probleme, ca de pildă: înlăturarea spaimei, controlul emoţiilor, îmbunătăţirea memoriei. Un transformator vital este un cristal care a fost programat în mod specific, pentru a-l ajuta pe purtător să facă faţă unei anumite probleme, şi din această cauză el emite un anumit tip de energie. Prin teste atente de kinesiologie, dr. Scott a stabilit că cel mai potrivit cristal pentru a înmagazina programul de combatere a stresului teluric este cuarţul trandafiriu. El trebuie purtat deasupra extremităţii superioare a sternului; deşi nu oferă protecţie împotriva tuturor problemelor de stres teluric, el asigură, totuşi, o protecţie reală împotriva diferitelor tipuri de energie negativă.

Dispozitive „gizmo”.

Un „gizmo” ajută la corectarea problemelor de spin energetic. El are forma unei monede mici, de 10 pence, şi este purtat, de obicei, pe partea stângă a corpului, fie direct pe piele, fie peste maximum trei straturi de îmbrăcăminte. Spinul energetic este afectat datorită şederii în faţa computerului, a televizorului, precum şi datorită expunerii la lumină fluorescentă, linii electrice, ceasuri electronice, telefoane, microunde etc. Dispozitivul „gizmo”, fabricat în Columbia Britanică, este alcătuit dintr-un grup de componente electronice introduse într-o răşină provenită de la o specie de arbori din Africa de Sud. Componentele nu funcţionează la fel că aparatele electronice, deoarece nu există baterii, în general,

dispozitivul este purtat în timpul orelor de veghe, dar există şi cazuri când trebuie să fie purtat tot timpul sau numai câteva ore pe zi. Durata optimă de purtare poate fi stabilită prin testarea atentă a muşchilor, ori prin radiestezie.

Eliminarea câmpului magnetic din corp

O formă oarecum bizară de tratament, care pare a da rezultate în cazul multor persoane, constă în utilizarea unui motor cu utilizări alternabile pentru „degaussarea" (demaşnetizarea) corpului. Gaussul este o unitate de măsură a câmpului magnetic. În cazul indivizilor care manifestă o sensibilitate specială faţă de câmpurile electromagnetice, demagnetizarea corpului poate avea efecte benefice. Este important să se folosească un motor de curent alternativ şi nu un motor cu vibraţie – probabil că cel mai convenabil motor de acest gen este cel de la uscătorul de păr. Imediat după acţionarea comutatorului, uscătorul trebuie plimbat de-a lungul întregului trup, ţinându-se ţeava de evacuare către corp. De obicei, această operaţie trebuie efectuată în mod regulat. Întrucât copiii mici se sperie atunci când încercaţi să efectuaţi o asemenea manevră, este mai bine să folosiţi un dispozitiv de demagnetizare pentru capul de înregistrare al casetofonului, deoarece acesta este silenţios. Casetele speciale care demagnetizează casetofoanele nu sunt potrivite. Veţi avea nevoie de unul «au mai multe dispozitive de tip vechi, care se cuplează la priză. Este important ca, atunci când efectuaţi operaţia menţionată, să nu aveţi asupra dumneavoastră cărţi de credit sau alte cartele cu bandă magnetică, fiindcă există posibilitatea ca informaţia înregistrată pe acestea să fie ştearsă. Această tehnică de „degaussare" a fost elaborată de dr. Jimmy Scott, fondatorul kinesiologiei sănătăţii.

Mama uneia dintre clientele mele s-a plâns că, după ce se întorcea la serviciu, avea mereu dureri de cap, dar

numai în zilele când muncea. Ea era convinsă că situaţia se datora faptului că lucra cu unităţi de afişaj video, dar nu ştia ce ar putea face, în afară de a renunţa la respectiva slujbă. I-am sugerat să folosească un uscător de păr, aşa cum am menţionat, efectuând operaţia o dată pe săptămână. După două luni, m-a anunţat că, din momentul aplicării procedeului, nu a mai avut nicio durere de cap. Era complet dezorientată, fiindcă nu-şi imaginase că o asemenea metodă putea funcţiona, dar şi încântată de faptul că avea posibilitatea de a-şi continua activitatea fără probleme.

Un alt client m-a anunţat că situaţia eczemei sale se înrăutăţise din nou. El îşi cumpărase un calculator, pe care îl folosea mult timp. De îndată ce a început operaţia de demagnetizare cu uscătorul de păr, eczema a început din nou să regreseze.

Rapid, s-a observat un efect pozitiv, dar neaşteptat, al „degaussării”. Oamenii care petreceau foarte mult timp privind la televizor au afirmat că după această operaţie le venea mai uşor să se desprindă din faţa ecranelor. Ei păreau a-şi fi pierdut „dependenţa” de televizor. Acest efect secundar s-a dovedit atât de puternic încât, în prezent, eu le sugerez procedeul utilizării uscătorului de păr tuturor persoanelor care consideră că pierd prea mult timp în faţa televizoarelor. Şi în acest caz efectul este temporar; ca atare, este nevoie că procedeul să fie repetat în mod regulat.

Chiar atunci când casa şi locul de muncă au fost supuse corecţiilor, unele persoane suferinde nu se pot însănătoşi. Acest lucru se poate datora faptului că stresul teluric le-a zdruncinat funcţionarea organismului într-o asemenea măsură încât trebuie aplicat un tratament pentru fortificarea şi reechilibrarea lui. Situaţia poate fi asemănată cu arderea unei siguranţe în cazul supraîncărcării circuitului. Într-o astfel de situaţie,

îndepărtarea ultimului aparat introdus în priză nu este suficientă pentru a face sistemul să funcţioneze din nou, ci vor trebui înlocuite una sau mai multe siguranţe. Întorcându-ne acum la analogia cu găleata, trebuie să arătăm că nu este suficient să oprim acţiunea de adăugare a apei; găleata va trebui golită. Persoana suferindă poate proceda la fel, consultând un specialist cu reputaţie, care va acţiona în direcţia corectării distrugerilor provocate de expunerea la stresul teluric. În aceste cazuri, practicienii care lucrează cu dezechilibre ale formelor de energie subtilă par a obţine rezultate mai bune decât cei care aplică alte terapii.

Dependenţa faţă de stresul teluric

Pentru a complica şi mai mult lucrurile, unii oameni par a se obişnui cu stresul teluric într-un mod similar celor cu forme mascate de alergie alimentară, care se obişnuiesc cu alimentele ce le provoacă alergia. Persoanele care îşi creează obişnuinţă faţă de stresul teluric îşi vor stabili locul scaunului preferat în cel mai rău punct al casei. Dacă ei schimbă casă, vor alege o alta având, practic, aceleaşi probleme. În cazul acestor persoane nu se poate spune că simptomele s-au agravat ori s-au instalat brusc după mutarea la domiciliul actual; ei au fost expuşi şi mai înainte la acţiunea aceloraşi factori şi există toate motivele să considerăm că sănătatea lor a continuat să se deteriorareze. Atunci când stresul teluric este corectat, asemenea persoane pot prezenta o temporară înrăutăţire a simptomelor sau chiar simptome diferite. Acest lucru durează, de obicei, numai câteva zile. Dacă problema persistă, ar putea fi necesare modificări ale locuinţei, eventual prin introducerea unor dispozitive de corecţie.

La prima vedere, pare ciudat faptul că ne-ar putea fi „pe plac” lucruri care ne fac rău. Nu trebuie decât să vă gândiţi la fumat şi la consumul de droguri pentru a vă da seama de modul cum se întâmplă aceasta în mod obişnuit.

Dar există şi motive de ordin fiziologic care explică acest fenomen. Câmpurile electromagnetice – dar probabil şi stresul teluric – intensifică sinteza endorfinelor, un echivalent biologic natural al morfinei. Din păcate, endorfinele, substanţa naturală care anihilează durerile, creează dependenţă, dacă sunt produse o perioadă îndelungată. Atunci când un om lucrează sau trăieşte într-o zonă cu stres teluric ridicat, poate apărea o situaţie similară. În concluzie, dacă situaţia este corectată şi sinteză endorfinei se opreşte sau este redusă brusc, persoana se poate simţi mai rău, deoarece trece printr-un proces similar cu întreruperea drogului. Faptul că atare nu constituie un motiv de a nu ataca problema: reacţia faţă de modificarea nivelului de endorfină este de natură temporară, iar pe termen lung persoana afectată se va simţi probabil mult mai rău, dacă energiile negative nu vor fi corectate.

Adesea, nu este suficientă numai corectarea unui loc; dacă persoanele din locul respectiv doresc să-şi redobândească sănătatea, trebuie avute în vedere şi vătămările suferite de aceste persoane. Similar, nu este suficient să se acorde ajutor individului ça atare, dacă el se reîntoarce să trăiască în acelaşi mediu care i-a provocat la început unul sau mai multe neajunsuri. Deci este ideal ca acolo unde stresul teluric a subminat sănătatea unei persoane să se treacă la o dublă abordare a problemei.

10. Perspectivele

Inevitabil, o parte dintre cele ce s-au scris în această carte sunt afirmaţii de natură speculativă, deoarece observaţiile pe care le-am făcut nu se sprijină pe suficiente dovezi. Parţial, acest lucru se datorează şi modului de finanţare a cercetărilor. Marile companii nu ar obţine niciun fel de beneficii financiare din demonstrarea faptului că oamenii pot suferi din cauza câmpurilor electromagnetice. De fapt, lucrurile stau exact invers. O mare parte dintre cercetările din acest domeniu sunt

finanţate din fondurile personale ale celor care lucrează efectiv, astfel încât s-ar putea să mai treacă mulţi ani înainte de a se obţine un număr suficient de probe pentru a convinge autorităţile medicale şi industriale de necesitatea de a efectua cercetări urgente. Cred că vor mai trece zece ani până vom aduna suficiente probe pentru a convinge pe mulţi dintre cei sceptici, dar sunt sigură că acest lucru se va întâmpla. Din păcate, mulţi dintre cei care lucrează în domeniu, înregistrând cele mai mari succese, nu îşi publică rezultatele (şi nici măcar nu îşi fac reclamă). Este însă foarte important ca acest lucru să se întâmple, astfel încât să se poată acumula un număr copleşitor de date, atât în ceea ce priveşte poluarea electromagnetică provocată de om, cât şi domeniul mai dificil al stresului teluric. În primul caz se adună tot mai multe probe referitoare la expunerea omului la sursele de tipul liniilor electrice şi al ecranelor unităţilor cu afişaj video, fapt care nu poate fi decât în folosul înţelegerii generale şi al obţinerii unui răspuns la cea de-a doua problemă.

Anticiparea îmbolnăvirilor

Primele probe necesare pentru a dovedi cazurile de stres teluric aparţin probabil zonei care găzduieşte capacitatea de a anticipa îmbolnăvirile, exclusiv pe baza informaţiilor despre clădire. Desigur, îmbolnăvirile pot apărea şi acolo unde nu există stres teluric; ca atare, între cele două elemente nu există o corelaţie totală. Personal, aş dori să am posibilitatea de a examina mai multe birouri şi fabrici, astfel încât să pot face unele prognoze ale absenteismului şi ale diferitelor cazuri de boală. Mulţi dintre criticii care nu recunosc conceptul de stres teluric se retrag atunci când îşi dau seama de posibilităţile utilizării sale în scop de prognoză. Acest aspect este mult mai convingător decât aducerea unor probe dovedind faptul că persoanele care au plătit onorarii pentru aranjarea locuinţelor se simt, ulterior, mai bine. În acest

caz, scepticii vor protesta, susţinând că este vorba de un „efect placebo” sau că „se simt mai bine deoarece au plătit pentru asta”.

Echipamente pentru testare în prezent, se lucrează la proiectarea unor dispozitive care pot detecta energiile geopatice. Dacă energiile sunt de natură pur electromagnetică, acest lucru va fi posibil în viitorul nu prea îndepărtat. Există deja unele elemente de încurajare, în special în Germania. Dacă însă o parte dintre aceste energii telurice negative sunt situate, într-un fel, dincolo de spectrul electromagnetic, acest lucru s-ar putea să nu fie posibil pe baza cunoştinţelor ştiinţifice actuale. Pentru a măsura o anumită parte a acestor energii, va trebui să aşteptăm atingerea unor progrese importante în ceea ce priveşte înţelegerea ştiinţifică din alte domenii.

Documentare şi diferenţiere

Pentru cei care sunt deja convinşi de realitatea stresului teluric este nevoie de mult mai multă documentaţie şi de o descriere mai clară a energiilor individuale. Trebuie să dobândim capacitatea de a face cu precizie distincţia între diferite tipuri de energie, deoarece este clar că există mai multe tipuri diferite de energie telurică negativă, care pot interacţiona în mii de moduri. Cu timpul, s-ar putea să devină posibilă clasificarea acestor energii pe baza caracteristicilor acceptate în înţelegerea ştiinţifică actuală (frecvenţă, amplitudine, coerenţă etc.)

În capitolul 6, am menţionat faptul că cercetez o serie de calităţi homeopatice ale acestor energii. Radiesteziştii le pot utiliza ca mărturii, dar ele sunt accesibile şi altor persoane care studiază domeniul, sprijinindu-le în înţelegerea diferitelor energii. Multe persoane care au ţinut recipientele conţinând aceste energii cu eficienţă mărită pot simţi diferenţa dintre ele.

Aceste persoane vor menţiona apariţia unor senzaţii diferite la nivelul corpului: de pildă, vor simţi furnicături într-un braţ sau o senzaţie de răceală într-o anumită parte a corpului. Unii indivizi pot simţi chiar diferenţe în ceea ce priveşte recipientul – ei îl vor simţi fierbinte sau cu pulsaţii. Alte persoane pot avea atât senzaţii corporale, cât şi reacţii specifice faţă de recipient. Descrierea acestor diferenţe vine în special în ajutorul celor care îşi încep activitatea în domeniu.

De asemenea, sunt necesare mai multe informaţii cu privire la modul exact în care funcţionează materialele şi dispozitivele folosite pentru corectarea stresului teluric. Unele dintre ele sunt în mod clar profilate pe fixarea anumitor tipuri de energie, dar este puţin probabil ca faptul să fie valabil pentru toate. Totodată, diferitele dispozitive folosite pentru contracararea energiei negative au probabil la bază un anumit model. Dacă lucrurile stau astfel, înţelegerea conexiunilor ar fi utilă pentru toţi cei care lucrează în acest domeniu complex.

Aspecte juridice

O dezvoltare interesantă pare a se anunţa în domeniul juridic. Pe măsură ce conceptul de stres teluric şi impactul său negativ asupra sănătăţii lucrătorilor sunt tot mai larg acceptate, vor fi necesare anumite reglementări juridice, pentru a se stabili cine este răspunzător pentru corectarea problemei: proprietarii sau chiriaşii? S-ar putea foarte bine că această responsabilitate să fie stipulată în contractul de închiriere, în acelaşi mod în care se stabileşte responsabilitatea privind întreţinerea exterioarelor clădirii. Similar, atunci când este vorba de construcţii noi, va fi necesar să se stabilească dacă testele pentru verificarea existenţei unor probleme de stres teluric, atât înainte, cât şi în timpul construirii imobilului, constituie responsabilitatea constructorului. Asemenea situaţii cu implicaţii juridice vor ajuta publicul să devină

mai conştient de rolul stresului teluric în problemele sănătăţii şi bunăstării individului.

Legislaţia şi reglementările par a aparţine unui viitor îndepărtat; în schimb, existenţa şi efectul energiilor telurice negative trebuie stabilite înainte de a se ajunge la implicaţiile juridice.

Utilizări pozitive ale energiei geopatice

Stresul teluric şi poluarea electromagnetică au, în majoritatea cazurilor, o influenţă negativă asupra omului, dar există şi situaţii în care acţiunea lor se dovedeşte benefică. Când m-am dus împreună cu un prieten într-o zonă supusă unui puternic stres teluric, el a afirmat că locul îi plăcea, fiindcă îl făcea să se simtă foarte calm. Deoarece el este un individ care se relaxează greu, a perceput efectul de diminuare a energiei sale ca pe un efect calmant, deşi acţiunea pozitivă urma să fie de scurtă durată. În caz de expunere continuă, şi el ar fi simţit, desigur, o şubrezire a organismului şi o lipsă de energie.

Această experienţă sugerează însă o modalitate de a utiliza în viitor energiile telurice. Ar fi posibil să se acţioneze asupra energiilor din diferite camere, pentru a se asigura obţinerea unor locuri ca, line şi relaxante, destinate somnului şi odihnei, sau a unor locuri mai stimulative, pentru muncă. Aceasta ar lua în consideraţie conceptele de yin şi yang. Un dormitor ar necesita mai multe caracteristici yin, în timp ce spaţiul destinat unui birou ar avea probabil nevoie de mai mult yang. Fiecare cameră ar dispune de un termostat, astfel încât energia din interior să poată fi ajustată aşa cum se reglează astăzi temperatura şi iluminatul.

Undele electromagnetice pot fi şi ele folosite în scop de vindecare. Cu ocazia unei vizite în Rusia, dr. Cyril Smith a observat cum microundele milimetrice erau folosite la

tratarea unor dureri ale mâinii. El a relatat această în felul următor:

„În general, am observat o preocupare pentru aspectele privind sănătatea mediului în legătură cu câmpurile electromagnetice, precum şi o varietate de aplicaţii ale folosirii câmpurilor electromagnetice în scop terapeutic în U.R.S.S... Acestea variau de la aplicaţiile diagnostice, care cuprindeau întregul spectru electromagnetic, până la stimularea electrică a vindecării oaselor şi aplicaţii ale microundelor multimetrice în scopuri terapeutice". 22

CĂTRE UN MODEL MAI HOLISTIC

Energiile geopatice reprezintă o provocare la adresa modului nostru actual de a înţelege cum funcţionează corpurile şi ce anume le influenţează. Încorporarea cunoştinţelor noastre privind aceste fenomene în înţelegerea fenomenului de boală reclamă un punct de vedere mult mai holistic[8] asupra omului: un punct de vedere care să ia în consideraţie rolul Ch'i-ului, al corpurilor de energie subtilă, al meridianelor, chakrelor, yin-ului şi yang-ului. Acest punct de vedere ia în consideraţie importanţa armoniei şi echilibrului atât în interiorul corpului, cât şi între oameni şi mediul înconjurător.

În ***Needles of Stone Revisited,*** Tom Graves consideră pietrele străvechi ca o componentă implicată în vindecarea Pământului, semănând cu o formă de acupunctură aplicată acestuia. Unele dintre liniile energetice care traversează Pământul pot fi privite ca o parte a propriului său corp eteric. Aceste idei au condus la concepţia că Pământul îşi are sistemul propriu de energie subtilă şi propriul mecanism homeostatic de menţinere a

8 Holismul reprezintă teoria conform căreia universul, în special natura vie, este privit pe baza relaţiei organice sau funcţionale dintre parte şi întreg, (n. trad.)

sănătăţii.

Într-o lucrare privitoare la medicină planetară, intitulată ***Gaia, The Practicai Science of Planetary Medicine,*** James Lovelock socoteşte Pământul ca fiind:

„... un singur sistem fiziologic, o cantitate care este vie cel puţin în măsura în care, similar altor organisme vii, chimia şi temperatura să se autoreglează, pentru a oferi o stare favorabilă vieţii".

Autorul insistă asupra dezvoltării unei medicine planetare care s-ar ocupa cu studiul sănătăţii Terrei. Între alte probleme, el pledează pentru protejarea pădurilor şi pentru acordarea atenţiei cuvenite problemelor de poluare. La acestea, eu aş adăuga şi preocupările privind energiile care determină stresul teluric şi principiile Feng Shui, astfel încât să poată fi menţinută o stare favorabilă vieţii.

În cartea sa, ***The electric Shock Book*** (p. 263), Michael Shallis remarcă:

„Electricitatea şi magnetismul pot fi privite ca intermediari între lumea materială şi cea eterică; ele influenţează simţurile noastre în mod fizic, dar totodată ne leagă şi de alte tărâmuri ale creaţiei totale. Prin electromagnetism, putem percepe forţele subtile care acţionează în acele zone intangibile".

Mai presus de toate, energiile nevăzute ne ajută să ne amintim că şi noi reprezentăm mai mult decât nişte simple corpuri fizice dotate cu inteligenţă, că şi noi avem dimensiuni situate dincolo de ceea ce simţurile normale pot percepe. Avem o prezenţă energetică ce poate fi perturbată de alte prezenţe energetice şi ignorăm acest fapt în defavoarea noastră.

Ideea că benzina, gazele de eşapament ale motoarelor diesel, pesticidele, coloranţii artificiali şi

aditivii contribuie la degradarea sănătăţii a fost socotită odinioară ca fiind bizară. Astăzi, ea face parte din gândirea şi înţelegerea generală. La fel se va întâmpla şi cu stresul teluric. Expunerea continuă sau repetată la acţiunea stresului teluric va ajunge să fie privită ca un factor important care contribuie la apariţia unei serii întregi de boli şi se va recunoaşte faptul că această posibilitate trebuie avută în vedere în cazul tuturor bolilor. Pentru ca aceste probleme să poată fi serios tratate, medicii şi specialiştii în practici medicale alternative vor trebui să ajungă la o înţelegere a acestui fenomen.

Cartea de faţă aduce o contribuţie la apropierea noastră de acea zi.

Anexă: sindromul

„Bolii de clădire”.

A

În capitolul 1, am văzut cum stresul teluric constituie deseori un factor implicat în sindromul „bolii de clădire”. Acesta este un fenomen relativ nou, iar comentariile tot mai ample pe care le generează merită o discuţie mai largă. Se afirmă că sindromul „bolii de clădire” apare atunci când un număr mare de persoane se plâng de o stare proastă a sănătăţii, fenomen ce coincide cu prezenţa lor într-o anumită clădire. Cea mai mare parte a interesului pentru acest domeniu a fost generată de problemele care s-au constatat la clădirile ce adăposteau birouri, deşi fenomenul nu este limitat exclusiv la acest tip de condiţii de mediu. Organizaţia Mondială a Sănătăţii defineşte sindromul „bolii de clădire” ca fiind „un sindrom al acuzelor privind sentimente nespecifice ale unei stări maladive, a căror instalare este asociată cu ocuparea anumitor clădiri”.

În 1987, Wilson şi Hedge23 au examinat 4373 de persoane care lucrau într-un număr de 46 de clădiri şi au descoperit că 80% dintre acestea prezentau simptome pe care ele le atribuiau clădirii în care îşi desfăşurau activitatea. Scepticii au contraatacat, susţinând că oamenii aduc cu ei aceste boli, ca şi insatisfacţia de a munci, iar apoi, din cauză că petrec o perioadă atât de îndelungată a zilei la lucru (având adesea slujbe pentru care nu manifestă interes), ei aruncă toată vina asupra clădirilor în care îşi desfăşoară activitatea. Chiar atunci când, într-un birou, mai multe persoane acuză faptul că nu se simt bine, fenomenul este pus pe seama isteriei. Nici faptul că simptomele dispar sau se diminuează în timpul liber nu îi convinge pe sceptici, ei considerând că starea acestor persoane s-a ameliorat numai din cauză că nu lucrează. Totuşi, având în vedere că în acest domeniu s-au efectuat mai multe cercetări şi că s-au obţinut rezultate palpabile, numărul scepticilor s-a diminuat.

Sindromul „bolii de clădire” este adesea definit ca o deficienţă legată de ventilaţia şi încălzirea necorespunzătoare, de contaminarea chimică (aparate de xerox, substanţe folosite pentru curăţire etc.) şi de problemele corelate cu mucegaiuri şi bacterii. Acuzele privind „boala de clădire” se pot încadra în două categorii: clădirea provoacă îmbolnăvire său duce la apariţia unor stări de disconfort. Simptomele menţionate în mod obişnuit includ: oboseală, confuzie, dureri de cap, simptome de tipul gripei, erupţii ale pielii, afecţiuni ale ochilor, nasului, gâtului şi pieptului (adesea, implicând o stare de uscare a membranelor mucoase), ameţeală şi vărsături. Aceste simptome determină absenteism la locul de muncă, fluctuaţie mărită a personalului, eficienţă redusă şi moral scăzut.

Se consideră că problema a apărut ca rezultat direct al dezvoltării tehnologiei, deoarece multe clădiri sunt perfect închise, prin intermediul sistemelor de aer

condiţionat şi securitate. Acum câteva zeci de ani, funcţionarii îşi puteau deschide şi închide ferestrele birourilor, îşi puteau ajusta lumina după bunul plac şi, de asemenea, dacă doreau, aveau posibilitatea să se izoleze de ceilalţi prin închiderea sau deschiderea uşilor. Astăzi, oamenii lucrează de obicei în birouri mari, deschise, unde încălzirea, ventilaţia şi lumina se află sub un control central, care urmăreşte zone largi şi afectează multe persoane. Ferestrele nu sunt prevăzute cu sisteme de deschidere, deoarece aceasta ar micşora eficienţa sistemului de încălzire. În plus, este mai ieftin să se efectueze o recirculare a aerului decât să se aducă din afară, în mod continuu, cantităţi constante de aer. O securitate mai mare a clădirii înseamnă ţinerea mai multor uşi închise. În consecinţă, funcţionarii simt adesea neputinţa de a-şi modifica mediul de viaţă. E drept, de multe ori, mediul mai vechi de muncă era departe de a fi confortabil, dar cel puţin oamenii simţeau că au anumite posibilităţi de a schimba situaţia. Adesea, proprietarii acuză pe arhitecţi şi pe ingineri că nu ar fi prevăzut clădirea cu sistemele potrivite, iar inginerii şi arhitecţii, la rândul lor, îl blamează pe proprietar pentru a nu fi menţinut o infrastructură potrivită.

McIntyre şi Sterling24 au identificat şase factori care s-au dovedit a avea o puternică legătură cu prezenţa sindromului „bolii de clădire”. Aceştia sunt:

- O clădire închisă, în care ferestrele nu pot fi deschise după plac;
- sistemul mecanic de încălzire şi ventilaţie;
- utilizarea echipamentelor generatoare de noxe;
- iluminatul cu lumină fluorescentă;
- preocupările privind conservarea energiei;

-
- lipsa unui control individual asupra mediului de muncă.
-

Într-un raport al Laboratorului guvernamental pentru studii de chimie din Marea Britanie, dr. Surrinder Johal mai adaugă faptul că personalul care lucrează în birouri este mai expus decât cel de conducere şi că oamenii care prezintă cele mai multe simptome sunt aceia care nu au deloc sentimentul că ar putea controla mediul înconjurător.

Chiar în cazul celor mai îngrijite condiţii de muncă, este imposibil să se stabilească niveluri ale temperaturii, iluminatului şi umidităţii care să fie acceptabile tuturor. Totuşi, în Marea Britanie, instituţia autorizată a inginerilor însărcinaţi cu efectuarea lucrărilor de construcţii civile a elaborat o serie de recomandări pentru a controla diferiţii factori implicaţi în sindromul „bolii de clădire" 25. Aceştia sunt:

T*emperatura:* 19 – 23°C

Um*iditatea relativă:* 40 – 70% (cel puţin 55%, în cazul sistemelor de încălzire instalate sub planşeu)

A*erul proaspăt:* minimum 8 litri pe secundă, pentru fiecare persoană N 2Ş litri pe secundă în locurile unde se fumează mult

C*antitatea totală de aer furnizată:* 4 – 6 schimburi de aer pe oră

Vi*teza aerului:* O, l-o 3 metri pe secundă

Există o interacţiune a diferiţilor factori (temperatură, umiditate şi mişcarea aerului). De pildă, dacă umiditatea este redusă, pare a fi mai rece decât atunci când umiditatea este ridicată. Cifrele menţionate

mai sus sugerează că asigurarea condiţiilor ideale este relativ uşoară, dar cel mai bine este să se ajungă la un compromis între preferinţele individuale şi considerentele de ordin economic şi practic privind locul de muncă. Diferite persoane au preferinţe diferite, şi chiar acelaşi individ poate avea nevoie de condiţii diferite în diferite momente ale zilei. Asigurarea condiţiilor specifice este necesară în mod special în cazul persoanelor care suferă de o anumită boală. Unii astmatici, de pildă, se simt mai bine într-un mediu de căldură uscată, în timp ce alţii preferă un mediu mai umed. Este larg recunoscut faptul că, chiar şi atunci când o clădire a fost proiectată şi construită conform celor mai bune standarde, iar infrastructura sa este întreţinută în condiţii corespunzătoare, unele persoane sunt totuşi nemulţumite, din cauză că preferinţele lor individuale nu sunt satisfăcute. Multe clădiri nu sunt construite după standardele ideale, parţial datorită faptului că aceasta ar costa foarte mult; ca atare, trebuie să se selecteze o variantă acceptabilă din punctul de vedere al costului. Astfel, deşi este important, de pildă, să se aducă din exterior aer proaspăt, uneori acesta poate avea un grad mai avansat de contaminare decât aerul care a fost recirculat, un timp, prin clădire. În acest caz, trebuie să se ia o hotărâre cu privire la soluţia optimă, şi anume: este mai bine să se practice recircularea aerului, sau să se accepte costul suplimentar al purificării aerului proaspăt? Se solicită, de obicei, ca încăperile destinate maşinilor, care găzduiesc echipamentul pentru condiţionarea aerului, ca şi sistemul de conducte şi ţevi pentru transportul căldurii şi aerului în clădire să fie reduse la minimum, deoarece acestea reduc spaţiul închiriat. Totuşi, dacă conductele sunt prea mici, sistemul de aer condiţionat şi de încălzire va fi necorespunzător.

Adesea, îmbunătăţirea ventilaţiei duce la dispariţia sindromului „bolii de clădire”. Totuşi, nu este clar dacă ventilaţia proastă sau neadecvată constituie cauza

problemei. Este posibil ca îmbunătăţirea ventilaţiei să asigure diminuarea efectului altor agenţi nocivi, ca mucegaiuri, fum de ţigară şi substanţe chimice şi că nu atât ventilaţia, cât această reducere să fie factorul care asigură o îmbunătăţire a situaţiei.

În domeniul materialelor de construcţie, au intervenit multe modificări în ultimele decenii, materialele sintetice înlocuindu-le pe cele naturale. O parte dintre materialele noi eliberează gaze, despre care se ştie că sunt toxice în cantităţi mari. Numărul substanţelor chimice implicate este mare şi unele dintre ele sunt cunoscute că agenţi cancerigeni. Lista acestor substanţe include aldehida formică, benzenul şi hidrocarburile.

- **A*ldehida formică*** este una dintre substanţele chimice cele mai răspândite în mediu. Ea se găseşte în adezivi, în tapiţeria din materiale sintetice spongioase şi în diferite materiale plastice. Este o substanţă extrem de toxică; în afară de aceasta, multe persoane manifestă alergie faţă de aldehida formică, prezentând reacţii alergice chiar şi atunci când expunerea lor este semnificativ mai redusă decât nivelurile considerate toxice de către experţi.
-
- B***enzenul*** este prezent în fumul de tutun, în anumite materiale plastice şi în soluţiile de curăţat.
-
- H***idrocarburile*** se găsesc în vopsele, în materialele sintetice, în soluţiile de lustruire a podelelor şi mobilelor şi în gazele emanate de vehicule.
-

Atunci când clădirile sunt noi, oamenii sunt conştienţi de prezenţa substanţelor chimice în atmosferă, dar, pe măsură ce clădirea se învecheşte şi concentraţia acestor substanţe în aer scade, ele devin mai puţin evidente. Deşi un nivel mai ridicat produce mai multe probleme, chiar şi un nivel relativ redus al acestor contaminanţi s-a dovedit a

fi vătămător pentru persoanele sensibile.

Lista substanţelor vătămătoare include şi substanţe naturale. Acolo unde sistemele de încălzire şi ventilaţie sunt prost întreţinute, ele oferă condiţii ideale pentru proliferarea bacteriilor şi a mucegaiurilor care contaminează aerul, cum ar fi ***Aspergillus alternaria, Cladosporium*** şi ***Stemphylium.*** Umidificatoarele produc cele mai multe probleme de acest gen. În cazul multor persoane, expunerea zilnică la o concentraţie ridicată de spori ai mucegaiurilor poate provoca probleme respiratorii şi o stare generală proastă. Desigur, într-o clădire bine întreţinută, frecvenţa mucegaiurilor va fi mai redusă decât în multe case, dar întreţinerea, în mod regulat, a infrastructurii nevăzute a unei clădiri este uneori neglijată, ceea ce permite dezvoltarea acestora. Adesea, angajaţii nu sunt conştienţi de prezenţa agenţilor contaminanţi naturali şi chimici vehiculaţi de aer astfel şi, ca atare, ei nu înţeleg care este cauza bolii lor.

Pentru înţelegerea deplină a efectului pe care o clădire îl exercită asupra ocupanţilor săi, este necesar ca întotdeauna să se examineze problema stresului teluric. Într-adevăr, mulţi dintre specialiştii însărcinaţi cu întreţinerea clădirilor şi asigurarea condiţiilor necesare ocupanţilor acestora admit că, chiar şi atunci când aerul condiţionat şi mediul de muncă au fost optimizate, mai pot exista anumite probleme, aparent inexplicabile, legate de nemulţumirea ocupanţilor şi de bolile acestora. Unele dintre ele pot fi explicate pe baza preferinţelor individuale, iar altele sunt, desigur, expresia indubitabilă a lipsei de satisfacţie în muncă. Totuşi, chiar şi atunci când se iau în consideraţie toţi aceşti factori, rămân ceexplicate o parte dintre afecţiunile ocupanţilor unei clădiri. În acest caz, este bine să se apeleze la o evaluare a stresului teluric.

Note

1 Christopher Bird, ***The Divining Hand,*** pp. 270 – 272 (v. Bibliografia pentru detalii)

2

3 **H*ere's Health,*** octombrie 1991

4

5 **C*aduceus,*** nr. 7, 1989

6

7 Christopher Bird, ***The Divining Hand,*** p. 276 (v. Bibliografia pentru detalii)

8

9 Christopher Bird, ***The Divining Hand,*** p. 269 (v. Bibliografia pentru detalii)

10

11 Christopher Bird, ***The Divining Hand,*** p. 270 (v. Bibliografia pentru detalii)

12

13 **E*lectromagnetic Fields and the Risk of Cancer,*** p. 130 (v. Bibliografia pentru detalii)

14

15 *N*ancy Wertheimer, Ed Leeper, ***American Journal of Epidemiology,*** vol. 109, 1979

16

17 **S*ick Building Syndrome,*** p. 75 şi 63 (v. Bibliografia pentru detalii)

18

19 **W*hat Doctors Don't Tell You,*** vol. 3, nr. 6

20

21 **Wh*at Doctors Don't Tell You,*** vol. 3, nr. 7

22

23 *A*rticol în ***The Guardian,*** 15 iulie 1994

24

25 ***International Industrial Biotechnology Journal,*** aprilie 1986

26

27 ***International Industrial Biotechnology Journal,*** aprilie 1986

28

29 ***International Journal of Alternative and***

Complementary Medicine, ianuarie 1993

30

31 ***International Journal of Alternative and Complementary Medicine,*** iulie 1992

32

33 ***International Journal of Alternative and Complementary Medicine,*** mai 1994

34

35 **Ca*talyst***, nr. 13, 1993

36

37 ***International Journal of Alternative and Complementary Medicine,*** ianuarie 1994

38

39 *P*refaţă la David Tansley, ***Radionics Interface with the ether Fields***

40

41 „Wind and Water”, ***International Journal of Alternative and Complementary Medicine,*** august 1993

42

43 *A*rticol despre câmpul electromagnetic în ***Journal of Alternative Medicine,*** noiembrie 1989

44

45 Wilson S., Hedge A., ***The Office Environment Survey: A Study of Building Sickness,*** Building Use Studies, 53/54 Newman Street, London WIP 3PG, UK, Tel: 0171 580 8848

46

47 McIntyre E.D., Sterling E.M., ***Building Environment Modification: An Experimental Study***. Document prezentat la Indoor Air Conference, Seattle, 7 – 9 decembrie 1982

48

49 CIBSE Guide A: Design Data, 1986

50

Bibliografie

Bachler, Käthe, ***Earth Radiation***, Wordmasters Ltd,

1989 Beijns, Charles, ***A New Energetic Technology,*** broşură disponibilă la

Herbamin care descrie sferele Apopi Bird, Christopher, ***The Divining Hand,*** Whitford Press, 1993 Brennan, Barbara Ann, ***Hands of Light,*** Bantam, 1988 Chopra, Deepak, ***Quantum Healing,*** Bantam, 1990 Choy, Ray V.S., Monroe, Jean A., Smith, Cyril W., „Electrical Sensitivity în Allergy Patients", ***Clinical Ecology,*** vol. IV, nr. 3, 1986 Coghill, Roger, „Discovering Light in the Darkness", ***International Journal of Alternative and Complementary Medicine,*** septembrie 1989 Davidson, John, ***Radiation,*** C.W. Daniel Co Ltd, 1986 Devereux, Paul, ***Places of Power,*** Blandford, 1990

Ea bry, Steve, „Biogenic Magnetite în Humans", ***International Journal of***

Alternative and Complementary Medicine, ianuarie 1993 ***Electromagnetic Fields and the Risk of Cancer,*** National Radiological Protection Board, Chilton, Dideot, Oxon, 0X11 ORQ Fernee, Nicholas, „Wind and Water: a Brief Introduction to Feng Shui", ***International Journal of Alternative and Complementary Medicine,*** august 1993

Gerber, Richard, ***Vibraţional Medicine,*** Bear 8 c Company Publishing, 1988 Graves, Tom, ***The Dowser's Workbook,*** The Aquarian Press, 1989 Graves, Tom, ***Needles of Stone Revisited***, Gothic Image Publications, 1978 Havelock Fidler, J., ***Ley Lines,*** Turnstone Press Ltd, 1983 Gordon, Rolf, ***Are You Sleeping înin a Safe Place?*** Dulwich Health Society, 130 Gipsy Hill, London SE19 1PL

Graves, Tom, Hoult Janet (ed), ***The essenţial T.C. Lethbridge***, Routledge & Kegan Paul, 1980

H*eselton, Philip,* The elements of Earth Mysteries,

Element Books Ltd, 1991 Kenyon, Julian, „Bioenergetic Regulatory Medicine”, International Journal ***of Alternative and Complementary Medicine,*** 1991 Lovelock, James, ***Gaia: The Practicai Science of Planetary Medicine***, Gaia Books Ltd, 1991

*M*artin, Simon, „Every Illness Has Its Place”, ***Here’s Health***, octombrie 1991 Philpott, William, „Biomagnetics: the value of using negative magnetic energy în diabetes mellitus”, ***International Journal of Alternative and Complementary Medicine,*** iulie 1992 Philips, Alasdair, ***Living With Electricity,*** Powerwatch UK, e/o 2 Tower

Road, Sutton, Ely, Cambs, CB6 2QA Rossbach, Sarah, ***Feng Shui***, Rider, 1992 Rossbach, Sarah, ***Interior Design with Feng Shui***, Rider, 1991 Schimdt, Paul, ***Earth Rays,*** Rayonex GmbH, Postfach 4060, D-5940 Lennestadt 14, Germany Shallis, Michael, ***The electric Shock Book,*** Souvenir Press, 1988 Sheldrake, Rupert, ***A New Science of Life***, Paladin, 1987 ***Sick Building Syndrome,*** London Hazards Centre, Headiand House, 308

Gray’s Inn Road, London WCIX 8DS, 1990 Smith, Cyril, „High-Sensitivity Biosensors and Weak Environment Stimuli”.

International Industrial Biotechnology, aprilie/mai 1986 Smith, Cyril W., Best, Simon, ***Electromagnetic Man,*** J.M. Dent & Sons Ltd, 1988

Spangler, David, „Making The energies Work For You”, ***Catalyst,*** nr. 13, 1993

Tansley, David V., ***Radionics Interface With the ether Fields,*** C.W. Daniel Co Ltd, 1986

Thumell-Read, Jane, „Geopathic Stress”, ***International Journal of Alternative and***

Complementary Medicine, aprilie 1944 Turner, Ronnie, „The Lecher Antenna: New Insights into the Human Energy Fields”, ***International Journal of Alternative and Complementary Medicine,*** mai 1994

— Divinaţie cu ajutorul figurilor, liniilor sau formelor geografice (n.trad.)